

เลิกลา

พระองค์เท่านั้นทรง
สามารถเป็นพระผู้ช่วยให้
รอดของเราได้, น. 8

เราเรียนรู้ความจริงอะไรบ้างเกี่ยวกับ
ร่างกายจากการฟื้นคืนพระชนม์ น. 14

พบความเป็นอิสระจากภาระทั้งหลายของ
การกระทำทารุณกรรมทางเพศ, น. 22

รู้จักศัตรูของท่าน: วิธีต้านยุทธวิธีที่ดี
ของซาตาน, น. 30

คนงานตั้งป้าย ณ สถานที่ก่อสร้างพระวิหารเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์
พระวิหารได้รับการอุทิศในเดือนกันยายน ค.ศ. 1955 โดยประธานเดวิด โอ.
แมกเคย์ นี่เป็นพระวิหารแห่งแรกที่สร้างนอกอเมริกาเหนือและแห่งแรกที่
นำเสนอศาสนพิธีเป็นภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ

ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อโดยหอสมุดประวัติศาสตร์จักร

เลียโฮนา เมษายน 2017

4

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยศรัทธา โดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

ภาพปก

มารีย์สามคนที่อุโมงค์, โดยวิลเลียม-อดอล์ฟ บูเกรอว์

บทความพิเศษ

- 8 การขัดใจของพระผู้ช่วยให้รอด: รากฐานของคริสตศาสนาที่แท้จริง โดย เอ็ดเดอร์ โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ เพราะพระองค์ทรงพระชนม์ เราทุกคนจะมีชีวิตอีกครั้ง
- 14 การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์และความจริงเกี่ยวกับร่างกาย โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์สอนความจริงที่จำเป็นเกี่ยวกับธรรมชาติในันตร์และศักดิ์สิทธิ์ซึ่งของร่างกาย
- 22 สะพานเชื่อมความหวังกับการเยียวยา โดย นานัน ทอลลิย์ ท่านหรือคนที่ท่านรักจะพบสันติสุข ความหวัง และการเยียวยาหลังจากเกิดสิ่งชั่วช้าและบอบช้ำทางใจเช่น การกระทำทารุณกรรมทางเพศได้อย่างไร

- 28 อัลบั้มเก่าของครอบครัว: พลังของเรื่องราวครอบครัว โดย แอมเนริส ปัสกาสุ เรื่องราวและชีวิตบรรพชนของดินนั้นยังคงเพิ่มพลังให้ดินนั้น
- 30 สงครามดำเนินต่อไป โดย เอ็ดเดอร์ แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์ เอ็ดเดอร์ ลอว์เรนซ์ แบ่งปันยุทธวิธีที่อย่างของชาตานและวิธีด้านยุทธวิธีเหล่านั้น

ปกิณกะ

- 20 ดนตรี: มหาพระองค์ โดย สตีเวน เค. โจนส์ และ ไมเคิล เอฟ. มูคีย์
- 38 ภาพแห่งศรัทธา: สกายไครท์ โบธมา
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: เสด็จมาภาพของพระผู้เป็นเจ้า โดย เอ็ดเดอร์ บรูซ อาร์. แมคคองกี

44 เข้าใจปีศาจของท่าน

โดย อัลลี อาร์เนลล์และมาร์กาเร็ต วิลเดิน

ปีศาจเปรียบเสมือนแผนที่ถนนส่วนตัวของเรา เกร็ดน่ารู้บางประการสำหรับสำรวจปีศาจของท่าน

48 เตรียมตัวเดินทางครั้งใหม่

โดย คารินา มาร์ตินส์ ปีเรอรา กอร์เรเลีย เดอ ลิมา

ความสงสัยและความกลัวเกี่ยวกับการเริ่มครอบครัวตนเองทำให้ดิฉันกังวล ดิฉันจะพบสันติสุขได้อย่างไร

50 ฉันจะศึกษาในความนึกคิดและด้วยใจของฉันได้อย่างไร

พระเจ้าทรงมีวิธีอะไรในการหาคำตอบให้คำถามของฉันและเข้าใจพระคัมภีร์ดีขึ้น

52 ทำให้การศึกษาพระกิตติคุณของท่านเป็นการส่วนตัว

เรียนรู้วิธีทำให้การศึกษาพระกิตติคุณของท่านเกิดประโยชน์สูงสุด

56 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร: วิธีพบสันติสุขที่แท้จริง

โดย เอ็ดเดอร์เคเวนทิน แอล. กุก

57 หนังสือที่ถูกลืมประจักษ์พยานที่กลับจำ

โดย อาเบิล ดิ. เฟอร์เรอร์
วันที่ครูขอให้แบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับศาสนจักรเป็นวันเดียวกันกับที่ดิฉันลืมหนังสือของศาสนจักร คำพูดที่เรียบง่ายของดิฉันจะเพียงพอหรือ

58 พวกท่านเห็นพระองค์

อ่านประจักษ์พยานเหล่านี้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์และดูว่าท่านจะเป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ได้อย่างไร

62 ห้องสนทนา

63 โปสเตอร์: เหล่าทหารพระคริสต์เจ้ารีบเร็วเข้ากระบวน

64 คำถามและคำตอบ

ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของฉัน

66 แอนดรีและคำพูดไม่ได้

โดย จูดี ซี. โดนัลตัน

คำพูดไม่ได้คำเดียวไม่ทำร้ายจิตใจมากนักหรอก ใช่ไหม

68 คำตอบจากอัครสาวก: ฉันจะช่วยให้ครอบครัวเข้มแข็งได้อย่างไร

โดย เอ็ดเดอร์เควิด เอ. เบคเนอร์

69 เตรียมเข้าพระวิหารทุกวัน

โดย จอย ดี. โจนส์

เรียนรู้ว่าซิสเตอร์โจนส์ทำเป้าหมายสำคัญอย่างไร

70 สตาร์ส่องแสง

โดย เจน แม็คไบรด์

สตาร์กังวลกับการไปประชุมวัยครั้งแรก เธอจะมีเพื่อนใหม่

72 จงเป็นแสงสว่าง!

โดย เอลิซาเบธ ฟินบอร์ฟ

การเป็นเพื่อนที่ดีแปดวิธี

73 บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ศาสนจักร: เผยแพร่พระกิตติคุณ

74 นึกถึงพระเยซู

โดย ลินเชย์ แทนเนอร์

มีอะไรเรียนรู้เกี่ยวกับศีลระลึก

76 เรื่องราวของพระเยซู:

พระเยซูประทานศีลระลึกแก่เรา

โดย คิม เว็บบ์ ริด

79 ดอกกลีบลี้อสเตอร์

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวไหนที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ส่องแสงหรือไม่

โดยประธานดีเทอร์
เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่ โดยศรัทธา

พระในศาสนาอื่นและคนทำบุญ

มีนิทานเก่าแก่ของชาวยิวเกี่ยวกับคนทำบุญที่ไม่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า วันหนึ่งขณะที่เขาเดินไปกับพระในศาสนาอีกรูปหนึ่ง เขาพูดว่า “มีบางอย่างที่ผมไม่เข้าใจ เรามีศาสนาหลายพันปี แต่คุณดูสิทุกทีที่มีความชั่วร้าย ความทุจริต ความไม่ซื่อสัตย์ ความอยุติธรรม ความเจ็บปวด ความหิวโหย และความรุนแรง ดูเหมือนศาสนาไม่ได้ทำให้โลกดีขึ้นเลย ผมขอถามท่านว่าศาสนาดีตรงไหน”

พระในศาสนาอื่นไม่ตอบทันทีแต่ยังคงเดินไปกับคนทำบุญในที่สุดพวกเขาก็มาถึงสนามเด็กเล่นที่เด็กๆ กำลังเล่นสกปรกจนเนื้อตัวมอมแมม

“มีบางอย่างที่ผมไม่เข้าใจ” พระในศาสนาอื่นพูด “ดูเด็กพวกนี้สิ เรามีสนามหลายพันปี แต่เด็กๆ ก็ยังสกปรกสกปรกดีตรงไหน”

คนทำบุญตอบว่า “แต่ท่านครับ โทษบุญเพราะเด็กสกปรกพวกนี้ก็ไม่ยุติธรรมสิครับ เราต้องใช้บุญก่อนจึงจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ของมันได้”

พระท่านนั้นยิ้มและพูดว่า “ถูกต้อง”

เราจะดำเนินชีวิตอย่างไร

อัครสาวกเปาโลอ้างคำพูดศาสดาพยากรณ์สมัยพันธสัญญาเดิมและสรุปความหมายของการเป็นผู้เชื่อเมื่อเขาเขียนว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดย [ศรัทธา]” (โรม 1:17)

บางทีข้อความที่เรียบง่ายนี้อาจทำให้เราเข้าใจความแตกต่างระหว่างศาสนาที่เปราะบางไร้ผลกับศาสนาที่มีพลังเปลี่ยนชีวิต

แต่เพื่อเข้าใจความหมายของการดำเนินชีวิตโดยศรัทธา เราต้องเข้าใจว่าศรัทธาคืออะไร

ศรัทธาเป็นมากกว่าความเชื่อ คือการวางใจในพระผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์ควบคู่กับการกระทำ

เป็นมากกว่าการมุ่งหวัง

เป็นมากกว่าการเพียงแต่นั่งเฉยๆ พยักหน้า และพูดว่า เราเห็นด้วย เมื่อเรากล่าวว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดย [ศรัทธา]” เราหมายความว่าศรัทธานำทางและชี้นำเรา เรา *กระทำ* ในลักษณะที่สอดคล้องกับศรัทธาของเรา—ไม่ใช่จากความรู้สึกของการเชื่อฟังอย่างมกมายแต่จากความรักที่เชื่อมั่นจริงใจต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อพระปรีชาญาณอันประมาณค่ามิได้ที่พระองค์ทรงเปิดเผยต่อบุตรธิดาของพระองค์

ศรัทธาต้องควบคู่กับการกระทำ หากไม่แล้วย่อมไม่มีชีวิต (ดู ยากอบ 2:17) นั่นไม่ใช่ศรัทธาเลย ไม่มีพลังเปลี่ยนบุคคลแต่ละคน นับประสาอะไรกับการเปลี่ยนโลก

ชายหญิงผู้มีศรัทธาวางใจในพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเมตตาพวกเขา—แม้ในช่วงเวลาของความไม่แน่นอน แม้ในช่วงเวลาของความสงสัยและความยากลำบากเมื่อพวกเขาอาจมองเห็นไม่ชัดเจนหรือเข้าใจไม่ถ่องแท้

ชายหญิงผู้มีศรัทธาตั้งใจเดินบนเส้นทางของการเป็นศาสนิกชนและชวนช่วยทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดที่รัก พระเยซูคริสต์ของพวกเขา ศรัทธาผลักดันและดลใจเราให้น้อมใจไปทางสวรรค์และยื่นมือออกไปพุงและเป็นพรแก่เพื่อนมนุษย์ของเรา

ศาสนาที่ปราศจากการกระทำเป็นเหมือนบุญที่ยังอยู่ในกล่อง อาจมีศักยภาพดีเยี่ยม แต่ในความเป็นจริงมีพลังสร้างความแตกต่างน้อยมากจนกว่าจะทำให้บรรลุดจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นพระกิตติคุณแห่งการกระทำ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์สอนศาสนาที่แท้จริงอันเป็นข่าวสารแห่งความหวัง ศรัทธา และจิตกุศล อีกทั้งช่วยเพื่อนมนุษย์ด้วยกันทั้งทางโลกและทางวิญญาณ

ไม่กี่เดือนก่อน ข้าพเจ้ากับแฮร์เรียตภรรยาเดินทางเป็นครอบครัวไปแถบเมดิเตอร์เรเนียนกับลูกๆ บางคนของเรา

ประธานอัครทูตคอร์ฟและแอนเจีย บุตรสาวของเขายี่ยมผู้อพยพในค่ายใกล้เอเธนส์ ประเทศกรีซ

เราไปเยี่ยมค่ายผู้อพยพบางแห่ง และพบปะกับหลายครอบครัวจากประเทศที่ประสบภัยสงคราม คนเหล่านี้ไม่ได้นับถือศาสนาเรา แต่พวกเขาเป็นพี่น้องของเราและต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วนใจเราตื่นตันอย่างยิ่งเมื่อเราพบว่าศรัทธาแรงกล้าของสมาชิกศาสนจักรนำความช่วยเหลือการบรรเทาทุกข์ และความหวังไปให้เพื่อนมนุษย์ที่เดือดร้อน โดยไม่คำนึงถึงศาสนา สัญชาติ หรือการศึกษาของพวกเขา

ศรัทธาที่เข็มแข็งคู่กับการกระทำที่สอดคล้องกันจะเพิ่มความกรุณาปรานีให้กับหัวใจ เติบโตปัญญาและความเข้าใจให้กับจิตใจ เติมนิสัยดีและความรักให้กับจิตวิญญาณ

ศรัทธาของเราสามารถเป็นพรและเป็นอิทธิพลชอบธรรมทั้งต่อคนรอบข้างและตัวเรา

ศรัทธาของเราสามารถเติมความดีและสันติสุขให้กับโลก

ศรัทธาของเราสามารถเปลี่ยนความเกลียดชังเป็นความรัก เปลี่ยนศัตรูเป็นมิตร

ดังนั้นคนชอบธรรมจึงดำเนินชีวิต

โดยกระทำด้วยศรัทธา พวกเขาดำเนินชีวิตโดยวางใจพระเจ้าเป็นเจ้าและเดินในวิถีของพระองค์

ศรัทธาเช่นนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงแต่ละบุคคล ครอบครัว ประเทศชาติ และโลก ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอัครทูตคอร์ฟอธิบายว่าศรัทธาเป็นมากกว่าเพียงแสดงความเชื่อศรัทธาแท้จริงในพระบิดาบนสวรรค์และในพระเยซูคริสต์เรียกร้องการกระทำ และการดำเนินชีวิตโดยศรัทธามีพลังเปลี่ยนชีวิตและครอบครัว ท่านอาจเชื่อเชิญคนที่ท่านสอนให้แบ่งปันช่วงเวลาที่พวกเขาเคยเห็นพรและพลังของการดำเนินชีวิตโดยศรัทธา—จากตัวอย่างของพวกเขาเองหรือการสังเกตผู้อื่น กระตุ้นให้พวกเขาแสวงหาหนทางของการนำทางให้รู้วิธีดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณได้ดีขึ้น

รับใช้ผู้อื่นด้วยศรัทธา

ประธานอุกต์ดอร์ฟบอกเราว่าศรัทธาของเราในพระผู้เป็นเจ้า ต้อง “ควบคู่กับการกระทำ” เมื่อศรัทธาของเรา “เติมแอกคู่กับการกระทำที่สอดคล้องกัน” ท่านอธิบาย ศรัทธาจะ “เต็ม... สันติสุขและความรักให้กับจิตวิญญาณ” พร้อมด้วยคำสัญญาในพรนี้ เรา *สามารถ* สร้างสรรค์สิ่งพิเศษได้ และเราจะเห็นสิ่งนี้ได้ ในชีวิตเราถ้าเราใช้เวลาทำการรับใช้อันเปี่ยมด้วยศรัทธา ท่านอาจจะสวดอ้อนวอนทุกเช้าทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยท่านรับใช้ผู้อื่น ตัวอย่างเช่น ทูลขอพระองค์ทรงแสดงให้ท่านเห็นเมื่อพี่น้องต้องการให้ท่านช่วยงานบ้านหรือเมื่อเพื่อนต้องการคำชม จากนั้นเมื่อท่านได้รับการกระตุ้นเตือน จงทำตาม หากท่านสวดอ้อนวอนดังที่กล่าวมานี้และรับใช้จนเป็นนิสัยเมื่อนั้นการกระทำที่สอดคล้องกันและเปี่ยมด้วยศรัทธาจะเป็นพรแก่ชีวิตท่าน และชีวิตผู้อื่น ประธานอุกต์ดอร์ฟสัญญาว่าท่านจะ “สามารถเปลี่ยนแปลงแต่ละบุคคล ครอบครัว ประเทศชาติ และโลก” ได้

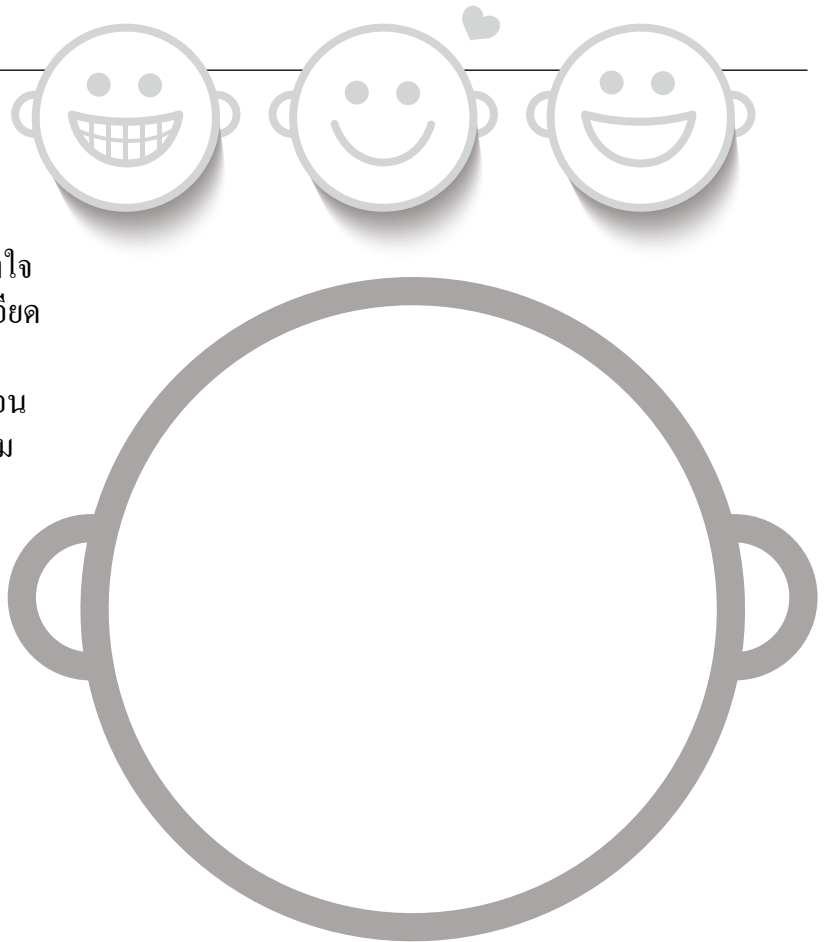
เด็ก

ความไว้วางใจ

ลองทำกิจกรรมนี้กับเพื่อน ท่านจะต้องไว้วางใจ และทำตามคำแนะนำของพวกเขาอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ถือปากกาหรือดินสอแท่งหนึ่ง หลับตา ให้เพื่อนบอกท่านว่าจะวาดใบหน้าที่มีตา หู ปาก และผมตรงจุดไหน จากนั้นให้ลืมตา ภาพเป็นอย่างไร ท่านสามารถระบายสีบนใบหน้าและวาดอีกหน้าหนึ่งเพื่อลองเล่นอีกครั้ง!

บางครั้งเราทำตามคำแนะนำได้ยาก แต่เมื่อเราพยายามทำตามพระบิดาบนสวรรค์โดยฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงช่วยเรา เราวางใจพระองค์ได้เสมอ

คำปณิธานและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวด
อ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่ง
ปันอะไร การเข้าใจจุดประสงค์ของ
สมาคมสงเคราะห์จะเตรียมจิตใจของ
พระผู้เป็นเจ้าให้พร้อมรับพรแห่งชีวิต
นิรันดร์อย่างไร

ยิ่งเราเหล่าพี่น้องสตรีเข้าใจว่า
คำปณิธานและพันธสัญญาของ
ฐานะปุโรหิตประยุกต์ใช้กับเรา
เป็นส่วนตัวได้ เราจะยิ่งน้อม
รับพรและคำสัญญาของฐานะ
ปุโรหิต

เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัล-
ลาร์ดแห่งโคเวนธ์อัครสาวกสิบ
สองกล่าวว่า “ทุกคนที่ทำพันธ-
สัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้าและ
ให้เกียรติพันธสัญญาเหล่านั้น
ย่อมมีสิทธิ์ได้รับการเปิดเผย
ส่วนตัว ได้รับพรโดยการปฏิบัติ
ศาสนกิจของเหล่าเทพ ติดต่อกับ
พระผู้เป็นเจ้าได้รับความ
สมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ และ
สุดท้ายได้เป็นทายาทเคียงข้าง
พระเยซูคริสต์สืบทอดทั้งหมดที่
พระบิดาทรงมี”¹

พรและคำสัญญาของคำ
ปณิธานและพันธสัญญาของ
ฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องทั้งกับชาย
และหญิง ซีสเตอร์เชอรี แอล. ดิว
อดีตที่ปรึกษาในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวว่า “ความสมบูรณ์ของฐานะ
ปุโรหิตที่มีอยู่ในศาสนพิธีสูงสุด

ศรัทธา
ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

แห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้าจะ
รับได้เฉพาะชายกับหญิงด้วยกัน
เท่านั้น”²

ซีสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์
สามัญเรียกร้องว่า “ดิฉันขอเชิญ
ให้ท่านท่องจำคำปณิธานและ
พันธสัญญาของฐานะปุโรหิต ซึ่ง
มีอยู่ใน หลักคำสอนและพันธ-
สัญญา 84:33–44 โดยทำเช่น
นี้ ดิฉันสัญญากับท่านว่าพระ
วิญญาณบริสุทธิ์จะทรงขยาย
ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ
ฐานะปุโรหิตและจะทรง دلใจ
และหนุนใจท่านในวิธีที่พิเศษที่
เดียว”³

คำแนะนำที่โจเซฟ สมิทให้
กับสมาคมสงเคราะห์ผู้หญิง
จะเตรียมสตรีให้พร้อม “ครอบ
ครองสิทธิพิเศษ พร และของ
ประทานของฐานะปุโรหิต” สิ่งนี้
จะบรรลุผลสำเร็จผ่านศาสนพิธี
ของพระวิหาร

“ศาสนพิธีพระวิหาร [เป็น]
ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต แต่ [ไม่]
มอบตำแหน่งผู้นำทางศาสนา
ให้ชายหรือหญิง [ศาสนพิธีเหล่านี
ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล] ตาม
สัญญาของพระเจ้าที่ว่าผู้คนของ
พระองค์—หญิงและชาย—จะ
‘ได้รับการประสาทอำนาจจาก
เบื้องบน’ [คพ. 38:32]”⁴

พระคัมภีร์และข้อมูลเพิ่มเติม

หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–
40; 121:45–46; reliefsociety.lds.org

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ชายและหญิง
กับอำนาจฐานะปุโรหิต,” *เลียวไฮนา*,
ก.ย. 2014, 36.
2. เซอร์รี่ แอล. ดิว, ใน *Daughters in My
Kingdom: The History and Work of
Relief Society* (2011), 128.
3. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “พลังอำนาจฐานะ
ปุโรหิต—มีให้ทุกคน,” *เลียวไฮนา*,
มี.ย. 2014, 21.
4. Gospel Topics, “Joseph Smith’s
Teachings about Priesthood,
Temple, and Women,” topics.lds.org.

พิจารณาสิ่งนี้

ท่านจะทำ
อะไรได้บ้าง
เพื่อเข้าใจ
และเข้าถึง
พรที่สัญญา
ไว้ของคำ
ปณิธานและ
พันธสัญญา
ของฐานะ
ปุโรหิตได้
ถ่องแท้มาก
ขึ้น

ภาพสมมติโดย จ. ธีรภัฏ ธีรภัฏ

โดย เอ็ดเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
แห่งโคเวรัมมอัครสาวก
สิบสอง

การชดใช้ของ พระเจ้าช่วยให้รอด: รากฐานของคริสต์ศาสนาที่แท้จริง

เราทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตและเป็นอมตะเพราะการพลี
พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

มี คนถามศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ (1805–1844) ว่า “อะไรเป็นหลักธรรมพื้นฐานของศาสนาคุณ” โจเซฟ สมิธกล่าวว่า “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของเหล่าอัครสาวกและศาสตราจารย์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”¹

ข้าพเจ้าต้องการเป็นพยานยืนยันคำกล่าวของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่เราเชื่อคือพระเจ้าช่วยให้รอดของเราและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์—“พระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระเจ้า” (1 นิโไฟ 11:16) ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงส่งพระบุตรมาแผ่นดินโลกเพื่อทำการชดใช้ให้สำเร็จ จุดประสงค์หลักสำหรับพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์คือพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ให้สมบูรณ์ การชดใช้เป็นรากฐานของคริสต์ศาสนาที่แท้จริง

เหตุใดการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดจึงเป็นหลักธรรมพระกิตติคุณศูนย์กลางในศาสนจักรและในชีวิตเรา

หลักแห่งความเชื่อ 1:3

หลักแห่งความเชื่อข้อ 3 อ่านว่า “เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ.”

“รอด” ในบริบทนี้หมายถึงการบรรลุถึงรัศมีภาพระดับสูงสุดในอาณาจักรซีเลสเชียล การฟื้นคืนชีวิตมอบให้ทุกคนที่มาแผ่นดินโลก แต่เพื่อรับชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นพรอันสมบูรณ์ของความก้าวหน้าในนิรันดร์ แต่ละบุคคลต้องเชื่อฟังกฎ รับศาสนพิธี และทำพันธสัญญาแห่งพระกิตติคุณ

เหตุใดพระเยซูคริสต์ และพระองค์เดียวเท่านั้นจึงทรงชดใช้บาปของโลก พระองค์ทรงถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติทั้งหมด

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักและทรงวางใจพระองค์

พระเยซูประสูติจากพระบิดามารดาบนสวรรค์ในโลกก่อนเกิด พระองค์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงได้รับเลือกตั้งแต่ต้น พระองค์ทรงเชื่อฟังพระประสงค์ของพระบิดา พระคัมภีร์กล่าวบ่อยครั้งถึงปีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีในพระบุตร

ในมัทธิวเราอ่านว่า “และนี่แน่ะ มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (มัทธิว 3:17)

ลูกาบันทึกว่า “แล้วมีพระสุรเสียงดังออกมาจากเมฆนั้นว่า ผู้นี้เป็นบุตรของเรา เป็นผู้ที่เราเลือกสรรไว้ จงเชื่อฟังท่านเถิด” (ลูกา 9:35)

และที่พระวิหารในแผ่นดินอุตมมั่งคั่งหลังจากพระผู้ช่วยให้รอดฟื้นคืนพระชนม์ ผู้คนได้ยินสุรเสียงของพระบิดา ดังนี้ “จงดูบุตรที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก” (3 โนไฟ 11:7)

ทั้งหมดนั้นทำให้ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจอย่างยิ่งเมื่ออ่านว่า ขณะพระเยซูทรงทนทุกข์ในสวนเกทเซมนี เนื่องด้วยความรักและเมตตาสงสารพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระบิดาจึงทรงส่งเทพมาปกป้องและช่วยชูกำลังพระองค์ (ดู ลูกา 22:43)

พระเยซูทรงใช้สิทธิ์เสรีเชื่อฟัง

พระเยซูคริสต์ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อเราด้วยความเต็มพระทัย

ในสภานี้ใหญ่ในสวรรค์ ลูกาเฟออร์ “โอรัสแห่งรุ่งอรุณ” (อิสยาห์ 14:12; คพ. 76:26–27) กล่าวว่า

“ดูเถิด, ข้าพระองค์อยู่ที่นี่, ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด, ข้าพระองค์จะเป็นบุตรของพระองค์, และ ข้าพระองค์จะไถ่มนุษยชาติทั้งปวง, จนสักจิตวิญญาณหนึ่งก็จะไม่หายไป, และแน่นอนข้าพระองค์จะทำ; ดังนั้นทรงให้เกียรติของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด

“แต่, ดูเถิด, บุตรที่รักของเรา, ซึ่งเป็นที่รักและที่เลือกแล้วของเรานับแต่กาลเริ่มต้น, กล่าวแก่เรา—พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอดกาล” (โมเสส 4:1–2; ดู อับราฮัม 3:27 ด้วย)

เพราะความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระบุตรทรงมีต่อพระบิดา และต่อเราแต่ละคน พระองค์จึงตรัสว่า “ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด” เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด” พระองค์ทรงใช้สิทธิ์เสรีของพระองค์

“เหมือนอย่างที่เราจะรู้จักรักรู้จักพระบิดา และเราสละชีวิตเพื่อฝูงแกะ . . .

“เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก

“ไม่มีใครชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตตามที่เรที่ตั้งใจเอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะสละชีวิตนั้นและมีสิทธิอำนาจที่จะรับคืนมาอีก คำกำชับนี้เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:15, 17–18)

หากพระผู้ช่วยให้รอดทรงปรารถนา เหล่าเทพคงจะรับพระองค์จากกางเขนกลับบ้านไปหาพระบิดาของพระองค์ แต่พระองค์ทรงใช้สิทธิ์เสรีพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อเรา เพื่อทำให้พระพันธกิจในความเป็นมรรตัยของพระองค์สำเร็จ และทรงอดทนจนกว่าพระชนม์ชีพจะหาไม่โดยพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ให้สำเร็จ

พระเยซูทรงต้องการเสด็จมาแผ่นดินโลก และพระองค์ทรงมีคุณสมบัติคู่ควร และเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรา” (ยอห์น 6:38)

พระเยซูทรงรับการแต่งตั้งล่วงหน้า

เปโตรสอนว่าพระเยซู “ทรงถูกกำหนดไว้ก่อนทรงสร้างโลก” (ดู 1 เปโตร 1:19–21)

ศาสดาพยากรณ์ในทุกสมัยการประทานทำนายการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์และบอกว่าพระพันธกิจของพระองค์จะเป็นอะไรโดยผ่านศรัทธาอันยิ่งใหญ่ เอโนคเห็นนิมิตอันน่าอัศจรรย์ของการประสูติ การสิ้นพระชนม์ การเสด็จขึ้นสวรรค์ และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด

“และดูเถิด, เอโนคมองเห็นวันแห่งการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหากษัตริย์, แม้ในเนื้อหนัง; และจิตวิญญาณเขาชื่นชมยินดี, โดยกล่าวว่า: พระผู้ชอบธรรมทรงถูกยกขึ้น, และพระเมษโปดกทรงถูกประหารนับแต่การวางรากฐานของโลก . . .

กลไกภายในบ้าน/โรงเรียน เดิร็ดร็ดร็ด

ใน 2 นีไฟเราได้รับคำสอนอันสำคัญยิ่งว่า
“เพราะเนื่องจากความตายมีแก่นมนุษย์ทั้งปวง, เพื่อให้
แผนซึ่งเติมไปด้วยพระเมตตาของพระผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่
เกิดสัมฤทธิ์ผล, จึงจำเป็นต้องมีพลังแห่งการฟื้นคืนชีวิต,
และการฟื้นคืนชีวิตจำเป็นต้องมาสู่มนุษย์โดยเหตุของการ
ตก; และการตกมาโดยเหตุของการล่วงละเมิด; และเพราะ
มนุษย์กลายเป็นคนตกพวกเขาจึงถูกตัดขาดจากที่ประทับ
ของพระเจ้า.
“ดังนั้น, จำเป็นต้องมีการชดใช้อันไม่มีขอบเขต—เว้น
แต่จะเป็นการชดใช้อันไม่มีขอบเขตความเน่าเปื่อยนี้จะ
สวมใส่ความไม่เน่าเปื่อยไม่ได้. ด้วยเหตุนี้, การพิพากษา
แรกซึ่งมาสู่มนุษย์จำเป็นต้องคงอยู่ต่อไปเป็นเวลาอันหาได้
สิ้นสุดไม่. และหากเป็นดังนั้น, เนื้อหนัสนี้คงต้องนอนลง
เพื่อเน่าเปื่อยและสลายสู่แผ่นดินแม่ของมัน, เพื่อจะไม่ลุก
ขึ้นอีกต่อไป” (2 นีไฟ 9:6-7)

พระเยซูทรงเป็นองค์กษัตริยาที่ดีพร้อมพระองค์เดียว
 ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาพระผู้ช่วย
 ให้อวดตรัสว่า “พระบิดา, ขอพระองค์ทอดพระเนตร
 ความทุกข์เข็ญและความตายของคนที่มีได้ทำบาป, ผู้ที่
 พระองค์พอพระทัยมาก; ขอพระองค์ทอดพระเนตรพระ
 โโลหิตของพระบุตรของพระองค์ซึ่งหลั่งไว้, พระโลหิตของ
 คนที่พระองค์ทรงมอบให้ เพื่อพระองค์เองจะทรงได้รับ
 สรรเสริญ” (คพ. 45:4)

พระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนเดียวที่ดีพร้อม ปราศจาก
 บาป การพลีชีวนั้นในพันธสัญญาเดิมหมายถึงการพลีชีวนะ

មេសា ២០១៧ **11**

11

11

11

11

11

11

ด้วยเลือด—ซึ่งไปทำการปลื้มซาพระเจ้าและพระผู้ไถ่ของเรานั้น เพื่อให้เกิดการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล เมื่อทำการปลื้มซาด้วยเลือดในพระวิหารสมัยโบราณ ปุโรหิตบูชาลูกแกะไร้ตำหนิ สมบูรณ์แบบทุกด้าน ในพระคัมภีร์บ่อยครั้งเรียกพระผู้ช่วยให้รอดว่า “พระเมษโปดกของพระเจ้า” เพราะความบริสุทธิ์ของพระองค์ (ดูตัวอย่างใน ยอห์น 1:29, 36; 1 โคร 12:6; 14:10; คพ. 88:106)

เปโตรสอนว่าเราได้รับการไถ่ “ด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระคริสต์ ดังเลือดลูกแกะไร้ตำหนิและไร้จุดตำหนิ” (1 เปโตร 1:19)

พระเยซูทรงนำเอาบาปของโลกออกไป

ข้อต่อไปนี้จะทำให้เห็นชัดเจนว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงจ่ายค่าบาปของเรา

“เราทั้งหลาย ล้วนหลงทางไปแล้ว, ดุจดั่งแกะ; เราทุกคนหันไปตามทางของตนเอง; และพระเจ้าทรงวางความชั่วช้าสามัญของเราทุกคนไว้กับพระองค์” (โมไซยาห์ 14:6)

“แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา . . .

“เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรูต่อพระเจ้า เราได้กลับคืนดีกับพระองค์โดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อกลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์

“ไม่ใช่เพียงเท่านั้น เรายังชื่นชมยินดีในพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงเป็นเหตุให้เรากลับคืนดีกับพระเจ้า . . .

“เพราะว่าคนจำนวนมากเป็นคนบาปเพราะคนคนเดียวที่ไม่เชื่อฟังอย่างใด คนจำนวนมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังอย่างนั้น” (โรม 5:8, 10-11, 19)

“ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสผ่านอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะที่ว่า ท่านแบกความเจ็บไข้ของเรา และหอบโรคของเราไป” (มัทธิว 8:17)

“แต่พระผู้เป็นเจ้ามีทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า, และความเมตตาอันสิทธิ์ในผู้สำนึกผิด, และความเมตตาเกิดเพราะการชดใช้; และการชดใช้ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย; และการฟื้นคืนชีวิตของคนตายนำมนุษย์กลับมาอยู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า; และดังนั้นคนทั้งหลายได้รับการนำกลับคืนมาซึ่งที่ประทับของพระองค์, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, อันเป็นไปตามกฎและความยุติธรรม . . .

“และด้วยเหตุนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงนำมาซึ่งพระประสงค์

อันสำคัญยิ่งและเป็นนิรันดร์ของพระองค์, ซึ่งทรงเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลก. และด้วยเหตุนี้จึงเกิดความรอดและการไถ่ของมนุษย์, และความพินาศและความเศร้าหมองของพวกเขาด้วย” (เอลมา 42:23, 26)

พระเยซูทรงอดทนจนกว่าพระชนม์ชีพจะหาไม่

พระเยซูคริสต์ทรงอดทนต่อการทดลอง ความ

ทุกข์เวทนา การปลื้มซา และความยากลำบากของเกษ-
สมนี้ เช่นเดียวกับความปวดร้าวแห่งกลไกบนทางเข
จากนั้นพระองค์ตรัสในท้ายที่สุดว่า “สำเร็จแล้ว” (ยอห์น 19:30) พระองค์ทรงทำงานในความเป็นมรรตัยสำเร็จและทรงอดทนจนกว่าพระชนม์ชีพจะหาไม่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้เสร็จสมบูรณ์

ในสวนพระคริสต์ตรัสว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:39)

ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาสอนเราว่า

“ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมชน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องดื่มถ้วยอันขมขื่น, และชะงักอยู่—

“กระนั้นก็ตาม, รัศมีภาพจะมีแต่พระบิดา, และเราได้รับส่วนและทำให้การเตรียมของเราเสร็จสิ้นเพื่อลูกหลานมนุษย์.” (คพ. 19:18-19)

พระเยซูตรัสกับพระบิดาของพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ในโลก เพราะข้าพระองค์ทำกิจที่ทรงให้ข้าพระองค์ทำนั้นสำเร็จแล้ว” (ยอห์น 17:4)

ภาพของพระเยซูคริสต์ที่โดโดย. เคิร์ก ริชาร์ดส์

จากนั้น บนทางเขน “เมื่อพระเยซูทรงรับเหล้าองุ่นเปรี้ยวแล้ว พระองค์ตรัสว่า สำเร็จแล้ว และก้มพระเศียรลงสิ้นพระชนม์” (ยอห์น 19:30)

พระเยซูเสด็จมาแผ่นดินโลก ทรงรักษาความเป็นพระเจ้าของพระองค์ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงสามารถพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ และทรงอดทนจนกว่าพระชนม์ชีพจะหาไม่

ระลึกถึงพระองค์ผ่านศีลระลึก

ปัจจุบันเราระลึกถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดด้วยเครื่องหมายของขนมปังและน้ำ—สัญลักษณ์แห่งพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์—ตามที่กำหนดไว้ ณ พระกระยาหารมื้อสุดท้ายกับอัครสาวกของพระองค์

“พระองค์ทรงหยิบขนมปัง เมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงหักส่งให้แก่พวกเขาตรัสว่า นี่เป็นกายของเราซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา

“เมื่อรับประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วยและทรงทำเหมือนกันตรัสว่า ถ้วยนี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลาย เป็นพันธสัญญาใหม่โดยโลหิตของเรา” (ลูกา 22:19–20)

ใน ยอห์น 11:25–26 เราอ่านว่า

“เราเป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย คนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอีกแม้ว่าเขาจะตายไป

“และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย”

เราอ่านด้วยว่า “เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อชีวิตของโลกนั้นก็คือเลือดเนื้อของเรา” (ยอห์น 6:51)

“ชีวิตของโลก” หมายถึงชีวิตนิรันดร์

เราต้องเตรียมตัวเราและครอบครัวเราทุกสัปดาห์ให้มีความควรรับส่วนศีลระลึกและต่อพันธสัญญาของเราด้วยใจที่กลับใจ

พระบิดาและพระบุตรทรงรักเรา

พระบิดาทรงส่งพระบุตรมาแผ่นดินโลก—พระจริยวัตรอันอ่อนน้อม—เพื่อยอมให้พระองค์ถูกตรึงกางเขนและประสบกับสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ต้องประสบ ในยอห์นเราอ่านว่า

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา

“ถ้าพวกท่านรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นั้นไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์” (ยอห์น 14:6–7)

อย่าสงสัย โทมัส โดย เจ. เคิร์ก ริชาร์ดส์

“ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเราและทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาเพื่อเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา” (1 ยอห์น 4:10)

เครื่องบูชา หมายถึงการคืนดีหรือการยอมสละ

สรุป

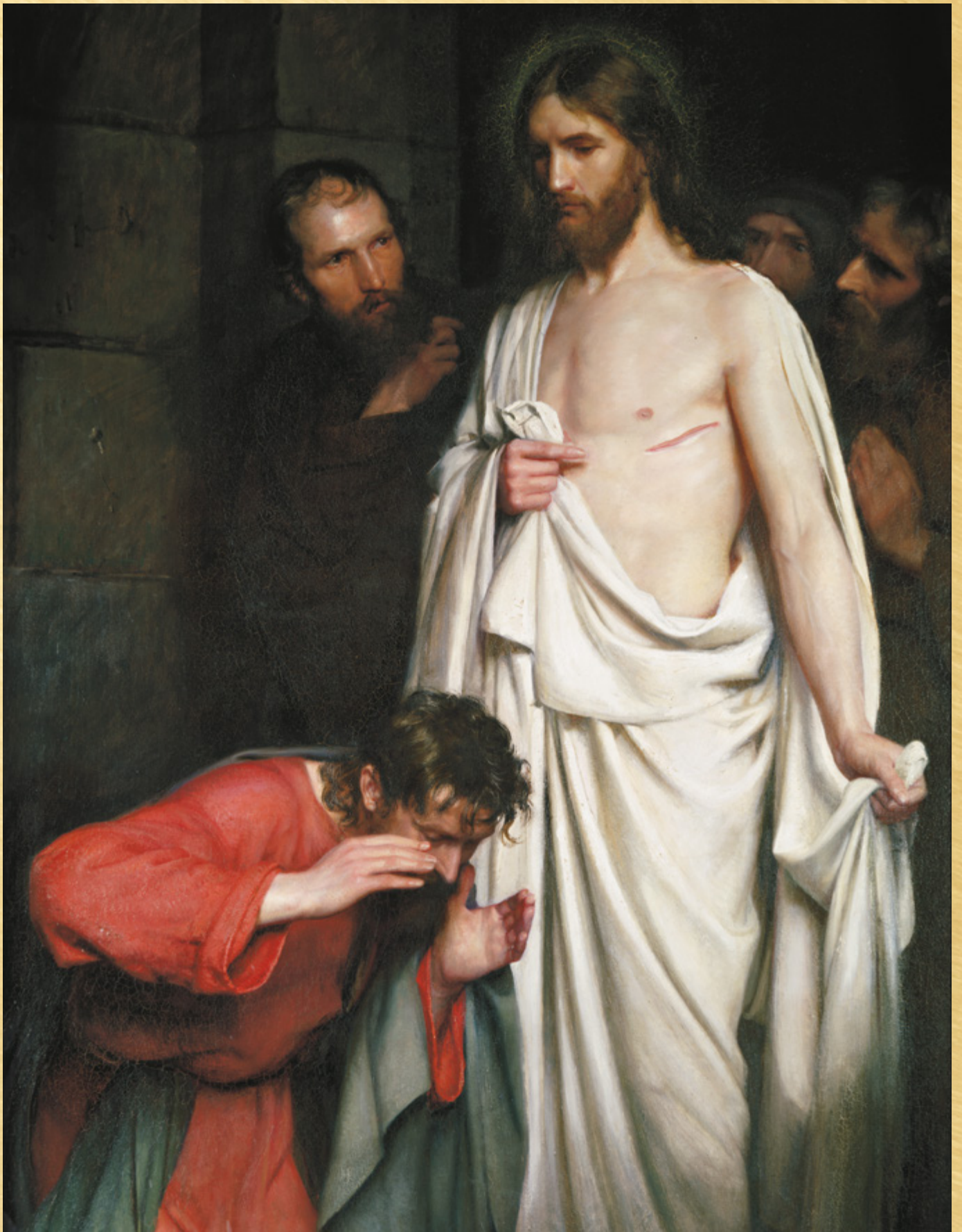
ทุกคนที่มาแผ่นดินโลกและได้รับร่างกายมรตัยจะฟื้นคืนชีวิต แต่เราต้องทำงานเพื่อให้ได้รับพรแห่งความสูงส่งผ่านความซื่อสัตย์ สิทธิเสรี การเชื่อฟัง และการกลับใจของเรา เมื่อเรากลับใจ เราจะได้รับความรักเมตตาพร้อมกับความยุติธรรม

เพราะเราเลือกติดตามและยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ไถ่ของเรา เราจึงรับพระนามของพระองค์ที่บัญญัติมา เรายอมรับกฎแห่งการเชื่อฟัง เราสัญญาว่าเราจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราต่อพันธสัญญาของเราเมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึก

โดยต่อพันธสัญญาของเรา เราได้รับสัญญาว่าจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา หากเรายอมให้พระวิญญาณของพระองค์เข้ามาในชีวิตเราและนำชีวิตเรา เราจะสามารถกลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นแผนแห่งความสุขของพระองค์สำหรับเรา—แผนแห่งความรอดจากคำปราชัยเรื่อง “การชดใช้” ระหว่างการสัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโปรโมเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 2008

อ้างอิง

- คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 52.

การฟื้นคืนพระชนม์ ของ พระเยซูคริสต์ และความจริงเกี่ยวกับร่างกาย

โดย เดวิด เอ. เอ็คเวิร์ดส์
นิตยสารศาสนาจักร

“**พ**ระองค์ตรัสว่า สำเร็จแล้ว และ
กัมพระเศียรลงสิ้นพระชนม์”
(ยอห์น 19:30) วินาทีนั้น
วิญญาณของพระเยซูคริสต์ออกจากพระ
วรกายของพระองค์—พระวรกายที่อดทนต่อ
ความทุกข์เวทนาเพื่อพระองค์จะทรงชดใช้
บาปของคนทั้งปวงและทรงช่วยพวกเขาตาม
ความทุกข์พลภาพของพวกเขา (ดู แอลมา
7:12–13) พระวรกายนั้น เวลานี้เป็นร่างไร้
วิญญาณ ถูกนำลงจากกางเขน ห่อด้วยผ้า
ลินิน และวางไว้ในอุโมงค์ในวันที่สาม สตรี
มาที่อุโมงค์เพื่อดำเนินการเตรียมฝังพระ
วรกายนั้นให้สำเร็จลุล่วง

แต่พระวรกายไม่อยู่ที่นั่นแล้ว

การค้นพบอุโมงค์ว่างเปล่าเป็นเพียงจุด
เริ่มต้น ต่อมา มารีย์ ซาอัมมัทดาลา เหล่าอัคร-
สาวก และอีกหลายคนเห็นสิ่งอัศจรรย์บาง
อย่างด้วยตา คือเห็นพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นคืน
พระชนม์และสมบูรณ์แบบในร่างมนุษย์ที่จับ
ต้องได้

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงให้คนที่เห็นพระองค์
ด้วยตาหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ได้
เข้าใจถ่องแท้ว่าพระองค์ทรงมีพระวรกาย
แบบใด ตัวอย่างเช่น พระองค์ทรงเชื่อเชิญ
ให้เหล่าอัครสาวกมาจับพระวรกายทั้งนี้เพื่อ
พวกเขาจะมั่นใจว่าพระองค์ทรงมีร่างกาย
ไม่ใช่วิญญาณลึกลับ (ดู ลูกา 24:36–40)¹

พระองค์เสวยกับพวกเขาด้วย
(ดู ลูกา 24:42–43)

จากนั้นเมื่อเหล่าอัครสาวกทำงานมอบ
หมายให้สั่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล พวกเขาเผชิญการ
ต่อต้านและการข่มเหง บ้างก็เกิดขึ้นเพราะ
พวกเขาสอนว่าพระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืน
พระชนม์และมวลมนุษยชาติจะฟื้นคืนชีวิต
เนื่องด้วยเหตุนี้ (ดู กิจการของอัครทูต 4:1–3)

ปัจจุบัน การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู
คริสต์เป็นศูนย์กลางของข่าวสารที่ศาสนจักร
ประกาศต่อโลกเช่นที่เคยประกาศสมัยนั้น
ดังที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทกล่าว
“หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือ
ประจักษ์พยานของเหล่าอัครสาวกและศาสดา
พยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์
สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีก
ครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่อง
อื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็น
เพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”²

การฟื้นคืนพระชนม์ช่วยตอบคำถามพื้นฐาน
เกี่ยวกับธรรมชาติของพระเจ้า ธรรมชาติของเราและความสัมพันธ์ของเรา
กับพระเจ้าเป็นเจ้า จุดประสงค์ของชีวิตนี้ และ
ความหวังที่เรามีในพระเยซูคริสต์ ต่อไปนี้
เป็นความจริงบางประการที่เน้นโดยการฟื้น
คืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

โดยผ่านการฟื้น
คืนพระชนม์ของ
พระองค์ พระเยซู
คริสต์ทรงสอนเรา
ถึงความจริงอัน
สำคัญยิ่งเกี่ยวกับ
ร่างกาย

อธิบายในเวลาต่อมาว่า “สิ่งซึ่งปราศจากร่างกาย หรืออวัยวะต่างๆ ย่อมไม่เป็นอะไรเลย ไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้าอื่นใดในสวรรค์นอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมีเนื้อหนังและกระดูก”⁵

เอ็ดเดอร์เจฟฟรี อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองกล่าวทำนองนี้ “หากการมีร่างกายไม่เพียงไม่จำเป็นแต่ไม่เป็นที่ต้องการของพระเจ้าแล้ว เหตุใดพระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษยชาติจึงไถ่พระวรกาย ของพระองค์ จากเงื้อมมือแห่งความตายและหลุมศพโดยทรงรับประกันว่าจะไม่มีวันแยกจากกันอีกจากพระวิญญาณของพระองค์ในกาลเวลาหรือนิรันดร์เล่า ผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธแนวคิดเรื่องพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมีพระวรกายก็ปฏิเสธทั้งพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นมรรตัยและผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์”⁶

พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งมวล ทรงรู้ทุกเรื่อง และทรงรักทุกคน

คุณลักษณะขั้นสูงสุดแห่งอุปนิสัยของพระบิดาบนสวรรค์เปิดเผยไว้เช่นกันในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ดังที่เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “เพราะความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ข้อสงสัยเรื่องเดชานุภาพอันสมบูรณ์ ปรีชาญาณรอบรู้ และความเมตตาปราณีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา—ผู้ประทานพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์เพื่อไถ่โลก—จึงไร้เหตุผลทั้งสิ้น”⁷

เดชานุภาพ ความรู้ และความเมตตาปราณีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพิสูจน์ให้เห็นในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งให้หลักฐานถึงพระปรีชาญาณและความรักในแผนของพระบิดาบนสวรรค์และความสามารถของพระองค์ (และของพระบุตร) ในการทำให้แผนนั้นลุล่วง

เราเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ตามที่พระคัมภีร์ไบเบิลสอนเรา พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเรา “ตามพระฉายาของพระองค์ . . . ชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27) การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เสริมความจริงนี้ อันที่จริง ในโมงแห่งการฟื้นคืนพระชนม์นั้นเอง พระเยซูคริสต์ทรงเน้นความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์โดยตรัสว่า

“ผู้ใดก็ตามที่ปฏิบัติตาม
ปฏิบัติแนวความคิด
เรื่องพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
ทรงมีพระวรกายก็
ปฏิบัติทั้งพระคริสต์
ผู้ทรงเป็นมรรตัย
และผู้ทรงฟื้นคืน
พระชนม์”

—เอ็ดเดอร์เจฟฟรี
อาร์. ฮอลแลนด์

พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพระวรกายที่มีรัศมีภาพ

ความคิดที่ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงมีรูปพรรณสัณฐานเดียวกันกับมนุษย์พบในพระคัมภีร์ไบเบิล³ และคนส่วนใหญ่คิดแบบนั้น แต่ประเพณีมากมายทางศาสนาและปรัชญาปฏิเสธความคิดดังกล่าวโดยเห็นด้วยว่าพระเจ้าเป็นเจ้า “ปราศจากร่างกาย อวัยวะ หรืออารมณ์ความรู้สึก”⁴ ด้วยเหตุนี้ในทศวรรษดังกล่าว ร่างกาย (และสสารโดยทั่วไป) จึงชั่วร้ายหรือไม่จริง ส่วนวิญญาณ จิตใจ หรือความคิดคือเนื้อแท้ของการดำรงอยู่หรือการเป็นอยู่

การเปิดเผยเกี่ยวกับธรรมชาติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผ่านพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์จึงเป็นการเปิดเผยที่เรียบง่ายและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันน่าอัศจรรย์

ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ตรัสว่า “คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9) นี่เป็นจริงยิ่งขึ้นหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์โดยมีพระวรกายอมตะที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า “พระบิดาทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, สัมผัสได้ดังของมนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน” (คพ. 130:22)

ลักษณะทางกายของพระบิดาบนสวรรค์จึงได้รับการเปิดเผยด้วยเหตุนี้ ดังที่โจเซฟ สมิท

“เรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเรา และพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของพวกท่าน” (ยอห์น 20:17; เน้นตัวเอน)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเปิดเผยว่าพระเจ้าเป็นเจ้าและมนุษยชาติใช้ว่าไม่เหมือนกันโดยสิ้นเชิงในการดำรงอยู่ที่จำเป็นของพวกเขา รูปแบบพื้นฐานของร่างกายเรคล้ายกับร่างวิญญาณของเรา^๑ และวิญญาณเราสร้างตามรูปลักษณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเพราะนั่นเป็นธรรมชาติของความสัมพันธ์นั้นพ่อแม่ลูก

ร่างกายเป็นของประทานอันสูงส่งและสง่างาม

โดยผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นว่าการดำรงอยู่ทางกายเป็นส่วนจำเป็นของการเป็นอยู่ ชั่วชีวิตของพระเจ้าเป็นเจ้าและบุตรธิดาของพระองค์ ดังที่พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อโจเซฟ สมิธ “ธาตุต่างๆ เป็นนิรันดร์, และวิญญาณกับธาตุสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก, จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติ” (คพ. 93:33) ความเชื่อมโยงที่แยกไม่ออกนี้รวมวิญญาณและสสารทางกายเข้าด้วยกันทั้งนี้เพื่อให้ร่างกายเป็นอมตะไม่เน่าเปื่อย มีศรัทธาภาพและสมบูรณ์แบบ—ร่างกายแบบนี้เท่านั้นที่สามารถรับความบริบูรณ์แห่งปิติที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงครอบครอง

ตรงกันข้าม หลังจากมีร่างกายและจากนั้นถูกแยกจากร่างกายเข้าสู่โลกวิญญาณ “คนตายมองว่าการที่วิญญาณของพวกเขาจะจากร่างกาย... เป็นพันธนาการ” (คพ. 138:50; ดู คพ. 45:17 ด้วย)

แม้แต่ร่างกายมรรตัยของเราก็ยังเป็นส่วนจำเป็นในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์และเป็นของประทานอันสูงส่งค่าเมื่อวิญญาณก่อนมรรตัยของเรามาโลกนี้ วิญญาณเหล่านั้นได้รับร่างกาย “เพิ่มเติม” (อับราฮัม 3:26) ดังที่ศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอน “เรายังโลกนี้เพื่อเราจะมีร่างกายและปรากฏกายอันบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าในอาณาจักรชั้นสูง หลักรรมอันยิ่งใหญ่ของความสุประกอบด้วยการมีร่างกาย มารไม่มีร่างกาย และการไม่มีร่างกายคือบทลงโทษสำหรับเขา”^๒

ดังที่เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองสอน “ร่างกายของเราสร้างขึ้นมาให้สามารถรองรับประสบการณ์อันกว้างใหญ่ ล้ำลึกและลึกซึ้งซึ่งไม่สามารถรับได้จากการดำรงอยู่ก่อนเกิดของเรา ดังนั้น ความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น ความสามารถในการจดจำและกระทำตามความจริง ความสามารถในการเชื่อฟังหลักธรรมและศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จึงขยายผ่านร่างกายของเรา ในโรงเรียนของความเป็นมรรตัย เราประสบความอ่อนโยน ความรัก ความเมตตา ความสุข ความทุกข์ ความผิดหวัง ความเจ็บปวด และแม้กระทั่งปัญหาท้าทายของข้อจำกัดทางกายในด้านต่างๆ ที่เตรียมเราให้พร้อมรับนิรันดร์ กล่าวให้เข้าใจง่ายคือมีบทเรียนที่เราต้องเรียนรู้และประสบการณ์ที่เราต้องมี ดังที่พระคัมภีร์เรียกว่า ‘ตามเนื้อหนัง’ (1 โครินธ์ 19:6; แอลมา 7:12-13)”^๓

นอกจากนี้ ดังที่โจเซฟ สมิธสอนว่า “ทุกสภาวะที่มีร่างกายมีอำนาจเหนือสภาวะที่ไม่มีร่างกาย”^๔ ชาตานล่อลวงเราได้แต่เขาจะบังคับไม่ได้ “มารไม่มีอำนาจเหนือเราเว้นแต่เราจะยอมเขา”^๕

สุดท้ายแล้ว ของประทานแห่งร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตและสมบูรณ์แบบวางเราให้อยู่เหนืออำนาจของชาตานตลอดไป หากไม่มีการฟื้นคืนชีวิต “วิญญาณของเราย่อมต้องมาขึ้นกับ

ร่างกายมรรตัยของเราเป็นส่วนจำเป็นในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์และเป็นของประทานอันสูงส่งค่า เมื่อวิญญาณเรามาโลกนี้ วิญญาณเหล่านั้นได้รับร่างกาย “เพิ่มเติม” (อับราฮัม 3:26)

... มาร, เพื่อจะไม่ถูกขึ้นอีกต่อไป. และวิญญาณของเราต้องกลายเป็นเหมือนกับเขา, และเรากลายเป็นเหล่ามาร, เหล่าเทพของมาร, ซึ่งจะถูกกันไว้จากที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา, และจะคงอยู่กับบิดาแห่งความเท็จ, ในความเศร้าหมอง, เหมือนกับตัวเขา” (2 โนไฟ 9:8-9)

วิญญาณและร่างกายไม่ใช่ศัตรูกัน

มันจะต่างกันแต่วิญญาณและร่างกายไม่ได้เป็นความจริงสองส่วนที่ต่างกันและเข้ากันไม่ได้ ดังที่โจเซฟ สมิทเรียนรู้ “ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าสสารอันเป็นรูป. วิญญาณทั้งปวงเป็นสสาร, แต่ละเอียดยหรือบริสุทธิ์กว่า, และจะมองเห็นได้โดยดวงตาที่บริสุทธิ์ยิ่งกว่าเท่านั้น; เราไม่สามารถมองเห็นวิญญาณ; แต่เมื่อร่างกายของเราบริสุทธิ์แล้ว เราจะเห็นว่าวิญญาณเป็นสสารทั้งหมด” (คพ. 131:7-8)

ในสภาพที่ฟื้นคืนพระชนม์และมีรัศมีภาพ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นตัวแทนของการรวมกันโดยสมบูรณ์ของวิญญาณและร่างกาย โดยแสดงให้เห็นว่า “วิญญาณกับร่างกายเป็นจิตวิญญาณของมนุษย์” (คพ. 88:15) ในชีวิตนี้เราพยายามมี “จิตฝึกฝัฟฝ่ายวิญญาณ” แทนที่จะมี “จิตฝึกฝัฟในเนื้อหนัง” (2 โนไฟ 9:39) “[ทั้ง] ความเป็นมนุษย์ปุถุชน” (โมไซยาห์ 3:19) และ “หักห้ามความลุ่มหลงทั้งปวง [ของเรา]” (แอลมา 38:12) แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าวิญญาณและร่างกายเป็นศัตรูกัน ดังที่พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็น พระองค์ไม่ทรงดูถูกและอยู่เหนือร่างกายแต่ทรงควบคุมและเปลี่ยนแปลง

ชีวิตในร่างกายมรตัยมีจุดประสงค์ที่เต็มไปด้วยความหมาย

ความคิดที่ว่าชีวิตนี้เป็นการทดสอบมีเหตุผลมากมายขึ้นเมื่อเราพิจารณาสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับชีวิตเราทั้งก่อนและหลังเรามีชีวิตเป็นวิญญาณก่อนเรามาแผ่นดินโลก พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราเป็นเหมือนพระองค์และมีชีวิตตลอดกาลกับร่างกายอมตะ ความจริงเหล่านี้หมายความว่า

เวลาของเราในการทดสอบร่างกายมรตัยเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไร้เหตุผลหากแต่มีความหมายและจุดประสงค์จริงๆ

ดังที่เอลเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันอธิบายไว้ “โดยการเลือกของเรา เราแสดงให้เห็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (และตัวเราเอง) เห็นค่ามันสัญญาและวิสัยที่เราจะดำเนินชีวิตตามกฎสี่เสสซึ่งขณะอยู่นอกที่ประทับของพระองค์และในร่างกายทางโลกพร้อมกับพลังอำนาจ ความหิวกระหาย และความลุ่มหลงของร่างกาย เราควบคุมเนื้อหนังให้เป็นเครื่องมือแทนที่จะเป็นนายของวิญญาณได้ไหม เราจะได้รับควมไว้วางใจทั้งในกาลเวลาและนิรันดร์ให้ดูแลพลังอำนาจอย่างพระเจ้าผู้เป็นเจ้า รวมถึงพลังอำนาจในการสร้างชีวิตหรือไม่ เราแต่ละคนจะเอาชนะความชั่วร้ายได้ไหม ผู้ที่ทำได้จะ ‘มีรัศมีภาพเพิ่มเติมมาบนศีรษะพวกเขาตลอดกาลและตลอดไป’ [อับราฮัม 3:26]—ส่วนที่สำคัญมากของรัศมีภาพนั้นคือร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิต เป็นอมตะ และรุ่งโรจน์”¹³

ประสบการณ์ของเราในร่างกายปัจจุบัน รวมถึงความสัมพันธ์ต่อกัน มีความหมายเพราะเป็นเหมือนกับประสบการณ์ที่จะเกิดขึ้น ดังที่โจเซฟ สมิทเรียนรู้ “ความเป็นสังคมอย่างเดียวกันนั้นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี่จะมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นั่น, เพียงแต่จะควบคู่ไปกับรัศมีภาพนิรันดร์, ซึ่งรัศมีภาพนั้นเราไม่ได้ชื่นชมขณะนี้” (คพ. 130:2)

เรามีความหวังในพระเยซูคริสต์

นับตั้งแต่ภาพอุโมงค์ว่างเปล่า การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ทำให้เกิดความหวังเพราะเราเห็นภาพอนาคตของเราเองในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ซึ่ง “การสูญเสียทั้งหมด [ของเรา] จะได้รับชดเชย [ให้เรา] ... หาก [เรา] เชื่อสัจย์ต่อไป”¹⁴

อัครสาวกรุ่นแรกของผู้ช่วยให้รอดสามารถเป็นพยานได้อย่างองอาจถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เพราะพวกเขาเห็นและได้สัมผัสพระวรกายของพระองค์ แต่มีมาก

ในสภาพที่ฟื้นคืน
พระชนม์และมีรัศมีภาพ
พระเยซูคริสต์ทรงเป็น
ตัวแทนของการรวมกันโดย
สมบูรณ์ของวิญญาณและ
ร่างกาย โดยแสดงให้เห็น
ว่า “วิญญาณกับร่างกายเป็น
จิตวิญญาณของมนุษย์”
(คพ. 88:15)

นับตั้งแต่ภาพ
โมโม่กว้างเปล่า
การฟื้นคืนพระชนม์
ของพระเยซูคริสต์
ทำให้เกิดความหวัง
เพราะเราเห็นภาพ
ตัวเราเองในการฟื้น
คืนพระชนม์ของ
พระองค์

ยิ่งกว่านั้น เจกเช่นพระเยซูคริสต์ทรงรักษาความทุกข์ทรมานทางกายเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพในการให้อภัยบาป (ดู ลูกา 5:23–25) การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์—หลักฐานที่เป็นรูปธรรมยืนยันเดชานุภาพของพระองค์ในการเอาชนะความตายทางร่างกาย—กลายเป็นความเชื่อมั่นของผู้ติดตามพระองค์ว่าเดชานุภาพของพระองค์เอาชนะความตายทางวิญญาณ คำสัญญาที่พระองค์ประทานไว้ในคำสอนของพระองค์—การให้อภัยบาป สันติสุขในชีวิตนี้ ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดา—กลายเป็นจริงและศรัทธาของพวกเขาไม่สั่นคลอน

“ถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา [ศรัทธาของเรา] ก็ไร้ประโยชน์” (1 โครินธ์ 15:17) แต่เพราะพระองค์ทรง ลูกขึ้นจากบรรดาคนตาย เราจึงสามารถ “มีความหวังโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์และเดชานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, เพื่อยกท่านขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์

แห่งชีวิต, และนี่เพราะศรัทธาของท่านในพระองค์ตามสัญญา” (โมโม่ใน 7:41)

ระหว่างพระชนม์ชีพมรรตัย พระเยซูคริสต์ทรงเชื่อเชิญผู้คนให้ติดตามพระองค์ หลังจากการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ จุดหมายชัดเจนขึ้น หากเรา โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ ปลุกฝัง “วิญญาณซีเลสเชียล” ไว้ในตัวเรา เราจะสามารถ “ได้รับร่างกายเดียวกันซึ่งเคยเป็นร่างกายฝ่ายธรรมชาติ” และ “ได้รับการชุบชีวิตโดยส่วนหนึ่งของรัศมีภาพซีเลสเชียล [และ] เมื่อนั้นจะได้รับการอย่างเดียวกัน, แม้ความสมบูรณ์” (คพ. 88:28–29) พระองค์ทรงแสดงให้เห็นทางนั้น พระองค์ทรงเป็นทางนั้น โดยเดชานุภาพของพระองค์—ผ่านการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์—ความสมบูรณ์ซีเลสเชียลเป็นไปได้ ซึ่งรวมถึงความบริบูรณ์แห่งปิตีในร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิต ■

อ้างอิง

1. เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อผู้คนในโลกใหม่ พระองค์ทรงขอให้พวกเขา—หลายพันคน—มา “ทีละคน” และสัมผัสพระหัตถ์พระบาท และพระปรีชาของพระองค์เพื่อพวกเขาจะเป็นพยานได้ว่าได้สัมผัสและเห็นพระเจ้าที่ฟื้นคืนพระชนม์ (ดู 3 นิโไฟ 11:14–15; 18:25)
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 52.
3. ดู ปฐมกาล 1:27; อพยพ 33:11; กิจการของอัครทูต 7:56.

4. แม้แนวคิดคล้ายกันบรรจุไว้ในข้อบัญญัติทางศาสนาคริสต์ก่อนหน้านี้ แต่การบัญญัติเรื่องนั้นมาจากบทความสามสิบเก้าตอนของนิกายแองกลิคัน (1563).
5. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 53.
6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวและพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา,” เลย์ไฮนา, พ.ย. 2007, 51.
7. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์,” เลย์ไฮนา, พ.ค. 2014, 113.
8. แม้แต่การเปิดเผยเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ก่อน

- มรรตัยก็ยังเป็นประจักษ์พยานยืนยันข้อเท็จจริงนี้ เพราะแสดงให้เห็นว่าร่างวิญญาณของพระองค์อยู่ในรูปมนุษย์ (ดู อีเธอร์ 3:16)
9. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 226.
10. เดวิด เอ. เบตนาร์, “เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์,” เลย์ไฮนา, พ.ค. 2013, 41.
11. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 226.
12. คำสอน: โจเซฟ สมิธ 229.
13. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว,” เลย์ไฮนา, พ.ค. 2015, 51.
14. คำสอน: โจเซฟ สมิธ 54.

จงมาหาพระองค์

จากใจ ♩. = 44-48

เนื้อร้องโดย สติเวน เก. โจนส์
ทำนองโดย ไมเคิล เอฟ. มูคีย์

mp

R.H.

1. พระ
(2. พระ)
(3. พระ)

5

องค์ เสด็จ มา เพราะ ว่า ทรง รัก เรา พระ องค์ ทรง บรร - เทา จิต วิญญู -
องค์ มา บน โลก อยู่ อย่าง คน ทัว ไป ไม่ มี ความ กัง วล ไฉน ที่
องค์ เป็น คึง เรา รั้ง เสรีา ทุกข์ ระ - ทม ทรง ช่วย เหลือ ทุก คน ผู้ ที่

8

rall.

ญาณ เรา ทุก คน ชี - วิต มีด मन พระ องค์ เป็น แสง ข -
ไม่ เข้า พระ ทัย ความ เจ็บ ปวด ทุก อย่าง พระ ทรง ถัม - ผัส ได้ ไม่
เชื่อ ใน พระ องค์ ช่วย ให้ มอง เห็น ทรง ให้ อ - ภัก ผู้

11

a tempo

จัด ความ เสรีา โสภ ความ เหนื่อย ล้า อ่อน แรง จง มา หา พระ
มี ความ หิว โหย ไฉน เชียว ยา ไม่ ได้ จง มา หา พระ
ที่ ชื้อ สัตย์ ถ่อม ตาม พระ องค์ ด้วย ใจ จง มา หา พระ

ส่วนหนึ่งจากภาพ ที่ละคน โดย วอลเตอร์ เรน เอ่อเพื่อโดยพิพจน์งานประวัติศาสตร์จักร

สะพานเชื่อม ความหวังกับ การเยียวยา

ด้วยความช่วยเหลือ
ที่เหมาะสม เหยื่อ
ของการกระทำทารุณ-
กรรมทางเพศจะพบ
การเยียวยาที่พวกเขา
ปรารถนาอย่างยิ่ง

โดย นานัน ทอลลิย์

ศูนย์ให้คำปรึกษาคอรัวแอลดีเอส รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา

ส มมติว่าท่านยืนอยู่ตรงขอบหน้าผาและต้องการไปให้ถึงหุบผาชั้นอีกด้าน
หนึ่ง ซึ่งท่านทราบว่าความสูงใหญ่หลวงรอท่านอยู่ ขณะหาทางข้าม ท่าน
พบวัสดุกองหนึ่งที่หากนำมาประกอบกันอย่างถูกต้องจะสร้างสะพานข้าม
หุบผาชั้นได้

หากท่านไม่รู้วิธีสร้างสะพาน วัสดุเหล่านั้นก็ไร้ประโยชน์ ท่านจะรู้สึกท้อแท้และ
สิ้นหวัง แต่หากท่านได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีประสบการณ์ในการสร้างสะพาน
ความรู้และความเข้าใจของท่านจะเพิ่มขึ้นและงานจะสำเร็จ

ตลอด 18 ปีที่ผ่านมา งานของดิฉันคือจัดหาเครื่องมือและการนำทางไว้ช่วยคน
ข้ามห้วงแห่งความทุกข์ทางอารมณ์หรือทางใจ ทุกคนที่ดิฉันแนะนำ ไม่มีลูกคำ
คนใดขาดเจ็บมากเท่าคนที่เคยเป็นเหยื่อของการกระทำทารุณกรรมทางเพศ
ดิฉันเคยเห็นผลกระทบของความท้าทายนี้ต่อความสามารถของแต่ละบุคคลใน
การอดทนด้วยดีจนกว่าชีวิตจะหาไม่

อย่างไรก็ดี ดิฉันได้รู้เช่นกันว่าการบรรเทาความทุกข์และการต่อสู้
ดิ้นรนของเราเกิดขึ้นได้ผ่านพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ความรักของพระองค์ยก
ผู้คนออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่าง

เหตุใดการกระทำทารุณกรรมทางเพศจึงทำให้เกิดความเสียหายเช่นนั้น

เหยื่อของการกระทำทารุณกรรมบอกดิฉันว่าชีวิตพวกเขาเต็มไปด้วยความหดหู่สิ้นหวัง ความสงสัยตนเอง และความเจ็บปวดลึกๆ ทางอารมณ์ ประธานบอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) ช่วยให้เราเข้าใจว่าเหตุใดการกระทำทารุณกรรมทางเพศจึงทำให้เกิดการบาดเจ็บลึกเช่นนั้น

“มีการปฏิบัติที่ชั่วช้ามากของการกระทำทารุณกรรมทางเพศ ซึ่งอยู่นอกเหนือความเข้าใจ เป็นการปรามาสศักดิ์ศรีที่ควรอยู่ในชายหญิงทุกคน เป็น การฝ่าฝืนสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และสูงส่ง บ่อนทำลายชีวิตเด็ก เป็นเรื่องน่าตำหนิ และ สมควรรับการตัดสินโทษรุนแรงที่สุด

“ชายหรือหญิงที่กระทำทารุณกรรมทางเพศเด็กช่างน่าละอายยิ่งนัก ในการทำเช่นนั้น ผู้กระทำทารุณกรรมไม่เพียง ทำความเสียหายรุนแรงที่สุด เท่านั้น แต่เขาต้องยินรับการตัดสินโทษต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วย”¹

พลังของการให้กำเนิดเป็นพลังศักดิ์สิทธิ์และสูงส่งที่พระบิดาในสวรรค์ของเราประทานแก่บุตรธิดาของพระองค์ เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนว่า “พลังของการให้กำเนิดมีความสำคัญทางวิญญาณ ...

พระบิดาบนสวรรค์ของเราและพระบุตรที่รักของพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและได้มอบอำนาจการสร้างส่วนหนึ่งของพระองค์ให้เราแต่ละคน”² ด้วยเหตุนี้จึงไม่แปลกที่การฝ่าฝืนอำนาจศักดิ์สิทธิ์นี้ “สมควรได้รับการตัดสินโทษรุนแรงที่สุด” และก่อให้เกิด “ความเสียหายรุนแรงที่สุด”

เข้าใจการบาดเจ็บ

การกระทำทารุณกรรมทางเพศเป็นการปฏิสัมพันธ์โดยการไม่เห็นด้วยของอีกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแบบสัมผัสหรือไม่สัมผัสเพื่อใช้บุคคลหนึ่งสนองความพอใจทางเพศของอีกบุคคลหนึ่ง บ่อยกว่านั้นคือเหยื่อของการกระทำทารุณกรรมทางเพศมักถูกทิ้งให้อยู่กับความคิดสับสน ความรู้สึกไร้ค่าและอับอายจนสุดจะทนได้ ความเจ็บปวดและความทุกข์ที่เหยื่อประสบมักจะรุนแรงขึ้นตามความเห็นของผู้อื่นอันเกิดจากความเข้าใจผิดเรื่องการกระทำทารุณกรรมทางเพศและผลของมัน เหยื่อบางรายถูกกล่าวหาว่าโกหกหรือไม่ก็บอกว่าการกระทำทารุณกรรมเป็นความผิดของพวกเขา หลายคนถูกชักนำอย่างผิดๆ ให้เชื่อว่าพวกเขาต้องกลับใจประหนึ่งพวกเขาทำบาปเพราะตกเป็นเหยื่อ

มีคนบอกลูกค้าหลายคนที่ดีฉันทำงานด้วย ผู้ประสบการกระทำทารุณกรรมทางเพศในวัยเด็กหรือวัยเยาว์ว่า “ช่างมันเถอะ” “ปล่อยให้เป็นอดีต” หรือ “แค่ให้อภัยและลืม” คำกล่าวลักษณะนี้—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมาจากเพื่อนสนิท สมาชิกครอบครัวหรือผู้นำศาสนจักร—สามารถทำให้เหยื่อเก็บเป็นความลับมากขึ้นและอายแทนที่จะรับการเยียวยาและมีสันติสุข คล้ายกับบาดแผลรุนแรงหรือการติดเชืทางกาย บาดแผลทางอารมณ์เหล่านี้ไม่ใช่แค่ทำเนยก็หาย แต่ความสับสนที่เกิดขึ้นระหว่างการกระทำทารุณกรรมเพิ่มขึ้น ร่วมกับอารมณ์ที่เจ็บปวดจากเหตุนี้ อาจทำให้ความคิดของบุคคลแปรเปลี่ยนจนกลายเป็นพฤติกรรมที่เป็นภัยไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าเหยื่อของการกระทำทารุณกรรมไม่ยอมรับว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเป็นการกระทำทารุณกรรม แต่พวกเขาอาจจะยังมีพฤติกรรมที่เป็นภัยและอารมณ์ที่เจ็บปวด

ฮันนาห์ (นามสมมติ) ประสบการกระทำทารุณกรรมทางเพศในวัยเด็ก เหมือนเหยื่อรายอื่น เธอโตมากับความรู้สึกเหมือนเธอเป็นคนแย่มาก เธอไม่มีค่า เธอใช้ชีวิตส่วนใหญ่พยายามรับใช้ผู้อื่นให้มากพอจะชดเชยความรู้สึกว่าเธอไม่ “ดีพอ” จะให้พระบิดาบนสวรรค์หรือคนอื่นๆ รักในความ

สัมพันธ์ของเธอ เธอกลัวว่าถ้าใครรู้จักเธอจริง พวกเขาจะคิดว่าเธอแย่มากเท่าๆ ที่เธอเชื่อว่าเธอแย่มาก เธอกลัวการปฏิเสธขั้นรุนแรงจนทำให้เธอไม่กล้าลองสิ่งใหม่ๆ ในชีวิตหรือทำเรื่องง่ายๆ อย่างเช่นโทรศัพท์ไปหาบางคน เธอมีพรสวรรค์ด้านงานศิลปะแต่เลิกพัฒนาเพราะกลัวจะไม่สามารถรับคำวิพากษ์วิจารณ์ได้

เป็นเวลากว่า 50 ปีที่ความรู้สึกไร้ประโยชน์ ความไม่สามารถ ความกลัว ความโกรธ ความสับสน ความอาย ความอ้างว้าง และความโดดเดี่ยวซึ่งนำการตัดสินใจประจำวันของเธอ

แทนที่ความเจ็บปวดด้วยสันติสุข

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงประสบ “ความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง” พระองค์ทรงประสบเช่นนี้เพื่อพระองค์จะทรง “รู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ได้อย่างไร” (แอสมา 7:11–12) ความทุกข์เวทนาของพระองค์ไม่เพียงเพื่อบาปของเราเท่านั้นแต่เพื่อเยียวยาเราด้วยเมื่อบาปของผู้อื่นทำให้เรามีความทุกข์

หากพระองค์ทรงอยู่ที่นี่วันนี้ ดิฉันคิดว่าพระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงกันแสงและทรงอวยพรคนที่ถูกระงับการกระทำทางเพศ เช่นเดียวกับที่ทรงกันแสงและทรงอวยพรชาวนีไฟ (ดู 3 นีไฟ 17) แม้พระองค์ไม่ทรงอยู่ที่นั่นทางกาย แต่พระวิญญาณของพระองค์สามารถอยู่กับเราได้ และพระองค์ทรงเตรียมทางให้เราได้รับการเยียวยา รู้สึกสงบ และให้อภัย

สำหรับหลายคนที่บาดเจ็บพวกเขา

แทบไม่เชื่อว่าพวกเขาสามารถแทนที่ความเจ็บปวดนั้นด้วยสันติสุข บ่อยครั้งคนอื่นไม่ทันสังเกตบาดแผลของผู้ถูกระงับการกระทำทางเพศและมองไม่ออกเป็นเวลาหลายปี การบาดเจ็บถูกปกปิดไว้ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม ความเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น และการดำเนินชีวิตประจำวันไม่มีอะไรผิด ทว่าความเจ็บปวดยังอยู่ที่นั่นเสมอ

ขอให้เราเปรียบเทียบกระบวนการเยียวยาทางอารมณ์กับการดูแลรักษาอาการบาดเจ็บทางกาย สมมติว่าสมัยที่ท่านเป็นเด็ก ขาของท่านหัก แทนที่จะไปให้แพทย์รักษา ท่านกลับเดินกระเผลกกระเผลกจนกว่าจะหายเจ็บไปเอง แต่ท่านมักจะเจ็บนิดๆ ทุกก้าวที่เดิน หลายปีต่อมาท่านต้องการให้ความเจ็บปวดนั้นหายไป ท่านจึงไปพบแพทย์ แพทย์ต้องจัดกระดูกใหม่ ขจัดหินปูนที่ก่อตัวใส่แผล และส่งท่านไปทำกายภาพบำบัดเพื่อให้ขาแข็งแรงขึ้น

กระบวนการรักษาการกระทำทางเพศก็คล้ายกันคือเหยื่อต้องยอมรับก่อนว่าความเจ็บปวดมีจริง และสามารถทำบางสิ่งได้ กระบวนการนี้รวมถึงการยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นและยอมให้ตนเองรู้สึก รับรู้ และเห็นค่า

พฤติกรรมทั่วไปของเหยื่อ

เหยื่อก็มีปัญหาด้านความสัมพันธ์และอาจขอความเห็นชอบจากผู้อื่นอยู่เนืองๆ เป็นคนเฉยเฉื่อย วางสิ่งกีดขวางกันคนให้อยู่ห่างๆ เพื่อไม่ให้ตนเองถูกทำร้าย ลำโพงทางเพศโดยสนใจทำแต่กิจกรรมทางเพศ (รวมถึงสื่อลามกและการกระตุ้นตนเอง) หรือทำตรงข้ามโดยสิ้นเชิงและหลีกเลี่ยงสิ่งเกี่ยวกับเพศ ความอับอายเกี่ยวกับพฤติกรรมเหล่านี้มักขัดขวางบุคคลนั้นไม่ให้ขอความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ผู้นำานะบุโรหิต หรือผู้เชี่ยวชาญเพราะพวกเขาไม่เข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เกิดกับพวกเขา กับพฤติกรรมของพวกเขา

ในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเหยื่อก็มักจะไปจนสุดโต่งด้านหนึ่งหรือในทางตรงกันข้าม บางคนกลายเป็นคนเคร่งศาสนาจนเกินเหตุ ในการพยายามปกปิดสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นความไร้ค่าของตน พวกเขาพยายามทำทุกอย่างให้ถูกต้อง คนอื่นรู้สึกว่าเป็นเขาไม่มีวันคู่ควรรับชีวิตนิรันดร์และบางครั้งเลิกพยายาม

บทเรียนจาก หลักคำสอน และพันธสัญญา 123

ขณะที่ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธอยู่ในเรือนจำที่
ลิเบอร์ตี รัฐมิสซูรี ท่าน
เขียนสาส์นถึงศาสนจักร
อันประกอบด้วยหลัก
คำสอนและพันธสัญญา
ภาค 121–124 ซึ่งรวม
ถึง “หน้าที่ของวิสุทธิชน
เกี่ยวกับผู้ข่มเหงพวกเขา”
(คพ. 123, หัวเรื่องของ
ภาค) ท่านไม่ได้บอกให้
วิสุทธิชนผู้เผชิญการข่มเหง
และการบาดเจ็บทางกาย
เก็บความทุกข์นั้นไว้กับ
ตัวและเสแสร้งเหมือน
ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ลอง
พิจารณาว่าคำแนะนำในภาค
123 ประยุกต์ใช้กับปัญหา
เรื่องการกระทำทารุณกรรม
ได้อย่างไร

ของความรู้สึกทุกขใจ ความหวาดกลัว และ
ความเสียใจ บ่อยครั้งจะช่วยให้ทำงาน
กับผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ใน
กระบวนการเยียวยา (ตรวจสอบกับผู้นำ
ฐานะปุโรหิตของท่านเพื่อให้รู้ว่ามีศูนย์ให้
คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอสในเขตของ
ท่านหรือไม่)

ไม่ว่าเหยื่อจะเข้าถึงความช่วยเหลือจาก
ผู้เชี่ยวชาญหรือไม่ก็ตาม การสวดอ้อนวอน
การศึกษาพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้
รอดและการชดเชยของพระองค์ ตลอดจน
การพูดคุยกับผู้นำฐานะปุโรหิตเป็นประจำ
ถือว่าดีที่สุด เขาสามารถช่วยแบ่งเบาภาระ
และรับการดลใจให้ช่วยเหยื่อเข้าใจคุณค่า
อันสูงส่งของตนและความสัมพันธ์ของพวกเขา
กับพระบิดาในสวรรค์และพระผู้ช่วยให้
รอด ดังที่ซิสเตอร์แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญสอนเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “การ
เยียวยาอาจเป็นกระบวนการที่ยาวนาน จะ
เรียกร้องให้ท่านแสวงหาการนำทางและ
ความช่วยเหลือที่เหมาะสมร่วมกับการสวด
อ้อนวอน รวมถึงการปรึกษากับผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเหมาะสม ขณะ
ท่านเรียนรู้ที่จะสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา
จงกำหนดขอบเขตที่เหมาะสม และอาจจะ

ต้องขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ การรักษา
สุขภาพทางวิญญาณตลอดกระบวนการ
ถือว่าสำคัญอย่างยิ่ง!”³

สำหรับฮันนาห์ ซีวิตเธออดีตอดจนเธอ
แสวงหาความช่วยเหลือ เธอรู้จักประจักษ์
พยานของเธอว่าเธอสามารถรู้สึกถึงสันติสุข
และความพอใจในชีวิตได้แต่ไม่รู้สึกลด
เวลา โดยผ่านการสวดอ้อนวอนและพูด
คุยกับอธิการ เธอได้รับการนำทางให้ขอคำ
ปรึกษาเพื่อเธอจะได้เครื่องมือที่ต้องใช้
ความจริงออกจากความมืดและร่วมกันแบก
ภาระอันหนักอึ้งที่เธอแบกตามลำพังเรื่อย
มาในการทำเช่นนั้น เธอสามารถบรรเทา
ความเจ็บปวดและพบสันติสุขที่พระผู้ช่วยให้
รอดทรงสัญญา (ดู ยอห์น 14:27) ความ
ปรารถนาและความสามารถในการให้อภัยมา
พร้อมสันติสุขและการปลอบโยนดังกล่าว

จำเป็นต้องให้อภัย

แนวคิดเรื่องการให้อภัยมักจะเป็นเรื่อง
ที่เหยื่อของการกระทำทารุณกรรมไม่อยาก
ได้ยินและมักจะเข้าใจผิด หากพวกเขา
คิดว่าการให้อภัยคือการปล่อยให้ผู้กระทำ
ทารุณกรรมลอยนวลหรือพูดว่าสิ่งที่เขาทำ
ไม่สำคัญอีกแล้ว เหยื่อจะรู้สึกไม่สมเหตุ
สมผล แม้เราได้รับบัญชาว่าต้องให้อภัย

(ดู คพ. 64:10) แต่ในสถานการณ์ที่ความเสียหายฝังลึก การเยียวยาต้องเริ่มก่อน เหยื่อจึงจะสามารถให้อภัยผู้กระทำทารุณกรรมได้หมดใจ

คนที่กำลังประสบความเจ็บปวดอันเกิดจากการกระทำทารุณกรรมจะพบการปลอบโยนในคำแนะนำนี้จากพระคัมภีร์มอรมอน “ข้าพเจ้า, เจคอบ, จะกล่าวแก่ท่านที่โอบริสุทธ์ จงมองพระผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจมั่นคง, และสวดอ้อนวอนพระองค์ด้วยศรัทธายิ่ง, และพระองค์จะทรงปลอบประโลมท่านในความทุกข์ของท่าน, และพระองค์จะทรงวิงวอนแก่ต่างให้ท่าน, และทรงส่งความยุติธรรมลงมาถึงคนที่แสวงหาความพินาดีให้ท่าน” (เจคอบ 3:1) เราสามารถคืนความยุติธรรมที่เราต้องการและสิทธิ์ในการชดใช้ให้พระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงสามารถแทนที่ความทุกข์ของเราด้วยสันติสุข

ในที่สุดอันนาห์ก็พบว่าเธอสามารถคืนความยุติธรรมที่เธอต้องการให้พระผู้ช่วยให้รอดและพบความรู้สึกสันติสุขในชีวิตอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน ก่อนหน้านี้เธอไม่กล้าร่วมงานชุมนุมครอบครัวที่ผู้กระทำทารุณกรรมจะปรากฏตัว แต่เวลานี้ เพราะเธอยินดีเผชิญบาดแผลทางอารมณ์ระหว่างการเยียวยา เธอจึงไม่กลัวการอยู่ต่อหน้าเขาอีกเลยและถึงกับมีเมตตาส่งสารเขาเมื่อเขาอยู่ในวัยชรา

ปลดภาระที่ไม่จำเป็น

เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งไควรัมอีคริสตจักรสิบสองกล่าวว่า “การเยียวยาจนหายขาดจะเกิดขึ้นผ่านศรัทธาของท่านในพระเยซูคริสต์และเดชานุภาพและพระปรีชาสามารถของพระองค์ ผ่านการชดใช้

ของพระองค์ เพื่อรักษารอยแผลเป็นซึ่งไม่ยุติธรรมและไม่ควรเกิดขึ้น . . .

“พระองค์ทรงรักท่าน พระองค์พลีพระชนม์ชีพเพื่อท่านจะปลดภาระที่ไม่จำเป็น พระองค์จะทรงช่วยท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าทราบว่าคุณจะปลดภาระที่มีพลังเยียวยาท่าน”⁴

ปฏิบัติต้องการให้ผู้คนผูกติดอยู่กับความเจ็บปวดและความทุกข์ เพราะเขาเศร้าหมอง (ดู 2 เนไฟ 2:27) ด้วยความช่วยเหลือจากพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ สันติสุขจะแทนที่ความเจ็บปวดได้จริงก็ต่อเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดประทานและเราสามารถดำเนินชีวิตด้วยปิตี “อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่; และมนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีปิตี” (2 เนไฟ 2:25) การดำเนินชีวิตด้วยปิตีจะช่วยให้เราอดทนต่อช่วงเวลาของการทดลองได้มากขึ้นและสามารถเรียนรู้ เติบโต และเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์มากขึ้น

ดิฉันเจียมตนกับพรที่ได้รับในชีวิตเมื่อนั่งกับผู้เสียหายจากการกระทำทารุณกรรมและเห็นปาฏิหาริย์แห่งการเยียวยาที่เกิดขึ้นจริงผ่านพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น ถ้าท่านมีความทุกข์ โปรดหันไปขอความช่วยเหลือร่วมกับการสวดอ้อนวอน ท่านไม่ต้องแบกภาระหนักตามลำพัง ดิฉันทราบว่าพระองค์ทรงเยียวยา เพราะดิฉันเห็นมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์, “Save the Children,” *Ensign*, Nov. 1994, 54; เน้นตัวเอน
2. เดวิด เอ. เบตনার, “เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 42.
3. แครีโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, “พระอาจารย์พระผู้เยียวยา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2016, 11.
4. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “การเป็นอิสระจากภาระหนัก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2002, 110.

หารือกับผู้นำ ครอบครัว และเพื่อน

เมื่อเหี่ยววางใจท่านมากพอจะเล่าความทุกข์และการกระทำทารุณกรรมให้ท่านฟัง การสนทนากับพวกเขาควรเริ่มด้วยความรักและความเห็นใจ พวกเขา บ่อยเหลือเกินที่เขื่อเล่าให้ดิฉันฟังว่าเมื่อพวกเขาขอความช่วยเหลือจากอธิการ สิ่งที่น่าเป็นอันดับแรกคือต้องให้อภัยผู้กระทำความผิด ซึ่งทำให้เขารู้สึกประหนึ่งว่าเรื่องสำคัญทั้งหมดคือผู้กระทำความผิดเมื่อเป็นเช่นนี้จึงแทบไม่มีใครกลับไปขอความช่วยเหลือจากอธิการและพลาดการเยียวยาทางวิญญาณที่เกิดขึ้นได้ด้วยความรักและการสนับสนุนของผู้นำ

การให้อภัยเป็นชิ้นส่วนสำคัญในกระบวนการเยียวยาและเป็นพระบัญญัติ—แต่โปรดวางใจว่าการยอมให้บางคนรับรู้ความทุกข์ของพวกเขา รู้สึกอย่างที่เขาารู้สึก และปรึกษาเรื่องของพวกเขากับคนไว้วางใจสุดท้ายจะนำไปสู่การเยียวยาที่มาจากเราสามารถให้อภัยผู้กระทำทารุณกรรม

ผู้นำศาสนจักรสามารถใช้

ministering.lds.org หาข้อมูลเพิ่มเติมเรื่อง “Abuse: Help for the Victim”

อัลบั้ม

เก่าของครอบครัว: พลังของเรื่องราวครอบครัว

มรดกของบรรพชนสืบทอดกันมา
จนถึงดินันโดยมีอิทธิพลต่อชีวิต
ดินันให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

โดย แอมเนริส ปัสกาสุ

6 เข้าวันหนึ่งในฤดูร้อนก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 คุณตาหวดของดินันตื่นนอนก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นเช่นเคย ท่านออกจากบ้านขึ้นไปบนเนินที่มองลงมาเห็นหุบเขาเขียวขจีและหมู่บ้านของท่านในโรมาเนีย ท่านนั่งอยู่บนผืนหญ้าที่มีน้ำค้างยามเช้าปกคลุม หมกมุ่นกับความคิดของท่าน—ความคิดเดิมๆ ที่อยู่กับท่านมาพักใหญ่ ทุกคนในหมู่บ้านรักและเคารพชายที่มีการศึกษาใจกว้าง และจิตใจผู้คนนี่หลังจากดวงอาทิตย์ขึ้น ท่านกลับบ้านและสารภาพกับภรรยาว่าท่านอยากเห็นว่างานศพของท่านจะเป็นอย่างไร

และท่านต้องการให้ซ่อมจัดงานศพแบบสวมชุดครบเครื่อง ท่านกำหนดวัน ซ็อลโลง จ้างนักบวชรวมทั้งคนส่งศพแบบมืออาชีพ และจัดหาของทุกอย่างที่ต้องใช้ตามประเพณีกรีกออร์ทอดอกซ์ จากนั้นก็ถึงวันซ่อมจัดงานศพแบบสวมชุดครบเครื่อง พวกเขาวางโต๊ะหลายตัวกลางหมู่บ้านสำหรับจัดงานเลี้ยงแสดงความอาลัยผู้ตาย ทุกคนในครอบครัวสวมชุดดำ พระมา คุณตาหวดของดินันนอนอยู่ในโลง โดยจัดวางหมอนให้ท่านมองเห็นได้สะดวก และเริ่มขบวนแห่ศพ เมื่อเสร็จพิธี คนทั้งหมู่บ้านได้รับเชิญให้มางานเลี้ยง และคุณตาหวดของดินันทำให้ฝันของท่านเรื่องการเดินร่ำที่งานศพของท่านเป็นจริง ท่านมีชีวิตต่อมาอีก 20 ปี โดยมีมักจะตรวจดูบ่อยๆ ว่าโลงของท่านยังพอดีกับตัวท่านหรือไม่

ไม่ใช่แค่ชื่อและวันที่

ดินันไม่เคยพบคุณตาหวด แต่เรื่องราวของท่านกลายเป็นเรื่องเล่าที่ดินันโปรดปรานโดยการส่งผ่านมาจากคุณตาคุณยาย ทุกวันคุณตาคุณยายจะเล่าเรื่องบรรพชนของเราให้ดินันกับพี่ๆ น้องๆ ฟัง ว่าพวกท่านมาจากไหน พวกท่านเป็นคนแบบใด ค่านิยม ความฝัน และความหวังของพวกท่านคืออะไร หลังรับประทานอาหารทุกวันอาทิตย์ คุณตาคุณยายจะหยิบอัลบั้มครอบครัวออกมา และอัลบั้มทุกหน้ามีเรื่องราวเข้ามาในชีวิตและหัวใจจนถูกถักทอเข้าด้วย

กันเป็นผืนพรมแห่งความรักที่ขยายออกไปหกรุ่น ภาพเหล่านั้นไม่เพียงเป็นภาพถ่ายเก่าๆ ที่มีชื่อและวันเดือนปีเขียนหวัดๆ ไว้ด้านหลังเท่านั้น เบื้องหลังใบหน้าของทุกคนคือพ่อหรือแม่ ลูกชายหรือลูกสาว พี่ชายหรือน้องสาว และด้วยเหตุนี้มรดกของพวกเขาก็ส่งต่อให้ดิฉันพร้อมกับประเพณีอื่นของครอบครัว

พลังในช่วงเวลาของการทดลอง

เมื่อดิฉันอายุ 19 ปี คุณพ่อคุณแม่กับครอบครัวใกล้ชิดดิฉันส่วนใหญ่สิ้นชีวิตแล้ว และสมบัติมากมายที่ดิฉันได้รับเป็นมรดกสูญหายไปหรือไม่ก็ถูกขโมย แต่มีสิ่งหนึ่งที่เวลา ภัยธรรมชาติ หรือแม้แต่ความตายไม่สามารถทำลายได้ นั่นคือสะพานเชื่อมอดีต ปัจจุบัน และอนาคตที่สมาชิกครอบครัวแต่ละคนของดิฉันสร้างไว้ เพราะความผูกพันของพวกเขา สายใยที่ผูกใจครอบครัวของดิฉันไว้ด้วยกัน ทำให้ดิฉันมีพลังเอาชนะสภาวะการณ์ยุ่งยากทั้งหลาย

เมื่อคุณพ่อคุณแม่และคุณตาคุณยายของดิฉันสิ้นชีวิต ดิฉันรู้สึกเศร้ามากถึงขนาดสงสัยว่าดิฉันมีพลังมากพอจะดำเนินชีวิตต่อไปหรือไม่ ดิฉันได้รับพรให้รู้สึกถึงอิทธิพลจากหลังม่าน และสิ่งนั้นช่วยให้ดิฉันมีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งเกี่ยวกับแผนแห่งความรอด เกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย และต่อมาเกี่ยวกับศาสนพิธีพระวิหารที่จำเป็นมากต่อความ

รอดของเรา ดิฉันไม่เคยพบคุณตาทวดคุณยายทวดหรือลุงป้าน้าอาส่วนใหญ่ แต่ทุกครั้งที่หยิบอัลบั้มเก่าของครอบครัวขึ้นมาดูภาพถ่ายของพวกเขา ดิฉันเห็นตนเองในดวงตาของพวกเขา ดิฉันเป็นคนแบบนี้เพราะคนทั้งหมดนั้นที่มาก่อนดิฉัน ประสบการณ์และปัญญาของท่านเหล่านั้นช่วยหล่อหลอมอุปนิสัยและนำทางดิฉันในชีวิต

ของบัญญัติประเสริฐสุดอย่างหนึ่งที่ครอบครัวดิฉันมอบให้ตั้งแต่ต้นวัยเด็กคือความรู้เกี่ยวกับประวัติครอบครัวของดิฉันและความเชื่อมั่นที่ว่าดิฉันเป็นห่วงเชื่อมระหว่างอดีตกับอนาคต ดิฉันรู้เช่นกันว่าดิฉันมาแผ่นดินโลกเพื่อดำเนินชีวิตตามเรื่องราวของตน—สำรวจ ประสบ และทะนุถนอมเรื่องราวดังกล่าว ความรู้เกี่ยวกับประวัติครอบครัวประดับประดาองค์ดิฉันผ่านการทดลองทั้งหมดของชีวิต

ดิฉันมักจะนึกถึงครอบครัวดิฉันที่อยู่อีกด้านหนึ่งของม่านและการเสียสละที่พวกเขาทำเพื่อให้ดิฉันมีชีวิตที่ดีขึ้น ดิฉันนึกถึงศาสนพิธีพระวิหารที่เปิดทางให้เราได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวอีกครั้ง และดิฉันนึกถึงการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทำให้ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้ พระองค์ทรงจ่ายราคาเพื่อให้เรามีชีวิต เพราะเหตุนี้เราจึงรักพระองค์และนมัสการพระองค์ด้วยความสำนึกคุณในวันนี้และตลอดไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์แลร์รี่ อาร์.
ลอว์เรนซ์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

สงครามดำเนินต่อไป

สงครามที่เริ่มต้นในสวรรค์ดำเนินต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ อันที่จริง การสู้รบดุเดือดขึ้นขณะที่วิสุทธิชนเตรียมรับการเสด็จกลับของพระผู้ช่วยให้รอด

ใครที่ติดตามข่าวต่างประเทศจะเห็นพ้องว่าเราอยู่ในเวลาของ “สงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม” (คพ. 45:26) โชคดีที่ทุกคนบนแผ่นดินโลกเป็นทหารผ่านศึก เราสู้รบกับไพร่พลของความชั่วร้ายในสงครามต่อเนื่องที่เริ่มต้นในโลกก่อนมรรตัยก่อนเราเกิด เพราะเรายังไม่ได้รับร่างกาย เราจึงทำสงครามในสวรรค์โดยไม่มีดาบ ปืน หรือระเบิด แต่การต่อสู้รุนแรงเท่ากับสงครามปัจจุบัน และมีผู้บาดเจ็บล้มตายหลายพันล้าน

สงครามก่อนมรรตัยต่อสู้ด้วยคำพูด แนวคิด การถกเถียง และการพูดโน้มน้าว (ดู วิวรณ์ 12:7–9, 11) กลยุทธ์ของซาตานคือทำให้ผู้คนหวาดกลัว เขารู้ว่าความกลัวเป็นวิธีทำลายศรัทธาได้ดีที่สุด เขาอาจจะเคยใช้ข้อโต้แย้งอย่างเช่น “มันยากเกินไป” “ทำให้สะอาดเหมือนเดิมไม่ได้หรอก” “มีความเสี่ยงมากเกินไป” “คุณรู้ได้อย่างไรว่าคุณวางใจพระเยซูคริสต์ได้” เขาอิจฉาพระผู้ช่วยให้รอดมาก

ขอบพระทัยที่แผนของพระผู้เป็นเจ้ามีชัยเหนือคำเท็จของซาตาน แผนของพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวข้องกับสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมสำหรับมนุษยชาติและการพลีพระชนม์ชีพครั้งสำคัญ พระเยซูคริสต์ผู้ที่เราารู้ว่าเป็นพระเยซูคริสต์ทรงอาสาเป็นเครื่องบูชา—ทนทุกข์เพื่อบาปทั้งหมดของเรา พระองค์เติมพระทัยพลีพระชนม์ชีพเพื่อพี่น้องชายหญิงของพระองค์ทั้งนี้เพื่อคนที่กลับใจจะได้กลับมาสะอาดอีกครั้งและเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ของพวกเขาในที่สุด (ดู โโมเสส 4:1–4; อับราฮัม 3:27)

ข้อได้เปรียบอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยให้พระเยซูหาหนทางชนะใจบุตรธิดาของพระองค์เป็นเจ้าของคือประจักษ์พยานอันทรงพลังจากผู้สนับสนุนพระองค์ นำโดยมิคาเอล เทพาดีเทพ (ดู วิวรณ์ 12:7, 11; คพ. 107:54) ในชีวิตก่อนมรตัย อาดัมมีชื่อว่ามิคาเอล และซาตานมีชื่อว่าลูซิเฟอร์ ซึ่งหมายถึง “ผู้ส่องสว่าง”¹ นั่นอาจดูเหมือนเป็นชื่อแปลกสำหรับเจ้าของชายแห่งความมืด (ดู โมเสส 7:26) แต่พระคัมภีร์สอนว่าซาตานเป็น “เทพองค์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าผู้เคยมีสิทธิอำนาจในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า” ก่อนเขตก (ดู คพ. 76:25–28)

วิญญาณที่มีความรู้และประสบการณ์มากขนาดนั้นจะตกได้อย่างไร ตกเพราะความจองหองของเขา ลูซิเฟอร์กบฏต่อพระบิดาในสวรรค์เพราะเขาต้องการอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าให้ตนเอง

ในถ้อยคำอมตะของประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899–1994) เรื่อง “จงระวังความจองหอง” สอนว่าลูซิเฟอร์ “ประสงค์จะรับเกียรติเหนือคนอื่นทั้งหมด” และ “ความปรารถนาที่เต็มไปด้วยความจองหองของเขาคือโค่นบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้า”² ท่านได้ยืนยันบ่อยกว่าซาตานต้องการทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์ แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลเดียวที่เขาไม่เป็นที่โปรดปราน เขาถูกขับออกจากสวรรค์เพราะกบฏต่อพระบิดาและพระบุตร (ดู คพ. 76:25; โมเสส 4:3)

เหตุใดท่านและข้าพเจ้าจึงต่อสู้กับมาร เราต่อสู้เพราะความจงรักภักดี เรารักและสนับสนุนพระบิดาในสวรรค์ของเรา เราต้องการเป็นเหมือนพระองค์ ลูซิเฟอร์มีเป้าหมายต่างจากเรา เขาต้องการแทนที่พระบิดา (ดู อีสยาห์ 14:12–14; 2 เนไฟ 24:12–14) ลองนึกดูว่าการทรยศของซาตานทำร้ายพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ของเราอย่างไร ในพระคัมภีร์ เราอ่านว่า “สวรรค์ร้องไห้เพราะเขา” (คพ. 76:26)

หลังจากต่อสู้กันอย่างดุเดือด มิคาเอลกับกองทัพของท่านชนะ สองในสามของไพร่พลสวรรค์เลือกติดตามพระบิดา (ดู คพ. 29:36) ซาตานกับผู้ติดตามเขาถูกขับออกจากสวรรค์แต่พวกเขาไม่ถูกส่งไปสู่ความมืดภายนอกทันที พวกเขาถูกส่งมาโลกนี้ก่อน (ดู วิวรณ์ 12:7–9) ที่ซึ่งพระเยซูคริสต์ประสูติและทรงดำเนินการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้

เหตุใดจึงยอมให้ไพร่พลของซาตานมาแผ่นดินโลก พวกเขามาเพื่อจัดเตรียมการตรงกันข้ามให้คนเหล่านั้นผู้รับการทดสอบที่นี่ (ดู 2 เนไฟ 2:11) สุดท้ายพวกเขาจะถูกขับไปสู่ความมืดภายนอกหรือไม่ ใช่ หลังจาก

มิลเลเนียม ซาตานกับไฟรพลของเขาจะถูกขับออกไปตลอดกาล

ซาตานรู้ว่าวันของเขาถูกจำกัดไว้ ที่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ ซาตานกับเหล่าเทพของเขาจะถูกมัดเป็นเวลา 1,000 ปี (ดู วิวรณ์ 20:1-3; 1 โครินธ์ 15:22; คพ. 101:28) เมื่อใกล้ถึงกำหนด กองกำลังของความชั่วร้ายต่อสู้อย่างสิ้นหวังเพื่อกุมจิตวิญญาณให้มากที่สุด

ยอห์นผู้เปิดเผยเห็นสงครามในสวรรค์ในนิมิตครั้งใหญ่ เขาเห็นว่าซาตานถูกขับลงมาจากแผ่นดินโลกเพื่อล่อลวงมนุษย์ นี่คือการปฏิบัติของยอห์น “วิถีจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่ามารได้ลงมาหาเจ้าทั้งหลายด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่ง เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”

(วิวรณ์ 12:12)

ฉะนั้นซาตานใช้วันเวลาของเขาอย่างไรโดยรู้ว่าเขามีเวลาจำกัด อัครสาวกเปโตรเขียนว่า “มาร ดุจสิ่งโศคราเดินทางวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้”

(1 เปโตร 5:8)

อะไรผลักดันซาตาน เขาจะไม่มีร่างกาย เขาจะไม่มีภรรยาหรือครอบครัว และเขาจะไม่มีชีวิตนิรันดร์แห่งปิติ เขาจึงต้องการทำให้ชายหญิงทุกคน “เศร้าหมองเหมือนตัวเขา” (2 โครินธ์ 2:27)

มารเล็งมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีแนวโน้มมากที่สุดว่าจะมีความสุขนิรันดร์ เขาอิจฉาคนที่อยู่บนเส้นทางสู่ความสูงส่งอย่างออกนอกหน้า พระคัมภีร์สอนว่าซาตาน “ทำสงครามกับวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้า และล้อมพวกเขาไว้รอบด้าน” (คพ. 76:29)

สงครามที่เริ่มต้นในสวรรค์ดำเนินต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ อันที่จริง การสู้รบดุเดือดขึ้นขณะที่วิสุทธิชนเตรียมรับการเสด็จกลับของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ประธานบริคัม ยังก์ (1801-1877) พยากรณ์ “ว่าศาสนจักรจะแพร่หลาย รุ่งเรือง เติบโต และแผ่ขยาย และอำนาจของซาตานจะเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนการเผยแพร่ว่าพระกิตติคุณในบรรดาประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลก”³

ข้าพเจ้าคิดว่าเราทุกคนคงเห็นพ้องว่าคำพยากรณ์นี้กำลังเกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อเราเห็นความชั่วแทรกซึมเข้าไปในสังคมของโลก ประธานยังก์สอนว่าเราต้องศึกษากลยุทธ์ของศัตรูเพื่อปราบเขา ข้าพเจ้าขอแบ่งปันยุทธวิธีสี่อย่างที่ซาตานใช้ได้ผลและแนวคิดบางประการเกี่ยวกับวิธีต้านยุทธวิธีเหล่านั้น

ยุทธวิธีของซาตาน

1. การล่อลวง มารบ้าบ้นเมื่อต้องนำแนวคิดที่ชั่วร้ายใส่ไว้ในความนึกคิดของเรา พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่าซาตานกระชับความคิดที่ไม่ดีไม่สะอาด และหว่านความสงสัยในความคิด เขาเข้าชี้ให้เราทำตามแรงกระตุ้นให้เสพและแฝงไว้ด้วยความเห็นแก่ตัวและความละโมภ เขาไม่ต้องการให้เราเรียนรู้ว่าความคิดเหล่านั้นมาจากไหน เขาจึงกระชับว่า “ข้าพเจ้ามิใช่มาร, เพราะไม่มีมารเลย” (2 โครินธ์ 28:22)

เราจะต่อต้านการล่อลวงโดยตรงได้อย่างไร เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดอย่างหนึ่งคือไล่ซาตานออกไปทันที นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าจะทรงทำ

เรื่องราวในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดบนภูเขาแห่งการล่อลวงเป็นเรื่องที่สั่งสอนเรา หลังจากการล่อลวงแต่ละครั้งที่มารนำเสนอ พระเยซูทรงใช้เทคนิคป้องกันตัวสองชั้น ชั้นแรก พระองค์ทรงสั่งให้ซาตานออกไป จากนั้นพระองค์ทรงอ้างพระคัมภีร์

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง “จงไปให้พ้น เจ้าซาตาน” พระเยซูทรงบัญชา “เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า จงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” (มัทธิว 4:10) ข้อต่อไปบันทึกว่า “แล้วมารจึงไปจากพระองค์ และมีพวกทูตสวรรค์มาปรนนิบัติพระองค์” (มัทธิว 4:11) วิธีป้องกันของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ผลมาก!

ชีวประวัติของประธานอีเบอร์ เจ. แกรนท์ (1856-1945) ให้ความเข้าใจอันลึกซึ้งว่าประธานแกรนท์สมัยหนุ่มต่อต้านมารอย่างไร เมื่อประธานแกรนท์รับรู้ว่าซาตานกำลังกระชับบอกท่าน โดยพยายามหว่านความสงสัยในใจท่าน ท่านพูดออกเสียงทันทีว่า “คุณมาร หุบปาก”⁴

ท่านมีสิทธิ์บอกซาตานให้ออกไปเมื่อท่านเผชิญกับการล่อลวง พระคัมภีร์สอนว่า “จงต่อสู้กับมาร แล้วมันจะหนีท่านไป” (ยากอบ 4:7)

วิธีป้องกันอีกส่วนหนึ่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคืออ้างพระคัมภีร์ มีพลังยิ่งใหญ่ในการท่องจำพระคัมภีร์เนกเช่นพระเยซูทรงทำ ข้อพระคัมภีร์สามารถเป็นคลังสรรพาวุธของชีวิตตอบโต้ทางวิญญาณ

เมื่อท่านถูกล่อลวง ท่านสามารถท่องพระบัญญัติเช่น “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์” “จงรักศัตรูของท่าน” หรือ “ให้คุณธรรมประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย” (อพยพ 20:8; ลูกา 6:27; คพ. 121:45) พลัง

พระคัมภีร์ไม่เพียงทำให้ซาตานกลัว แต่นำพระวิญญาณเข้ามาในใจท่าน ขจัดความหวาดระแวง และทำให้ท่านมีพลังต้านการล่อลวงด้วย

2. ความเท็จและการหลอกลวง พระคัมภีร์เปิดเผยว่าซาตานเป็น “บิดาแห่งความเท็จ” (2 โนไฟ 9:9) อย่าเชื่อเขาเมื่อเขากระซิบข่าวสารเช่น “คุณไม่มีวันทำสิ่งถูกต้อง” “คุณทำบาปเกินกว่าจะให้อภัย” “คุณจะไม่มีวันเปลี่ยน” “ไม่มีใครสนใจคุณหรอก” และ “คุณไม่มีพรสวรรค์”

ความเท็จอีกประการหนึ่งที่เขาใช้บ่อยคือ “คุณต้องลองทุกอย่างสักครั้ง—แค่รับประสบการณ์ ครั้งเดียวไม่เสียหายหรอก” ความลับอันไม่น่าพึงใจที่เขาไม่ต้องการให้ท่านรู้คือ บาปทำให้ติด

ความเท็จที่ได้ผลอีกอย่างหนึ่งที่ซาตานจะลองใจท่านคือ “ใครๆ เขาก็ทำไม่เป็นหรอก” เป็นสิ! ฉะนั้นจงบอกมาร

ว่าท่านไม่ต้องการไปอาณาจักรที่เลสเชี่ยล—แม้ทุกคนจะไปที่นั่นก็ตาม

ถึงแม้ซาตานจะโกหกท่าน แต่ท่านฟังพระวิญญาณให้บอกความจริงท่านได้ นั่นคือสาเหตุที่ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จำเป็นอย่างยิ่ง

มารได้ชื่อว่าเป็น “นักหลอกลวงตัวยง”⁵ เขาพยายามปลอมหลักธรรมแท้จริงทุกข้อที่พระเจ้าทรงเสนอ

จำไว้ว่าสิ่งปลอมแปลงของเขามิเหมือนสิ่งตรงข้าม สิ่งตรงข้ามกับขาวคือดำ แต่สิ่งปลอมแปลงสำหรับขาวอาจจะเป็นขาวนวลหรือเทา สิ่งปลอมแปลงแสดงตัวคล้ายของจริงเพื่อหลอกคนพาซื้อ สิ่งปลอมแปลงเป็นรูปแบบที่บิดเบือนจากสิ่งดี แค่เหมือนเงินปลอม คือไร้ค่า ข้าพเจ้าขออธิบาย

สิ่งปลอมแปลงศรัทธาอย่างหนึ่งของซาตานคือความเชื่อถือโซกลาง สิ่งปลอมแปลงความรักของเขาคือตันทา เขา

ท่านสามารถฟังพระวิญญาณให้บอกความจริงแก่ท่านได้ นั่นคือสาเหตุที่ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จำเป็นอย่างยิ่ง

ปลอมแปลงฐานะปุโรหิตโดยการนำการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตมาใช้ และเขาเลียนแบบปาฐกถาของพระเจ้าโดยใช้วิทยาคม

การแต่งงานระหว่างชายหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นเจ้าของ แต่การแต่งงานกับเพศเดียวกันเป็นเพียงสิ่งปลอมแปลงไม่ทำให้เกิดลูกหลานทั้งไม่ได้ความสูงส่ง ถึงแม้การเลียนแบบของเขาหลอกคนได้มากมาย แต่นั่นไม่ใช่เรื่องจริง ไม่สามารถทำให้เกิดความสุขอันยั่งยืน

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเตือนเราเรื่องสิ่งปลอมแปลงในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระองค์ตรัสว่า “สิ่งซึ่งไม่จริงใจมิได้มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า และเป็นความมิด” (คพ. 50:23)

3. ความขัดแย้ง ชาตานเป็นบิดาของความขัดแย้ง พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่า “เขายั่วยัใจมนุษย์ให้ขัดแย้ง

ด้วยความโกรธ, ต่อกัน” (3 นิไฟ 11:29)

มารเรียนรู้จากประสบการณ์หลายศตวรรษว่าที่ใดมีความขัดแย้ง พระวิญญาณพระเจ้าจะจากไป ตั้งแต่ชาตานชักจูงคาอินให้ฆ่าอาเบล เขาโน้มน้าวให้พี่น้องทะเลาะกัน เขายั่วยัให้เกิดปัญหาในชีวิตแต่งงาน ในหมู่สมาชิกวอร์ด และระหว่างคู่ผู้สอนศาสนาด้วย เขาดีใจที่เห็นคนดีโต้เถียงกัน เขาพยายามทำให้ครอบครัวโต้เถียงกันก่อนไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ ก่อนการสังสรรค์ในครอบครัวในวันจันทร์ และเมื่อใดก็ตามที่คู่สามีภรรยาวางแผนเข้าพระวิหาร การเลือกเวลาของเขาพอจะทำนายได้

เมื่อมีความขัดแย้งในบ้านหรือที่ทำงาน จงหยุดทันทีไม่ว่าท่านทำอะไรอยู่และพยายามสร้างสันติ ไม่สำคัญว่าใครเริ่มก่อน

ความขัดแย้งมักเริ่มจากการจับผิด โจเซฟ สมิธสอนว่า “มารป้อยอเราว่าเราเป็นคนชอบธรรมมากเมื่อเรากำลังจ้องจับผิดผู้อื่น”⁶ เมื่อท่านตรองเรื่องนี้ การคิดว่าตนเองชอบธรรมกว่าคนอื่นเป็นแค่สิ่งปลอมแปลงสำหรับความชอบธรรมจริงๆ

ชาตานชอบแพร่ความขัดแย้งในศาสนจักร เขาเชื่อว่าเขาจะชนะความผิดของผู้นำศาสนจักร โจเซฟ สมิธเตือนวิสุทธิชนว่าขั้นแรกของการละทิ้งความเชื่อคือขาดความเชื่อมั่นในผู้นำของศาสนจักร⁷

วรรณกรรมต่อต้านมอรมอนแทบทั้งหมดมีพื้นฐานบนความเท็จเกี่ยวกับอุปนิสัยของโจเซฟ สมิธ ศัตรูทำงานหนักเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของโจเซฟเพราะข่าวสารแห่งการฟื้นฟูขึ้นอยู่กับการกล่าวอ้างของเขาว่าศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในป่าศักดิ์สิทธิ์ ปัจจุบันมารทำงานหนักมากกว่าแต่ก่อนเพื่อให้สมาชิกสงสัยประจักษ์พยานของตนเกี่ยวกับการฟื้นฟู

ในยุคแรกของสมัยการประทานของเรา น่าเสียดายที่พี่น้องชายที่ดำรงฐานะปุโรหิตหลายคนไม่รักที่ดีต่อท่านศาสดาพยากรณ์ หนึ่งในนั้นคือโลมัน อี. จอห์นสันผู้ถูกขับออกจากศาสนจักรเพราะความประพฤติมิชอบ ต่อมาเขาคำครวญเรื่องการออกจากศาสนจักรว่า “ผมจะยอมให้ตัดมือขวา ถ้าผมได้เชื่ออีกครั้ง ช่วงนั้นผมเปี่ยมด้วยปิติและความยินดี ความฝันของผมน่าพอใจ เมื่อตื่นนอนตอนเช้าจิตใจผมแจ่มชื่น ผมมีความสุขทั้งวันคืน เปี่ยมด้วยสันติสุข ปิติ และความขอบคุณ แต่ตอนนี้เป็นความมิด ความเจ็บปวด โทมนัส ความเศร้าหมองสุดขีด ผมไม่เคยมีความสุขเลยนับแต่นั้น”⁸

ลองนึกถึงคำพูดเหล่านั้น นั่นเป็นคำ
เตือนถึงสมาชิกทุกคนของศาสนจักร

ข้าพเจ้าเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส
ศาสนจักร ข้าพเจ้ารับบัพติศมา
เมื่อเป็นหนุ่มโสดอายุ 23 ปีกำลัง
เรียนโรงเรียนแพทย์ในรัฐแอริโซนา
สหรัฐอเมริกา ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่า
ชาตงานทำงานกับผู้สนใจเพื่อให้พวก
เขาสับสนและท้อแท้เมื่อพวกเขากำลัง
แสวงหาความจริง

ตลอดช่วงวัยเยาว์ ข้าพเจ้าเฝ้าดูแบบ
อย่างของเพื่อนวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ข้าพเจ้าประทับใจกับวิถีดำเนินชีวิตของ
พวกเขา ข้าพเจ้าตัดสินใจจะเรียนรู้มาก
ขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักร แต่ไม่ต้องการ
บอกใครที่กำลังศึกษาความเชื่อของ
ชาวมอรมอน เพื่อหลีกเลี่ยงแรงกดดัน
จากเพื่อนๆ ข้าพเจ้าตัดสินใจค้นหาด้วย
ตนเอง

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนอินเทอร์เน็ต
หลายปี ข้าพเจ้าจึงไปห้องสมุดสาธารณะ
ข้าพเจ้าพบหนังสือพระคัมภีร์มอรมอน
และหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ *ปาฏิหาริย์และ
สิ่งอัศจรรย์* โดยเอลเดอร์เลอร์แกรนด์
ริชาร์ดส์ (1886–1983) แห่งโครัมอักคร-
สาวกสิบสอง ข้าพเจ้าเริ่มอ่านหนังสือ
เหล่านี้ด้วยความปรารถนาแรงกล้า และ
พบแรงบันดาลใจ

แม้จิตใจข้าพเจ้าปรารถนาจะเรียนรู้มากขึ้น แต่ชาตงาน
เริ่มกระซิบใส่หูข้าพเจ้า เขาบอกว่าเพื่อไม่ให้เกิดความ
ลำเอียง ข้าพเจ้าต้องอ่านสิ่งที่นักวิจารณ์ศาสนจักรเขียน
ด้วย ข้าพเจ้ากลับไปห้องสมุดสาธารณะและเริ่มค้นหา
ข้าพเจ้าพบเล่มหนึ่งที่ทำลายความน่าเชื่อถือของศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธ

การอ่านหนังสือต่อต้านมอรมอนทำให้ข้าพเจ้าสับสน
ข้าพเจ้าสูญเสียวิญญาณและอิทธิพลอันหอมหวานนั้นที่
ชี้นำการค้นหาความจริงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเริ่มท้อแท้
และกำลังจะเลิกแสวงหาความจริง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน
ขอคำตอบขณะอ่านวรรณกรรมต่อต้านมอรมอน!

ยังความประหลาดใจแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์

จากเพื่อนมัธยมปลายที่กำลังเรียนมหาวิทยาลัยบริคม ยังก้
เธอชวนข้าพเจ้ามาเยี่ยมเธอในยูทาห์โดยสัญญาว่าข้าพเจ้า
จะชอบทิวทัศน์ที่นั่น เธอไม่ทราบว่าข้าพเจ้าแอบศึกษา
ศาสนจักรของเธอ

ข้าพเจ้ายอมรับคำชวน เพื่อนเสนอให้เราไปชอล์ทะเล
ซีดีเพื่อเยี่ยมชมเทมเปิลสแควร์ เธอประหลาดใจกับการ
ตอบรับอย่างกระตือรือร้นของข้าพเจ้า เธอไม่ทราบว่า
ข้าพเจ้าสนใจจะเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธและ
การฟื้นฟู

ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาที่เทมเปิลสแควร์ช่วยได้มาก พวก
เธอตอบคำถามหลายข้อของข้าพเจ้าโดยไม่รู้ตัว ประจักษ์
พยานของพวกเขาส่งผลให้ข้าพเจ้า “สงสัยความสงสัย

มารเล็งทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีแนวโน้มมากที่สุดว่าจะมีความสุขในรัศมี

[ของตน]”⁹ และศรัทธาของข้าพเจ้าเริ่มเติบโต เราจะดูแลพลังของประจักษ์พยานที่มาจากใจไม่ได้ เพื่อนข้าพเจ้าแบ่งปันประจักษ์พยานของเธอกับข้าพเจ้า และเชื่อเชิญให้ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนและทูลถามพระผู้เป็นเจ้าว่าศาสนจักรจริงหรือไม่ ระหว่างขับรถทางไกลกลับมาแอริโซนา ข้าพเจ้าเริ่มสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา—“ด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง” (โมโรไน 10:4) เป็นครั้งแรก ณ จุดหนึ่งระหว่างการเดินทางครั้งนั้น ดูเหมือนรถทั้งคันสว่างไสว ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยตนเองว่าความสว่างสามารถขับความมืดออกไปได้

หลังจากตัดสินใจรับบัพติศมา มารลงมือครั้งสุดท้าย เขาทำงานกับครอบครัวข้าพเจ้าผู้ทำทุกอย่างในอำนาจของพวกเขาเพื่อให้ข้าพเจ้าพอใจและพวกเขาไม่ยอมเข้าร่วมพิธีบัพติศมาของข้าพเจ้า

แต่ข้าพเจ้าก็รับบัพติศมา และใจพวกเขาอ่อนลงทีละนิด พวกเขาเริ่มช่วยข้าพเจ้าค้นคว้าประวัติครอบครัว ไม่กี่ปีต่อมา ข้าพเจ้าให้บัพติศมาน้องชาย เพื่อนที่ชวนข้าพเจ้าไปเยี่ยมเธอในยูทาห์เวลานี้เป็นภรรยาของข้าพเจ้า

4. ความท้อใจ ชาตานใช้วิธีนี้ได้ผลกับวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ส่วนใหญ่เมื่อวิธีอื่นล้มเหลว สำหรับข้าพเจ้าแล้ว เมื่อข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกท้อใจ นั้นช่วยให้ข้าพเจ้ารู้ว่าใครกำลังพยายามทำให้ข้าพเจ้าล้ม นี่ทำให้ข้าพเจ้าบำพองจะอีกเหิม—แค่แย้มมาร

หลายปีก่อน ประธานเบนสันกล่าวปราศรัยเรื่อง “อย่าสิ้นหวัง” ในคำพูดที่เต็มไปด้วยข้อคิดนั้น ท่านเตือนว่า “ชาตานพยายามมากขึ้นทุกวันเพื่อเอาชนะวิสุทธิชนด้วยความสิ้นหวัง ความท้อใจ ความหมดหวัง และความหดหู่”¹⁰ ประธานเบนสันกระตุ้นสมาชิกศาสนจักรให้ระวัง ท่านให้คำแนะนำที่ปฏิบัติได้จริง 12 ข้อไว้สู่กับความท้อใจ

คำแนะนำของท่านได้แก่ รับผิดชอบต่อผู้อื่น ทำงานขยันขันแข็ง และหลีกเลี่ยงความเกียจคร้าน ฝึกนิสัยให้มีสุขภาพดี ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกายและกินอาหารในสภาพธรรมชาติของพรฐานะปุโรหิต ฟังเพลงที่สร้างแรงบันดาลใจ นับพรของท่าน และตั้งเป้าหมาย และเหนือสิ่งอื่นใด ดังที่พระคัมภีร์สอน เราพึงสวดอ้อนวอนเสมอเพื่อเราจะชนะชาตาน (ดู คพ. 10:5).¹¹

ชาตานตัวสั่นเมื่อเขาเห็น
วิสุทธิชนที่อ่อนแอที่สุดคุกเข่า¹²

สำคัญที่ต้องรู้ว่าอำนาจของมารมีขีดจำกัด พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ทรงกำหนดขีดจำกัดเหล่านั้น และชาตานไม่ได้ได้รับอนุญาตให้ล้ำเส้น ตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์รับรองกับเราว่า “มิได้ให้อำนาจชาตานล่อลวงเด็กเล็ก” (คพ. 29:47)

ขีดจำกัดสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือชาตานไม่รู้จักความคิดของเราเว้นแต่เราจะบอกเขา พระเจ้าทรงอธิบายว่า “ไม่มีใครอีกเลยนอกจากพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงรู้ความนึกคิดเจ้าและเจตนาของใจเจ้า” (คพ. 6:16)

บางทีนี่อาจเป็นสาเหตุให้พระเจ้าประทานพระบัญญัติ เช่น “อย่าพร้าบ่น” (คพ. 9:6) และ “เจ้าจะไม่พูดให้ร้ายเพื่อนบ้านเจ้า” (คพ. 42:27) หากท่านสามารถฝึกควบคุมลิ้นได้ (ดู ยากอบ 1:26) ท่านจะไม่จบลงด้วยการให้ข้อมูลแก่มารมากเกินไป เมื่อเขาได้ยินคำพร้าบ่นและคำวิพากษ์วิจารณ์ เขาจะจดอย่างละเอียด คำพูดลบๆ ของท่านเผยให้ศัตรูเห็นความอ่อนแอของท่าน

ข้าพเจ้ามีข่าวดีสำหรับท่าน กองทัพของพระผู้เป็นเจ้าใหญ่กว่ากองทัพของลูซิเฟอร์ ท่านอาจมองไปรอบๆ และนึกในใจว่า “โลกชั่วร้ายขึ้นทุกวัน ชาตานต้องชนะสงครามแน่” อย่าถูกหลอก ความจริงคือเรามีจำนวนมากกว่าศัตรู จำไว้ว่าบุตรธิดาสองในสามของพระผู้เป็นเจ้าเลือกแผนของพระบิดา

พี่น้องทั้งหลาย พึงแน่ใจว่าท่านกำลังสู้อยู่ในฝ่ายพระเจ้า พึงแน่ใจว่าท่านกำลังถือดาบแห่งพระวิญญาณ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้มันปลายชีวิตท่าน ท่านสามารถพูดพร้อมกับอัครสาวกเปาโลได้ว่า “ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มที่ กำลังข้าพเจ้าได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว” (2 ทิโมธี 4:7) ■

อ้างอิง

1. คู่มือพระคัมภีร์, “ลูซิเฟอร์,” scriptures.lds.org.
2. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Beware of Pride,” *Ensign*, May 1989, 5.
3. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 72.
4. ดู ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์, Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God (1979), 35–36.
5. ดู ตัวอย่างใน ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “ท่านสำคัญต่อพระองค์,” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2011, 23; กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ “ยุคสมัยที่เราอยู่,” *เลียวโนนา*, ม.ค. 2002, 97.
6. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ, (2007), 488.
7. ดู คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 343.
8. โลมัน อี. จอห์นสัน, ใน Brigham Young, *Deseret News*, Aug. 15, 1877, 484.
9. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “เชิญมาร่วมกับเรา,” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2013, 23.
10. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Do Not Despair,” *Ensign*, Nov. 1974, 65.
11. ดู เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Do Not Despair,” 65–67.
12. วิลเลียม คาวเพอร์, ใน Robert Andrews, comp., *The Concise Columbia Dictionary of Quotations* (1987), 78.

สกายไทรท์เป็นคนมีความสุขมากที่สุดคนหนึ่งที่ข้าพเจ้าเคยพบ ชีวิตเธอดูเหมือนสมบูรณ์แบบ แต่สมัยเด็กเธออาศัยอยู่กับมารดาที่ติดสุราผู้ไม่สามารถดูแลเธอกับน้องสาวได้ สกายไทรท์กุมมือน้องสาวขณะที่เธอเสียชีวิตเพราะความอดอยาก สกายไทรท์อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าตั้งแต่อายุ 8 ขวบ เธอถูกเตะ ถูกตี และถูกห้ามสวดอ้อนวอน เธอถูกปฏิบัติเยี่ยงทาส ตลอดหลายปีนั้นเธอคิดจะฆ่าตัวตาย

หลายปีต่อมาสกายไทรท์เข้าไปในอาคารประชุมแอลดีเอสเพื่อค้นหาความหวัง เลสลี นิลส์สัน ช่างภาพ

สกายไทรท์ โบคุม่า

เมืองเลียบายา ประเทศลัตเวีย

“ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาหักทลายดิฉันและยืม ดิฉันคิดว่าเธอเป็นเทพ ชีวิตดิฉันเปลี่ยนไปตั้งแต่นั้น เวลานี้ 17 ปีแล้ว และดิฉันไม่คิดจะจบชีวิตตนเองอีก ปัจจุบัน ดิฉันเป็นคนคิดบวก เมื่อดิฉันมีภาระ ดิฉันวางแผนไว้กับพระเจ้า ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องวางใจพระองค์ทุกเรื่อง ชีวิตสวยงามสำหรับดิฉัน”

เรียนรู้วิธีที่จะทราบว่ามีใครอาจคิดฆ่าตัวตายและช่วยเหลือพวกเขา ได้ที่ ids.org/go/41739

ได้โปรดอย่าเปิดเพลงนั้น

นานมาแล้ว ดินันกับครอบครัว
อยู่ในเมืองเวรากูซ ประเทศ
เม็กซิโก ลูกๆ ของดินันเรียนโรงเรียน
ประถมที่นั่น ทุกเช้าขณะช่วยลูกสาม
คนเตรียมตัวไปโรงเรียน เราจะฟัง
วิทยุ—สถานียอดนิยมในเมือง—
มีรายการนำฟังมากและดำเนิน
รายการโดยโฆษกวิทยุวัยหนุ่ม

เราเริ่มได้ยินเพลงที่ฟังแล้วติด
หู เมื่อดินันตั้งใจฟังเนื้อร้องมากขึ้น
ดินันรู้เลยว่าเนื้อร้องแม่ไม่หยาบโลน
แต่ส่อไปทางเพศและหยาบคาย

ดินันพูดกับลูกๆ อย่างหนักแน่นว่า
“เราจะฟังเพลงแบบนี้ไม่ได้” บางที
พวกเขาอาจจะยังไม่ใส่ใจเนื้อร้องมาก
นัก แต่พวกเขาใส่ใจมากพอจะฮัมตาม

พวกเขาเห็นดินันปิดเสียงระบบ
สเตอริโอและถามว่าดินันกำลังทำ
อะไร “แม่จะบอกโฆษกวิทยุให้เอา
เพลงนั้นออกจากรายการ” ความ
ประหลาดใจของพวกเขากระตุ้นให้
ดินันดำเนินการต่อ

พวกเขาไม่อยากเชื่อและไม่เชื่อ
แต่ดินันหยิบโทรศัพท์โทรไปที่สถานี
วิทยุ ดินันไม่คิดว่าจะมีคนรับสาย แต่
ยังความประหลาดใจแก่ดินัน โฆษก
วิทยุคนนั้นที่เราเพิ่งฟังรายการรับ
โทรศัพท์ที่เกือบจะทันที

ดินันบอกเขาว่าดินันไม่เห็นด้วย
กับการฟังเพลงนั้น เนื่องจากหลาย
ครอบครัวเปิดวิทยุเวลานั้นตอนเช้า
เขาถามว่าดินันมีอะไรอยากแนะนำ

ให้เราทำแทนการเปิดเพลง แต่เขามี
มารยาทมากจนดินันขอเพียงว่าอย่า
เปิดเพลงนั้นช่วงที่เด็กๆ อยู่บ้าน

ดินันไม่ทราบว่าคำพูดทางโทรศัพท์
ของดินันออกอากาศหรือไม่ แต่ดินัน
ขอบคุณมากที่โฆษกวิทยุรับฟัง และ
สองสามวันต่อมา ดินันบอกได้ว่าคำขอ
ของดินันได้ผล

ประสบการณ์นั้นยืนยันกับดินัน
ว่าเราควรกล้าเมื่อการตัดสินใจอยู่ใน
มือเราและทำสิ่งจำเป็นเพื่อปกป้อง
ลูกๆ ของเราจากอิทธิพลในทางลบ
ขณะทำเช่นนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์
สามารถเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของเราต่อ
ไป ■

มาเรีย เฮอรัลด์, รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา

เมื่อเราได้ยินเพลงทางวิทยุที่ฟัง
แล้วติดหู ดินันเริ่มตั้งใจฟังเนื้อ
ร้องมากขึ้น

กระเป๋าสตางค์หาย

เมื่อไม่นานมานี้ผมย้ายมาอยู่บ้านใหม่ และขอให้สมาชิกศาสนาจักรบางคนมาช่วยทำโครงการหนึ่งที่บ้านของผม ระหว่างทำโครงการนั้น ผมออกไปซื้อวัสดุบางอย่างที่ต้องใช้ หลังจากทำโครงการเสร็จ ผมพบว่าผมไม่มีกระเป๋าสตางค์ ใจมากเพราะในกระเป๋ามีเอกสารส่วนตัวทั้งหมดพร้อมเงินที่เพิ่งได้รับจากลูกค้าเช้าวันนั้น ผมกลับไปร้านที่ผมซื้อของแต่ไม่มี ผมกลับบ้านและค้นคว้าผมทำหล่นที่ไหนหรือไม่ แต่ก็ยังไม่พบ ผมเริ่มคิดว่าอาจจะต้องทำเอกสารทั้งหมดใหม่ ก่อนออกจากบ้าน เพื่อนคนหนึ่งถามว่า “คุณสวดอ้อนวอนหรือยัง”

ผมคิดทันทีว่า “ผมสวดอ้อนวอนแล้วแน่นอน!”

แต่ในความเป็นจริงแล้วผมไม่ได้สวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริง แต่ผมต้องการยับยั้งความประสงค์ของผมให้พระบิดาบนสวรรค์และถือว่าพระองค์มีหน้าที่ช่วยให้ผมพบกระเป๋าสตางค์ แต่จากนั้นผมนึกถึงพระคัมภีร์ใน อิสยาห์ 55:8: “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ”

วันอาทิตย์ผมไปโบสถ์ และสมาชิกคนหนึ่งที่อยู่กับผมวันก่อนบอกว่าเขาสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ด้วยศรัทธาแรงกล้าขอให้ผมพบกระเป๋าสตางค์ เขาบอกว่าเขารู้สึกว่าผมจะพบ

ผมทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราเพื่อให้ศรัทธาของภรรยาและลูกๆ ของผมเข้มแข็งขึ้น

ต่อมา ขณะนั่งศึกษาสวดตัว ผมเริ่มอ่านเรื่อง การได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา โดย เอ็ดเดอร์จีน อาร์. คูก สมาชิกเกียรติก่อนแห่งสวากเจ็ดสิบ หน้าแรกเล่าเรื่องที่มีปัญหาเหมือนผม คือ ลูกชายของเอ็ดเดอร์คูกทำกระเป๋าสตางค์หาย ครอบครัวจึงมารวมกันสวดอ้อนวอนพระเจ้าขอให้หาเจอ หลังจากอ่านประสบการณ์นั้นผมนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาปฏิบัติและให้ภรรยากับลูกๆ มาอยู่พร้อมหน้า เราหนึ่งเป็นวงกลม และแต่ละคนกล่าวคำสวดอ้อนวอนทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเราพบกระเป๋าสตางค์นั้นเป็นพระประสงค์ของพระองค์

ผมเคยเห็นพลังของการสวด

อ้อนวอนมาแล้ว แต่หลังจากนั้นขณะสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัว ผมทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราเพื่อให้ศรัทธาของภรรยาและลูกๆ ของผมเข้มแข็งขึ้น

วันรุ่งขึ้นมีชายคนหนึ่งโทรมาหาผม เขาบอกว่าเขาพบกระเป๋าสตางค์ของผม มีเงินอยู่ในนั้นด้วย ผมร้องไห้เหมือนเด็กเพราะคำสวดอ้อนวอนของผมได้รับตอบและศรัทธาของครอบครัวผมเข้มแข็งขึ้น

ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ แม้จะทรงมีบุตรธิดามากมายให้ดูแล แต่ทรงตอบเราแต่ละคนตามเวลาและวิธีของพระองค์ ■

หลุยส์ มาร์เชลิโน, เมืองกอยาส บราซิล

๒ ได้รับความช่วยเหลือในห้องโถง

สามีดิฉันต้องทำงานวันอาทิตย์บ่อยๆ ดิฉันจึงต้องรับหน้าที่พาลูกชายสี่คนของเราไปโบสถ์ตามลำพัง วันอาทิตย์วันหนึ่งระหว่างการประชุมศีลระลึก ลูกวัยหัดเดินสองคนของเราทะเลาะกัน ถ้าดิฉันทำให้ลูกชายคนหนึ่งสนใจหนังสือ ลูกชายอีกคนก็อยากจะสนใจบ้าง ดิฉันลองใช้ขนมขบเคี้ยว ของเล่น และการระบายสี แต่ไม่ได้ผล ดิฉันหนักใจกับลูกชายที่ดูเหมือนจะนั่งนิ่งๆ ได้ไม่ถึงชั่วโมง

ดิฉันดึงของเล่นชิ้นเล็กออกจากกระเป๋ายืนให้ลูกชายวัยหนึ่งขวบ ไทสัน ลูกชายวัยสามขวบร้องไห้อวยทานที่ขณะทูบน้องชายเพื่อพยายามแย่งของเล่น ดิฉันรู้สึกขายหน้าขณะพาลูกชายตัวน้อยสองคนที่กำลังทะเลาะกันและร้องไห้อวยออกนอกห้องเข้าไปในห้องโถง

ใบหน้าของดิฉันเปียกน้ำตาอุ่นๆ ทันที ทำไมถึงยากขนาดนี้ ดิฉันกำลังทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ดิฉันทำโดยพาครอบครัวมาโบสถ์ไม่ใช่หรือ แต่ดิฉันทำไม่ไหวอีกแล้ว ดิฉันเหนื่อยใจและอับอายที่ต้องพยายามควบคุมลูกชายตลอดการประชุมศีลระลึกตามลำพังทุกสัปดาห์ ดิฉันไม่อยากกลับมาอีก

ดิฉันนั่งคิดอยู่อย่างนี้ราว 15 วินาที จากนั้นซิสเตอร์คนหนึ่งที่ดินั้นแทบไม่รู้จักเดินตามดิฉันเข้ามาในห้องโถง เธอชื่อซิสเตอร์บูสท์ เธอมักจะนั่งคนเดียวเพราะสามีเธอรับใช้ในฝ่ายอธิการและลูกๆ ของเธอโตแล้ว เธอ

ดิฉันหนักใจ
กับลูกชายที่ดู
เหมือนจะนั่งนิ่งๆ
ได้ไม่ถึงชั่วโมง

ภาพประกอบโดย อัดเลน การ์นีย์

พูดว่า “คุณมาคนเดียวตลอดเลยนะคะ! ดิฉันเห็นว่าคุณพยายามมาก ไทสันจะนั่งกับดิฉันได้ไหมคะ” ดิฉันคิดคำตอบไม่ออก! ดิฉันแค่พยักหน้า ขณะที่เธอจูงเขาซึ่งตอนนี้มีความสุขและสงบลงแล้วกลับเข้าไปในห้องนมัสการ

ดิฉันเช็ดน้ำตา อุ้มลูกน้อย และเดินกลับเข้าไปในห้องนมัสการเพื่อรับฟังการประชุมที่เหลือด้วยความสงบ

วันอาทิตย์ต่อมาขณะที่เราเดินเข้าไปในการประชุมศิโรตธิก ไทสันมองหาเพื่อนคนใหม่ของเขา ตอนกลางคืนเขาจะสวดอ้อนวอนว่า “ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับซิสเตอร์บูส ข้าพระองค์รักเธอมาก!”

ตลอดสามปีนั้นไทสันยังคงมองหาซิสเตอร์บูสในห้องนมัสการ ปีที่แล้วดิฉันได้รับเรียกเป็นครูปฐมวัยของไทสัน เขาเป็นเด็กชายที่มีความสุขที่สุด

ดิฉันซาบซึ้งใจมากกับซิสเตอร์บูส และการที่เธอเต็มใจรักและรับใช้ผู้อื่น ดิฉันรู้ว่าเราสามารถเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นได้เมื่อเรารับใช้ดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรับใช้ ■

คริสตี ลูอิส, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ่านแล้ว!

ระหว่างการสัมภาษณ์ในฐานะอธิการช่วงบ่ายวันอาทิตย์วันหนึ่ง ผมมีโอกาสนั่งคุยกับเพื่อนที่ดีคนหนึ่งเกี่ยวกับความท้าทายบางอย่างที่เขา กำลังประสบ หลังจากฟังข้อกังวลของเขาได้ไม่กี่นาที ผมรู้สึกว่าสิ่งที่เขาต้อง มีคือความสม่ำเสมอในการอ่านพระคัมภีร์ เรื่องดังกล่าวเตือนสติผมในฐานะอธิการของเขาเช่นกันว่าผมเองก็ควรศึกษาพระคัมภีร์ให้สม่ำเสมอมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งผมพยายามทำอยู่ ผมจึงแนะนำให้เขาเป็น “คู่มือแลกกัน” ขณะพยายามศึกษาสม่ำเสมอมากขึ้น

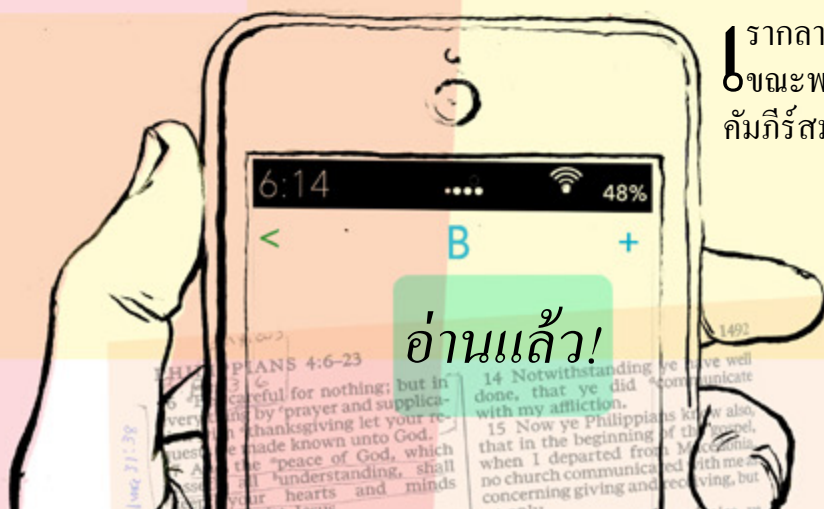
ทุกวันหลังจากเราอ่านพระคัมภีร์จบ เราจะส่งข้อความให้กันว่า **อ่านแล้ว!** การรู้ว่ามีคนรอฟังว่าอีกฝ่ายอ่านวันนั้นแล้วหรือไม่เป็นแรงจูงใจที่ดีเยี่ยมสำหรับเราทั้งสอง ถ้าคนหนึ่งลืม การได้รับข้อความจะเตือนเขา ถ้าอีกคนไม่ส่งข้อความ เขาจะไม่ถูกจ้องจับผิดเรื่องนี้ เราปล่อยให้ต่างฝ่ายต่างรับการท้าทายนี้โดยไม่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกผิด เราเริ่มมาได้หกเดือนแล้ว และผมจำได้ว่าไม่มีสัปดาห์ที่เราไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ของเรา บราเดอร์คนนั้นยื่นขึ้นระหว่างการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานเมื่อสองเดือน

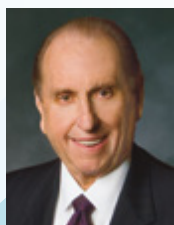
ก่อนและแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับผลดีที่การศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันมีต่อเขาและครอบครัว

ผมรู้สึกขอบคุณบราเดอร์คนนี้และมิตรภาพของเขา เช่นเดียวกับข้อความที่เขาส่งให้ผมทุกวัน ผมเห็นว่าเทคโนโลยียกระดับชีวิตเราได้เมื่อใช้อย่างถูกต้อง ผมขอบพระทัยเช่นกันสำหรับพระคัมภีร์และวิธีที่พระคัมภีร์เป็นพยานถึงพระคริสต์ ผมรู้ว่าการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดจะทำให้เราแต่ละคนได้กลับไปอยู่กับพระองค์ในวันหน้า ■

อเล็กซ์ วิบลีย์, บริติชโคลัมเบีย แคนาดา

กลายเป็น “คู่มือแลกกัน” ขณะพยายามศึกษาพระคัมภีร์สม่ำเสมอมากขึ้น

เลียวโฮนาส่วนตัวของท่าน

“ท่านจะไม่พันพรเก็บไว้ ไม่นำไป
ใส่กรอบหรือตีพิมพ์ แต่ท่านจะอ่าน
ท่านจะรัก ท่านจะทำตาม ปิตุพรของ
ท่านจะทำให้ท่านผ่านคืนมืดมิดที่สุด
ไปได้ จะนำทางท่านผ่านฝืนอันตราย
ของชีวิต . . . ปิตุพรของท่านเป็น
เลียวโฮนาส่วนตัวที่จะวางผังเส้นทาง
และนำทางท่าน”

ประธานโรมัส เอช. มอนสัน, “Your Patriarchal
Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*,
Nov. 1986, 66.

เข้าใจ ปีติพรของท่าน

โดย อัลลี อาร์เนลล์และมาร์กาเร็ต วิลเดิน
วิตเต็มไปด้วยผืนน้ำที่ไม่คุ้นเคย: นั่นคือไปเรียนที่ไหน นั่นคือศึกษาอะไร นั่นคือทำงานเผยแพร่หรือไม่ นั่นคือแต่งงานกับใคร ถ้าท่านได้รับแผนที่ส่วนตัวนำทางการตัดสินใจของชีวิต ท่านจะทำตามหรือไม่

พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ประทานแผนที่เช่นนั้นแก่เราแล้ว—นั่นคือปีติพร—เพื่อให้การนำทางในชีวิตเรา ถึงแม้เราได้รับของประทานแห่งสิทธิ์เสรีเพื่อตัดสินใจตามเจตจำนงของเรา แต่ปีติพรทำให้เราเห็นชัดแจ้งว่าเส้นทางใดจะนำไปสู่ความสุขใหญ่หลวงที่สุด

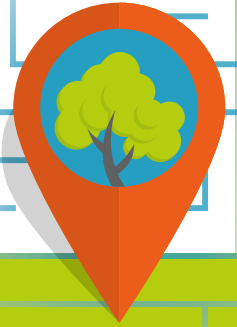
แต่การมีแผนที่เท่านั้นไม่พอ เราต้องศึกษา ทำความเข้าใจ และปรับใช้ความหมายในแผนที่ ทำนองเดียวกันเมื่อท่านเข้าใจภาษาที่ใช้ในปีติพรของท่าน—เครื่องนำทางชีวิตส่วนตัวของท่าน—ท่านสามารถมองออกว่าท่านเป็นใครในสายพระเนตรของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของและท่านสามารถเป็นอะไร

ค้นพบเชื้อสายของท่าน

อันดับแรกและสำคัญที่สุดคือปีติพรประกาศเชื้อสายของท่าน หรือเผ่าหนึ่งในสิบสองเผ่าของยาโคบ (ผู้มีชื่อในเวลาต่อมาว่าอิสราเอล) ที่ท่านเป็นสมาชิก แม้เราทุกคนไม่ใช่ผู้สืบตระกูลจริงของยาโคบ แต่พระคัมภีร์สอนเราว่าสมาชิกศาสนจักรถูกรับเข้ามาในเชื้อสายแห่งอิสราเอล “เพราะมากเท่าที่ได้รับพระกิตติคุณนี้จะได้รับเรียกตามชื่อของเจ้า, และจะนับไว้เป็นพงศ์พันธุ์ของเจ้า, และจะลุกขึ้นและอวยพรเจ้า, เป็นบิดาพวกเขา” (อับราฮัม 2:10)

เซลีซา ชร็อพเพลจากยูทาห์ สหรัฐอเมริกากล่าวว่า “การรู้ว่ามีต้นมาจากเชื้อสายของยาโคบช่วยให้ฉันเข้าใจจุดประสงค์ในชีวิตนี้และเหตุที่ฉันได้รับการเรียกต่างๆ ในศาสนจักร”

ปีติพรของท่านอาจพูดถึงพรที่เกี่ยวข้องกับเผ่าของท่านด้วย ตัวอย่างเช่น สมาชิกจำนวนมากของศาสนจักรเป็นของเผ่าเอฟราอิม เผ่าที่มีความรับผิดชอบเฉพาะในการเผยแพร่ข่าวสาร

การระบุถึงส่วน
ต่างๆ ของพร
จะช่วยให้ท่าน
พบการนำทาง
สำหรับชีวิตท่าน

ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูต่อโลก (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 33:13-17; คพ. 133:26-34)

พบคำแนะนำส่วนตัว

เมื่อใช้อย่างถูกต้อง แผนที่จะช่วยป้องกันไม่ให้นักเดินทางหลงทาง ทำนองเดียวกัน ระหว่างการเดินทางบนโลกนี้ ปีติพรของท่านจะให้คำแนะนำและการนำทางสำหรับชีวิต

เคล็ดลับสำหรับการ ศึกษาปีตุพร

- พินิจพิจารณาหาคำแนะนำ
คำเตือน พระสวรรค์ และคำ
สัญญาในปีตุพรของท่าน สวด
อ้อนวอนทูลถามว่าจะนำพร
เหล่านั้นมาปรับใช้กับสภาพ
ชีวิตปัจจุบันของท่านได้อย่างไร
- ศึกษาพรของท่านอย่างละเอียด
และศึกษาบ่อยๆ ตลอดชีวิต
ท่าน ประโยคเดียวกันอาจมี
ความหมายหลายอย่างต่อท่าน
ในเวลาต่างกัน
- จำไว้ว่าปีตุพร ไม่ได้กล่าวถึงชีวิต
ทุกด้านของท่าน แม้เป้าหมาย
สำคัญไม่ได้กล่าวไว้ในปีตุพร
แต่ยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่ท่านจะ
พยายามทำให้บรรลุเป้าหมาย
- จงเชื่อฟังพระกิตติคุณ พรใน
ปีตุพรของท่านขึ้นอยู่กับความ
ชอบธรรมของท่าน
- ตั้งเป้าหมายแสวงหาของ
ประทานและพัฒนาพระสวรรค์ที่
กล่าวไว้ในพรของท่าน
- ใคร่ครวญว่าท่านมุ่งหน้าไปทาง
ใดในชีวิตและสุดท้ายแล้วท่าน
ต้องการจะอยู่ที่ใด เป้าหมาย
ของท่านสอดคล้องอย่างไรกับ
ปีตุพรของท่าน
- ท่านอาจจะทำสำเนาปีตุพรไว้ใช้
ศึกษา ท่านสามารถเขียนข้อคิด
ใช้ปากกาเน้นข้อความที่โดดเด่น
และหมายเหตุพระกัมภีร์ที่
เกี่ยวข้องกับพรของท่าน

ท่าน ปีตุพรของท่านไม่เพียงบอกท่าน
ว่าต้องทำอะไร แต่สามารถให้ข้อคิด
ที่นำมาใช้กับตัวท่านได้ว่าเส้นทาง
ใด—หากเดินตามด้วยศรัทธา—จะ
สามารถช่วยให้ท่านรู้เมื่อกำลังทำให้
ชีวิตสอดคล้องกับพระประสงค์ของ
พระบิดาบนสวรรค์ ขณะศึกษาปีตุพร
ของท่านและพยายามดำเนินชีวิตใน
รูปแบบที่อัญเชิญพระวิญญาณของ
พระเจ้า ท่านจะพบความปลอดภัย
ปีติ และการนำทาง

กาเบรียล พาเรเตสจากลิม่า เปรู
กล่าวว่า “คำแนะนำบางอย่างที่ผมได้
รับในปีตุพร ผมสามารถนำมาใช้กับ
ครอบครัวได้เต็มที่หลังจากรับการ
ฝึกกับภรรยาเท่านั้น

“เมื่อเร็วๆ นี้เราสงสัยว่าเราจะทำ
อะไรได้บ้างเพื่อเพิ่มพลังและสร้าง
ครอบครัวใหม่ของเรา คำถามของเรา
ได้รับคำตอบผ่านปีตุพรของเรา
ในนั้นผมได้รับคำแนะนำให้มีความ
เคารพ ความอดกลั้น และความรักใน
ครอบครัวก่อน เพราะนี่เป็นรากฐาน
สำคัญบางอย่างในพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์

“เมื่อเราเห็นเรื่องนี้ ผมกับภรรยา
จึงสามารถเอาชนะปัญหาได้ เรายังมี
ปัญหาครอบครัวเป็นครั้งคราว แต่เรา
มีความสุข ผมรู้สึกเหมือนพระเจ้าทรง
กำลังเตือนผมว่าผมจะมีครอบครัวที่
พระองค์ทรงสัญญากับผมได้อย่างไร
ผมรู้ว่าพระเจ้าตรัสผ่านปีตุพรและ
ต้องใช้คำแนะนำนั้นในชีวิตเรา”

เอาใจใส่คำตักเตือน

แผนที่จะไม่ทำเครื่องหมายบอก
อันตรายทุกอย่างระหว่างทางแน่นอน
แต่โชคที่ปีตุพรมักบอกคำเตือนเพื่อ

คุ้มครองเราระหว่างทาง คำตักเตือน
เหล่านี้บางอย่างช่วยคุ้มครองเราจาก
อิทธิพลของซาตาน หลายอย่างทำให้
เรารู้ชัดว่าเราจะเอาชนะความเป็น
มนุษย์ปู้ลงในตัวเราได้อย่างไร

สำหรับเคทลิน คาร์จากยูทาห์ คำ
ตักเตือนบางอย่างในปีตุพรไม่ชัดเจน
ทันที แต่การศึกษาพรของเธอในเวลา
ต่อมาทำให้เกิดข้อคิดใหม่ๆ

“เมื่อดิฉันได้รับปีตุพร ดิฉันได้รับ
การเตือนเกี่ยวกับคนที่จะพยายาม
ชักจูงดิฉันออกจากความจริงด้วยคำ
พูดไพเราะ ดิฉันไม่ได้คิดอะไรมาก
เรื่องนี้ ดิฉันมีความเชื่ออันมั่นคงใน
หลักคำสอนที่เรียนรู้อยู่มา

“แต่ปีต่อมาดิฉันพบกับแนวคิด
และปรัชญาที่มองเผินๆ เหมือนหยั่ง
รากในความดีงามและความรักแต่
ไม่ใช่ ข่าวสารเหล่านี้ดูเหมือนจะมา
จากทุกแห่ง ทั้งสื่อ โรงเรียน แม้แต่
เพื่อนสนิท ถึงแม้ดิฉันรู้ว่าปรัชญา
เหล่านี้ขัดกับแผนของพระผู้เป็น
เจ้า แต่ดิฉันพบว่าตนกำลังต้องการ
สนับสนุนทั้งแนวคิดใหม่ๆ ทางโลก
เหล่านี้ และ ศาสนจักรไม่นานดิฉันก็
สำนึกว่า ‘ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ้าง
สองนายได้’ (มัทธิว 6:24) และดิฉัน
ไม่ควรพึ่งปัญหาของมนุษย์ พระบิดา
บนสวรรค์ทรงไขความสงสัยของดิฉัน
ผ่านพระคัมภีร์และพูดให้ความสงบ
แก่ความนึกคิดและใจของดิฉัน ด้วย
เหตุนี้ประจักษ์พยานของดิฉันจึงเข้ม
แข็งขึ้นและดิฉันมั่นคงขึ้นในการ
ปกป้องสิ่งที่รู้ว่าเป็นความจริง”

พัฒนาของประทานและพระสวรรค์

ปีตุพรของท่านสามารถกล่าว
ถึงของประทานฝ่ายวิญญาณและ

พรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานแก่ท่าน เพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์ เช่นกัน หากพรของท่านกล่าวถึง พรสวรรค์ที่ท่านไม่คุ้นเคย นี่อาจเป็นเพราะท่านอาจจะยังไม่มีโอกาส ค้นพบหรือพัฒนาพรสวรรค์นี้ โดยผ่านการแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียร และความช่วยเหลือจากพระเจ้า ท่านสามารถพัฒนาจนมีพรสวรรค์นี้และอีกมากมายในตัวท่าน

การพัฒนาพรสวรรค์จะช่วยให้ท่าน เห็นคุณค่าสิ่งพิเศษที่ท่านเฝ้าต่องานของพระเจ้าได้ โจฮันนา แบล็คเวลล์ จากแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ไตร่ตรองของประทานและพรสวรรค์ในพรของเธอเมื่อเธอรู้สึกถูกล่อลวง ให้เปรียบเทียบกับเธอกับคนอื่น ๆ “เมื่อดิฉันอ่านถ้อยคำในปิตุพรอย่างละเอียด ดิฉันนึกขึ้นได้ว่าดิฉันได้รับพรด้วยของประทานที่ตัวดิฉันต้องมี เพื่อเอาชนะการทดลองและมีส่วนในการแรงงานของพระเจ้า

“พรบอกดิฉันว่าดิฉันสามารถรักให้ถ้อย และกล้าสมาคมกับคนรอบ

ข้าง เมื่อดิฉันฝึกใช้ของประทานเหล่านี้ พระเจ้าประทานพรให้ดิฉันปรารถนาจะพบเจอและเชื่อมสัมพันธ์กับคนใหม่และวัฒนธรรมใหม่ๆ มากขึ้น ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงมีประจักษ์พยานเพิ่มขึ้นว่าเราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา และดิฉันสามารถรับใช้ผู้อื่นได้ขณะที่เราแต่ละคนหมายมั่นเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น”

แสวงหาพรที่สัญญาไว้

สุดท้าย ปิตุพรของเราเปิดเผยพรที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาไว้กับเรา หากเรายังคงเชื่อสัตย์ต่อพระองค์ ไม่มีหลักประกันว่าคำสัญญาเหล่านี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อใด แต่เรารู้ได้ว่าตราบใดที่เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเชื่อฟัง พระจะเกิดขึ้นไม่ว่าในชีวิตนี้หรือชีวิตหน้า

เซอร์จีโอ กูตีเออเรซจากรัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกาฟังคำสัญญาในปิตุพรของเขาเมื่อเขารู้สึกกังวลกับแผนอาชีพในอนาคต “บางครั้ง

ผมรู้สึกวิตกกังวลกับความไม่แน่นอนในอนาคตของผม แต่มีคำสัญญาในปิตุพรที่ทำให้ผมคลายกังวลเสมอ คำสัญญานี้ช่วยให้ผมรู้ว่าตราบใดที่ผมทำงานขยันขันแข็งและยังคงเชื่อสัตย์ ผมจะมีหนทางให้สามารถดูแลครอบครัวและเสริมสร้างศาสนจักรได้ ผมไม่รู้แน่ชัดว่าเส้นทางอาชีพที่ผมต้องการทำคืออะไร แต่การมีคำสัญญานี้ทำให้ผมมีศรัทธาและความเชื่อมั่น”

หากท่านเคยสงสัยว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพระประสงค์อะไรสำหรับท่าน ไม่ใช่ท่านคนเดียวที่สงสัย พระเจ้าเข้าพระทัยว่าท่านจะพบเจอเส้นทางต่างกันมากมายที่ท่านเดินได้ในชีวิตท่าน ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงจัดหาแผนที่ส่วนตัวเพื่อประกอบชีวิตท่านให้อยู่ในแนวเดียวกับพระกิตติคุณของพระองค์ ปิตุพรไม่สามารถตัดสินใจแทนเรา แต่สามารถนำเราให้ได้รับการเปิดเผยส่วนตัว โดยผ่านปิตุพร เราจะเห็นวิธีทำตัวเราให้สอดคล้องกับแผนของพระเจ้าในการรวมอิสราเอลโดยเรียนรู้จากเผ่าของเรา เราได้รับคำแนะนำส่วนตัว คำตักเตือน และคำสัญญา และเราได้รับการสอนเกี่ยวกับของประทานและพรสวรรค์พิเศษเฉพาะตัวที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานให้เรารับใช้พระองค์ ตราบใดที่ท่านพยายามดำเนินชีวิตสอดคล้องกับองค์ประกอบทั้งหมดนี้ของปิตุพร ท่านจะรู้ว่าการตัดสินใจของท่านอยู่ภายในพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตท่าน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา และรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ตามลำดับ

พระเจ้าทรงจัดเตรียมแผนที่ส่วนตัวไว้ประกอบชีวิตท่านให้อยู่ในแนวเดียวกันกับพระกิตติคุณของพระองค์

เตรียมตัว เดินทางครั้งใหม่

โดย คารินา มาร์ตินส์ ปิเรอรา
กอร์เรโอลา เดอ ลิมา

▼ วังหลายสัปดาห์ก่อนการ
แต่งงานและการผนึกในพระ
วิหาร ดิฉันเริ่มกังวลเล็กน้อยกับ
ทุกอย่างที่ต้องทำก่อนเริ่มครอบครัว
ใหม่ แม้จะมีปีติในขณะนั้น แต่ดิฉัน
รู้สึกเครียดกับการจัดกิจวัตรใหม่
จัดระเบียบการเงิน หาที่เก็บข้าวของ
และความรับผิดชอบใหม่ทั้งหมดใน
ฐานะภรรยา ดิฉันต้องการให้แน่ใจว่า
เราเริ่มชีวิตแต่งงานอย่างถูกต้องโดย
จัดสรรเวลาในกิจกรรมของเราทำสิ่ง
สำคัญๆ เช่นรักษาพระบัญญัติและใช้
เวลาด้วยกันฉันสามภรรยาแม้ชีวิตจะ
ยุ่งวุ่นวาย

เมื่อใกล้ถึงวันแต่งงาน ดิฉัน
ประหลาดใจกับฝันร้ายติดต่อกัน
เกี่ยวกับความยุ่งยากสารพัดที่อาจ
มีผลต่อครอบครัว เพราะดิฉันมา
จากครอบครัวที่รักกันแต่อยู่ด้วยกัน
แล้วทุกซ์ ทุกซ์จากการโต้เถียงกัน
อย่างรุนแรงเป็นประจำและใจที่แตก

สลาย ฝันร้ายมีผลต่อดิฉันมากกว่าที่
ควร คืบหนึ่ง หลังจากฝันร้ายแบบนี้
หลายคืน ดิฉันสะดุ้งตื่น เหงื่อชุ่มไป
ทั้งตัว และตัดสินใจทำตามคำแนะนำ
ที่ซิสเตอร์นีลส์ เอฟ. แมร์ริออตต์ ที่
ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวยชน
หญิงสามัญให้ไว้ในคำพูดของเธอเรื่อง
“การยอมถวายเป็นของเรต่อพระผู้เป็น
เจ้า” (เลียวโซนา, พ.ย. 2015, 30–32)
ดิฉันหลับตาและสวดอ้อนวอนว่า
“พระบิดาบนสวรรค์ที่รัก ข้าพระองค์
จะทำอะไรได้บ้างเพื่อไม่ให้สิ่งไม่ดี
เหล่านี้เกิดขึ้นกับครอบครัวของข้า
พระองค์”

คำตอบมาอย่างรวดเร็วและรุนแรง
ประหนึ่งมีคนเปิดประตูใส่ความ
คิดเข้ามาในสมองของดิฉัน สรุเสียง
สงบแผ่วเบากระตุ้นเตือนดิฉันว่า
“แค่ทำสิ่งที่เจ้าคิดจะทำ จงซื่อสัตย์ใน
แต่ละก้าว” พระวิญญาณทรงกระซิบ
บอกคำแนะนำบางอย่าง และดิฉัน
รู้สึกว่ถ้าดิฉันทำสิ่งเหล่านั้นทุกอย่าง
จะดี

ดิฉันต้องใช้ศรัทธา
ในพระเจ้าเกี่ยวกับ
การเริ่มต้นครอบครัว
เหมือนนีไฟล่องเรือไป
ในดินแดนที่ไม่รู้จัก

ดิฉันยิ้มและรู้สึกว่ทรวงอกเต็ม
ไปด้วยความอบอุ่น ดิฉันลิ้มความ
กังวลทั้งหมดทันที เพราะดิฉันรู้ว่านี่
เป็นความจริง ดิฉันเคยรู้สึกถึงพระ
วิญญาณบริสุทธิ์มาก่อน แต่ไม่เคย
แรงกล้าเท่าคืบนั้น ดิฉันรู้สึกว่ความ
รักของพระบิดาบนสวรรค์และพระ
ผู้ช่วยให้รอดห้อมล้อมดิฉัน ดิฉันรู้

ว่าความอบอุ่นใจและความรอดของครอบครัวดิฉันสำคัญต่อพระองค์เท่าๆ กับสำคัญต่อดิฉัน

เรื่องหนึ่งจากพระคัมภีร์เข้ามาในความทรงจำและเสริมความมั่นใจของดิฉัน—ช่วงที่พระเจ้าทรงส่งนิไฟให้ต่อเรือ “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า: เจ้าจงต่อเรือ, ตามวิธีที่เราจะแสดงแก่เจ้า, เพื่อเราจะพาผู้คนของเจ้าข้ามผืนน้ำนี้ไป” (1 นิไฟ 17:8; เน้นตัวเอน)

นิไฟกับครอบครัวอยู่ในแดนทุรกันดารหลายปี อดทนต่อความทุกข์ยากลำบากสารพัด เขาจะรู้สึกกลัวไม่กล้าเริ่มเดินทางข้ามทะเลและปล่อยให้ความกลัวมีพลังมากกว่าศรัทธาของเขาก็ได้ แต่เขาไม่ทำเช่นนั้น เขายอมรับและเชื่อฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า เขามีศรัทธาว่าคำสั่งสัญญาของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิ์ผลพระเจ้าไม่เคยรับสั่งกับนิไฟว่าจะไม่เกิดพายุหรือคลื่นจะไม่ซัดเรือ แต่พระองค์รับสั่งกับนิไฟว่าหากเขาทำตามการนำทางของพระองค์ เขาจะสามารถพาครอบครัวข้ามมหาสมุทรไปถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้อย่างปลอดภัย

ดิฉันตระหนักว่าดิฉันเดินทางผ่านแดนทุรกันดารนานหลายปีเช่นกัน แต่เวลานี้ดิฉันอยู่ตรงหน้าทะเลกำลังเตรียมตัวเดินทางครั้งใหม่ นั่นคือ การแต่งงาน ดิฉันได้รับเรียก—และดิฉันคิดว่าครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนได้รับเรียกเช่นกัน—ให้ต่อเรือตามคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า

ทันทีที่ดิฉันกับสามีแต่งงานกัน ปัญหาก็เกิด ดิฉันป่วย และเราพยายามรักษาสมดุลเรื่องเงินและฝึกนิสัยดีๆ ทั้งหลายที่เราตัดสินใจจะทำตาม

แต่คำแนะนำที่ดิฉันได้รับคือนั้นยังอยู่ในใจดิฉัน เราพยายามทุกวันเพื่อเรียนรู้และสั่งสมพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าไว้ในใจเรา ทำตามแบบอย่างที่ดีของผู้นำที่เรารัก—รวมทั้งพระคริสต์—และปรับปรุงพฤติกรรมของเราเอง ดิฉันมีประจำชั้พยานเข้มแข็งขึ้นเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและลึ้มรสความรักที่พระบิดาทรงมีต่อเรา ดิฉันเริ่มวางใจมากขึ้นและกลัวน้อยลง เราตระหนักว่าความยุ่งยากที่เราประสบกลายเป็นขั้้นบันไดสู่การปรับปรุงแก้ไข เวลานี้บ้านของเราเหมือนสวรรค์น้อยๆ

เรายังอยู่ในช่วงเริ่มต้นการเดินทาง แต่การแต่งงานและ

การเริ่มครอบครัวเป็นส่วนที่ดีที่สุดที่ดิฉันเลือกทำ ใจดิฉันเปี่ยมด้วยปีติเมื่อนึกถึงศาสนพิธีพระวิหารที่เราได้รับและรู้ว่าสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าผนึกศาสนพิธีนั้น ยิ่งดิฉันเข้าใจความสำคัญของครอบครัวในแผนของพระบิดาบนสวรรค์และความศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาที่เราทำ ดิฉันยังต้องการช่วยให้ครอบครัวอื่นได้รับศาสนพิธีเดียวกัน

ดิฉันเรียนรู้ว่าเราไม่ต้องกังวลกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะ “พระเจ้าไม่ได้ประหลาดใจที่พลาดกลัวแก่เรา แต่ประหลาดใจที่ประกอบด้วยฤทธาานุภาพความรัก และการบังคับตนเองแก่เรา” (2 ทิโมธี 1:7) เราเพียงแต่ต้องเชื่อฟัง ทำตามคำแนะนำที่ประทานผ่านพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน และทูลขอคำแนะนำส่วนตัวเพิ่ม

เต็มในการสวดอ้อนวอน หากเราทำสิ่งเหล่านี้ เราสามารถข้ามมหาสมุทรของวันเวลาสุดท้ายเหล่านี้ไปได้ด้วยความมั่นใจว่าไม่ว่าจะเกิดปัญหาแบบใดคนที่เรารักจะปลอดภัย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมือง
ปารานา บราซิล

ฉันจะศึกษาใน ความนึกคิด และด้วย ใจของฉัน ได้อย่างไร

ท่านควรทำอะไรเมื่อมีคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอน ประวัติศาสตร์ หรือเรื่องส่วนตัว
บางอย่าง ท่านหาคำตอบอย่างไร พระเจ้าทรงสัญญาว่า “เราจะบอกเจ้าในความ
นึกคิดเจ้าและในใจเจ้า โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (คพ. 8:2) ท่านใช้ความนึกคิด
และใจของท่านรับการดลใจอย่างไร ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการ

ความนึกคิด

ศึกษา สวดอ้อนวอน ฟัง

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่าเมื่อเรากำลัง
“ตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิต . . . พระบิดาบนสวรรค์ทรงคาดหวังให้เราใช้สิทธิ
เสรี ศึกษาสถานการณ์ในความนึกคิดของเราตามหลักธรรมพระกิตติคุณ และ
นำการตัดสินใจทูลพระองค์ในการสวดอ้อนวอน” (“พระวิญญาณบริสุทธิ์,”
เลียวโซนา, พ.ค. 2016, 105)

คำถามอื่นก็เหมือนกัน ขณะที่ท่านศึกษา จงสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเกี่ยว
กับคำตอบที่ท่านหระหว่างทาง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทานการกระตุ้น
เตือนแก่ท่าน—ไม่ว่าโดยความคิด คำพูดในความนึกคิด หรือสิ่งเตือนใจอื่นๆ—
เพื่อนำทางท่านให้ได้คำตอบเพิ่มเติมที่ท่านต้องการ

ใช้แหล่งช่วย

ค้นคว้าพระคัมภีร์ รวมทั้งคู่มือพระคัมภีร์และสิ่งช่วยศึกษาอื่นๆ ท่านสามารถ
ค้นคว้าแหล่งช่วยแอลดีเอสอื่นๆ ได้ด้วย เช่น คำพูดการประชุมใหญ่สามัญ
Gospel Topics บน LDS.org นิตยสารศาสนจักร Joseph Smith Papers Project
และอื่นๆ (ดูรายชื่อแหล่งช่วยศาสนจักรหน้า 54)

พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้

อย่ากลัวเมื่อต้องขอความช่วยเหลือ เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง
กระตุ้นดังนี้ “ข้าพเจ้าจะทำทนายท่านเรื่องหนึ่ง . . . ท่านต้องนึกถึงคนบางคน [ที่สามารถช่วยให้
ท่านพบคำตอบ]—เพื่อนที่ท่านไว้วางใจ พ่อหรือแม่หรือทั้งพ่อและแม่ ปู่ย่าตายาย ครู ฝ่ายอธิการ
[หรือ] ผู้ให้คำปรึกษา . . . —และท่านต้องได้คำตอบของคำถามเหล่านี้” (Face to Face broadcast,
Jan. 20, 2016) ลองดู! พูดคุยกับคนที่ท่านไว้วางใจเกี่ยวกับคำถามของท่านและหาคำตอบด้วยกัน

สวด
อ้อนวอน

ฟัง

พูดคุย

ภาพประกอบโดย โจนาทานบอด

ตรวจสอบว่าท่านจะทำอะไร
ได้บ้างเมื่อมีคำถาม

ศึกษา

ศึกษา

สวด
อ้อนวอน

ฟัง

ความอดทน

ใจ

ศึกษา สวดอ้อนวอน ฟัง

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับใคร่ครองทั้งด้วยความนึกคิด และ ใจท่าน ประธานศิเตอร์ เอฟ. อุกทอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว ดังนี้ “ถ้าท่านต้องการรับรู้ความจริงทางวิญญาณ ท่านต้องใช้เครื่องมือที่ถูก ต้อง ท่านไม่สามารถเข้าใจความจริงทางวิญญาณด้วยเครื่องมือที่ไม่สามารถ ตรวจสอบความจริงทางวิญญาณ” (“การได้รับประจักษ์พยานถึงแสงสว่างและ ความจริง,” เลียโฮนา, พ.ย. 2014, 22) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเครื่องมือที่ เราเรียนรู้เรื่องทางวิญญาณผ่านพระองค์ ฉะนั้นเมื่อท่านสวดอ้อนวอนและฟัง พระวิญญาณ สักวันหนึ่งท่านจะสามารถพบคำตอบ

จดทน

ประธานอุกทอร์ฟอธิบายว่า “ยิ่งเรามีใจและความคิดเอนเอียงไปทางพระเจ้ามากเท่าใด แสงจากสวรรค์ก็จะกลั่นลงมากในจิตวิญญาณเรามากเท่านั้น สิ่งต่างๆ ที่ก่อนหน้านี้ดูเหมือน เลื่อนราง มีดมน และห่างไกลจะค่อยๆ กระจ่าง สว่าง และคุ้นกับเรา” (“การได้รับประจักษ์พยาน ถึงแสงสว่างและความจริง,” 22) การค้นหาคำตอบอาจเป็นกระบวนการที่ยาวนาน แต่หากท่าน เต็มใจฟังคำตอบ แม้ต้องใช้เวลา ท่านจะพบคำตอบ

ฝึกพินิจพิเคราะห์การกระตุ้นเตือน

ยิ่งท่านพินิจพิเคราะห์การกระตุ้นเตือนและเต็มใจทำตามเมื่อพระวิญญาณทรงกระซิบต่อใจท่าน ท่านจะ ยิ่งรับรู้การกระตุ้นเตือนเพิ่มเติมในอนาคตง่ายขึ้น ท่านอาจ “รู้สึกว่ามันถูกต้อง” หรือประสบ “อาการเจ็บ ง่ายของความคิด” ถ้าไม่ถูกต้อง (ดู คพ. 9:8–9) ท่านอาจจะนึกถึงคำพูดเตือนสติที่อ่อนโยน ความรู้สึกสงบ หรือความรู้สึกอีกอย่างหนึ่งที่เกิดกับท่าน พระเจ้าทรงรู้จักท่าน พระองค์ทรงทราบว่าคุณจะเข้าใจพระ วิญญาณได้อย่างไร พระองค์จะประทานการนำทางด้วยความรักสำหรับท่าน โดยเฉพาะ ฉะนั้นจงฟัง และปฏิบัติต่อไป ■

คำตอบจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

“การพยายามตอบคำถามที่จริงใจเป็น ส่วนสำคัญของการสร้างศรัทธา เราใช้ทั้ง สติปัญญาและความรู้สึกของเรา พระเจ้า ตรัสว่า ‘เราจะบอกเจ้าในความนึกคิด และในใจเจ้า’ (คพ. 8:2) ใ้ว่าคำตอบ ทั้งหมดจะมาทันที แต่คำถามสำคัญที่สุดจะได้คำตอบผ่าน การศึกษาที่จริงใจและการขอคำตอบจากพระเจ้า”

เอดเวิร์นัล แอล. แอนเดอร์สัน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “ศรัทธาไม่เกิด ขึ้นโดยบังเอิญ แต่โดยการเลือก,” เลียโฮนา, พ.ย. 2015, 66.

ทำให้ การศึกษาพระกิตติคุณ ของท่าน เป็นการส่วนตัว

ตรวจสอบเกร็ดน่ารู้ต่อไปนี้
สำหรับการศึกษาพระกิตติคุณ
และหาคำตอบให้คำถามทาง
วิญญาณของท่าน

โดย เบธานี บาร์โธโลมิว
นิตยสารศาสนจักร

ทานศึกษาอย่างไรเมื่อท่านกำลังค้นหาคำตอบให้คำถามทางวิญญาณหรือแม้แต่เพียงพยายามเข้าใจพระคัมภีร์มากขึ้น ดิฉันหมายถึงท่าน—เป็นการส่วนตัว ทุกคนมีนิสัยในการศึกษาต่างกัน แต่บางครั้งเราลืมไปว่าเราสามารถทำให้การศึกษาพระกิตติคุณเป็นการส่วนตัวได้ด้วย คราวหน้าถ้าท่านมีคำถามทางวิญญาณหรือหลักคำสอน ลองใช้เกร็ดน่ารู้ต่อไปนี้ตรวจสอบว่าอะไรได้ผลกับท่านมากที่สุด

1 สร้าง

ทำรายการ แผนภูมิ หรือแผนที่ (ดูตัวอย่างด้านล่าง)

สร้างเครือข่ายศึกษา จัดคำและแนวคิด จากนั้นให้ลากเส้นโยงและวงคำเหล่านั้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร

สร้างรายการ แผนภูมิ หรือแผนที่

บางครั้งจะเป็นประโยชน์ถ้าจัดระเบียบความคิดออกมาเป็นภาพระหว่างศึกษาพระกิตติคุณ โดยเขียนเป็นข้อๆ สร้างแผนภูมิ หรือแผนที่แบบใดแบบหนึ่งต่อไปนี้เป็นตัวอย่างแผนภูมิที่อาจจะสร้างขึ้นเมื่อศึกษาสาส์นของเปาโลในพันธสัญญาใหม่ ท่านสามารถสร้างรายการ แผนภูมิ หรือแผนที่ของท่านเองโดยใช้รูปแบบที่ช่วยท่านมากที่สุด จงสร้างสรรค์! หาวิธีสนุกๆ จัดระเบียบการศึกษาพระกิตติคุณของท่าน

สาส์นของเปาโล

สาส์น	กับคู่?	เขียนจาก ... ?	หัวข้อหลักของสาส์น
ตัวอย่าง: 1 ทิโมธี	ไม่กล่าวถึง	เมืองเลาดีเซีย (ดูหมายเหตุท้าย 1 ทิโมธี 6)	หลักคำสอนที่แท้จริง พระผู้ช่วยให้รอด การสวดอ้อนวอน ศรัทธาและจิตกุศล คุณสมบัติของผู้นำ การละทิ้งความเชื่อ การดูแลคนจน ซื่อสัตย์เสมอ หลีกเลี่ยงความร่ำรวยทางโลก

2. เขียน

บันทึกความคิดและความประทับใจที่ท่านได้รับระหว่างศึกษาพระคัมภีร์ลงในสมุดบันทึกการศึกษาของท่าน และทบทวนความคิดเหล่านั้นบ่อยๆ

จดความคิดและความประทับใจหลังจากท่านสวดอ้อนวอน ถึงแม้ความประทับใจอาจไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวข้อที่ท่านกำลังศึกษา ดูว่าพระวิญญาณกำลังสอนอะไรท่านระหว่างนั้น

จดคำถามของท่านลงในสมุดจดบนโทรศัพท์ หรือบนกระดาษจดข้างเตียงเพื่อเตือนท่านและช่วยให้ท่านนึกถึงสิ่งที่ท่านกำลังเรียนรู้ทุกวัน

3. ฟังและสนทนา

พูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้นำที่ท่านไว้วางใจ ทำความเข้าใจด้วยกัน อาจใช้เวลาสักกระยะหนึ่ง แต่ท่านทั้งคู่จะเติบโตในกระบวนการนั้น

สอนคนบางคน ผลัดกันแบ่งปันสิ่งที่ท่าน ฐ สอนหาสิ่งที่ท่านเรียนรู้จากกัน

ฟังพระคัมภีร์หรือเรื่องราวและแหล่งข้อมูลอื่นๆ ของแอลดีเอส

4. ค้นคว้า

ค้นหาสิ่งช่วยศึกษาในพระคัมภีร์และออนไลน์ (ดูรายชื่อแหล่งข้อมูลแอลดีเอสด้านล่าง)

ค้นหาวิดีโอทัศน์และเพลงเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านกำลังศึกษาบน

LDS.org

ศึกษาบริบท ค้นคว้าประวัติหรือบทก่อนหรือหลังหัวข้อหรือพระคัมภีร์ที่ท่านกำลังศึกษา

บน LDS.org

- พระคัมภีร์ (scriptures.lds.org)
- การประชุมใหญ่สามัญ (conference.lds.org)
- หัวข้อพระกิตติคุณ (topics.lds.org)
- นิตยสาร (iahona.lds.org)
- ประวัติศาสนจักร (history.lds.org)
- สิ่งช่วยศึกษา (scriptures.lds.org)
- บทเรียนและแหล่งข้อมูลการสอน (lds.org/go/41754a)
- LDS Media Library (lds.org/media-library)
- ความช่วยเหลือกรณีเกิดปัญหา (lds.org/go/41754b)

จงให้สิ่งช่วยศึกษาช่วยท่าน

มีแหล่งข้อมูลล้ำค่ามากมายในพระคัมภีร์และออนไลน์ไว้ช่วยท่านเมื่อท่านศึกษาหัวข้อสำคัญๆ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อแหล่งข้อมูลที่มีให้ท่านและแหล่งที่มา

ในพระคัมภีร์

- คู่มือพระคัมภีร์
- ลำดับเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล (เหตุการณ์จากพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เรียงลำดับวันเดือนปีโดยประมาณ)
- ความสอดคล้องของกิตติคุณ (เรื่องราวเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดจากกิตติคุณของมัทธีว มาระโก ลูกา และยอห์น เรียงตามเหตุการณ์ สถานที่ และวันเดือนปีโดยประมาณ)
- งานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิท
- แผนที่และภาพถ่าย
- คู่มืออธิบายคำย่อ

แหล่งข้อมูลออนไลน์อื่นๆ

- ประวัติครอบครัว (familysearch.org)
- Mormon Channel (mormonchannel.org)
- พระคัมภีร์อ้างอิงในการประชุมใหญ่สามัญ (scriptures.byu.edu)
- Mormon Newsroom (mormonnewsroom.org)
- งานเผยแผ่ศาสนาและการแบ่งปันพระกิตติคุณ (mormon.org)
- งานเขียนของโจเซฟ สมิท (josephsmithpapers.org)

5. ทำ

แสดงเรื่องราวจากพระคัมภีร์หรือแหล่งข้อมูลอื่นๆ การนำตัวท่านเข้าไปในสถานการณ์ของบุคคลนั้นช่วยให้ท่านเข้าใจสิ่งที่ท่านกำลังศึกษาอย่างไร สถานการณ์คล้ายกันจะมีผลอย่างไรในชีวิตท่าน

ทำห้วงโซ่พระคัมภีร์เชื่อมโยงคำตอบที่ท่านพบในพระคัมภีร์ (ดูตัวอย่างด้านล่าง)

ทำห้วงโซ่ศึกษาพระคัมภีร์

บางครั้งการจดพระคัมภีร์หลายๆ ข้อที่ครอบคลุมหัวข้อเดียวกันจะช่วยให้ตรวจสอบคัมภีร์พระคัมภีร์เพื่อหาข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อที่ท่านกำลังศึกษา จากนั้นให้ใช้เชิงอรรถและบริบทโยงกับข้อพระคัมภีร์ที่มีข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน เขียนข้อพระคัมภีร์ข้อถัดไปในห้วงโซ่ไว้ตรงช่องว่างริมข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้าและทำต่อไปเรื่อยๆ ท่านสามารถค้นหาคำพูดการประชุมใหญ่เกี่ยวกับหัวข้อเฉพาะเจาะจงเพื่อช่วยท่านในการค้นคว้า (ดูรายชื่อหัวข้อที่ conference.lds.org) ยกตัวอย่างเช่นห้วงโซ่ศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องความหวัง

ห้วงโซ่ศึกษาพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับความหวัง

เริ่ม: โมโรไน 7:40
☪
อีเธอร์ 12:4
☪
โมโรไน 7:3
☪
หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:14
☪
โมโรไน 7:41
☪
จบ: แอลมา 46:39 (เขียนโมโรไน 7:40 ไว้ตรงช่องว่างข้างๆ พระคัมภีร์ข้อนี้)

คำพูดเกี่ยวกับความหวัง

- อธิการดิน เอ็ม. เดวิส, “พรของการนมัสการ,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2016
- เอ็ดเดอร์พอล วี. จอห์นสัน, “และความตายจะไม่มีอีกต่อไป,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2016
- ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท, “พระองค์จะทรงแบกท่านไว้และพาท่านกลับบ้าน,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2016
- เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเย์ คลัยตัน, “เลือกที่จะเชื่อ” การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2015
- ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015), “เหตุผลเพื่อความหวังของเรา,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2014
- ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, “มรดกแห่งความหวังอันหาค่ามิได้,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2014 ■

โดย เอ็ดเดอร์
เคเวนทิน แอล. คูก
แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง

วิธี พบสันติสุขที่แท้จริง

ความปรารถนาอันชอบธรรม
ของคนดีทุกคนแห่งคือมี
สันติสุขในโลกตลอดไป เรา
ต้องไม่หยุดไขว่คว้าเป้าหมายนี้ แต่
ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–
1918) สอนว่า “วิญญาณแห่งสันติและ
ความรักจะไม่มีวันมาสู่โลกเลย ...
จนกว่ามนุษยชาติจะได้รับความจริง
ของพระผู้เป็นเจ้าและข่าวสารของ
พระผู้เป็นเจ้า ... ยอมรับพลังและ
อำนาจของพระองค์ซึ่งศักดิ์สิทธิ์”

เราหวังและสวดอ้อนวอนอย่าง
ตั้งใจจริงขอให้สันติสุขทั่วโลก ทว่า
แต่ละคนและครอบครัวต้องทำให้ได้
สันติสุขอย่างที่ยั่งยืนไว้ว่าเป็น รางวัล
ของความชอบธรรม สันติสุขดังกล่าว
เป็นของประทานที่สัญญาไว้เนื่องด้วย
พระพันธกิจและการพลีพระชนม์ชีพ
เพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด

สันติสุขไม่เพียงเป็นความปลอดภัย
หรือไม่มีสงคราม ความรุนแรง ข้อ
พิพาท และความขัดแย้งเท่านั้น
สันติสุขมาจาก การรู้ว่าพระผู้ช่วยให้
รอดทรงทราบว่าเป็นใคร และรู้ว่า
เรา มีศรัทธาในพระองค์ รักพระองค์
และ รักษาพระบัญญัติของพระองค์
แม้เมื่ออยู่ท่ามกลางการทดลองและ
โศกนาฏกรรมอันรุนแรงของชีวิต
(ดู คพ. 121:7–8)

“หาสันติได้ทีใด การพลอยโยนอยู่

ไหนเมื่อแหล่งอื่นไม่ช่วยฉันสุขสันต์
เต็มที (“หาสันติได้ทีใด” เพลงสวด,
บทเพลงที่ 54) คำตอบคือพระผู้ช่วย
ให้รอด ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดและผู้
ลิขิตสันติสุข พระองค์ทรงเป็น “เจ้า
ชายแห่งสันติ” (อิสยาห์ 9:6)

ความอ่อนน้อมถ่อมตน ต่อ
พระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า การสวด
อ้อนวอน เสมอ การกลับใจ จากบาป
การเข้าสู่น้ำแห่ง บัพติสมา ด้วย
ใจที่ซอซำ และ วิญญาณที่สำนึกผิด
และ การเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง ของ
พระเยซูคริสต์ล้วนเป็นตัวอย่างอันลึก
ซึ้งของความชอบธรรมที่มีสันติสุขอัน
ยั่งยืนเป็นรางวัล

ศาสนจักรเป็นแหล่งพักพิงที่ผู้
ติดตามพระคริสต์ได้รับสันติสุข หนุ่ม
สาวบางคนในโลกกล่าวว่าพวกเขา
เชื่อเรื่องทางวิญญาณแต่ไม่เลื่อมใส
ศาสนา ความรู้สึกทางวิญญาณเป็น
ก้าวแรกที่ดี แต่ในศาสนจักรเราได้รับ
การผูกมิตร การสอน และ การบำรุง
เลี้ยงด้วยพระวจนะอันประเสริฐ
ของพระผู้เป็นเจ้า ที่สำคัญกว่านั้นคือ
สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตในศาสนจักร
จัดเตรียม ศาสนพิธีและพันธสัญญา
ศักดิ์สิทธิ์ ที่ผูกมัดครอบครัวเข้า
ด้วยกัน และทำให้เราแต่ละคนมี
คุณสมบัติควรกลับไปหาพระผู้เป็น
เจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ใน

อาณาจักรซีเลสเชียล ศาสนพิธีเหล่านี้
ทำให้เกิดสันติสุขเพราะเป็น
พันธสัญญากับพระเจ้า

พระวิหารเป็นสถานที่ประกอบ
ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ อีกทั้งเป็น
แหล่งพักพิงอันสงบสุขจากโลก
คนที่ ไปเยือนพระวิหาร ด้านนอก
หรือมีส่วนร่วมในโอเพ่นเฮาส์พระ
วิหารรู้สึกถึงสันติสุขนี้เช่นกัน

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นต้น
กำเนิดแห่งสันติสุขที่แท้จริง แม้มี
ความยากลำบากของชีวิต แต่เนื่องด้วย
การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและ
พระคุณของพระองค์ การดำเนินชีวิต
อย่างชอบธรรมจะได้รับสันติสุขส่วน
ตัวเป็นรางวัล (ดู ยอห์น 14:26–27;
16:33) ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือน
เมษายน 2013

หนังสือที่ถูกลืม ประจักษ์พยานที่ถูกลืม

สายตาทุกคู่จ้องมองดิฉัน ดิฉันจะปกป้องศาสนาจักรด้วย
ประจักษ์พยานอันเรียบง่ายของดิฉันเท่านั้นหรือ

โดย อาบีเกล ดี. เฟอร์เรอร์

ในปีหนึ่งดิฉันมีเป้าหมายปรับปรุงการเรียนรูทางวิญญาณของตนเอง ดิฉันจะนำหนังสือ จุลสารคู่มือ และพระคัมภีร์ของศาสนาจักรไปด้วยทุกที่ รวมถึงนำไปโรงเรียนด้วย เนื่องจากดิฉันหิวโหยพระวจนะของพระเจ้า แต่ดิฉันเหนื่อยลงเมื่อต้องอ่านหนังสือเตรียมสอบจนไม่มีเวลาว่าง

วันหนึ่งครูของเรานำการสนทนาซึ่งเธอขอให้นักเรียนทุกคนในห้องที่ไม่ใช่คาทอลิกยืนขึ้น ดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนเดียวในชั้น นักเรียนอีกหกคนยืนเช่นกัน

จากนั้นเธอถามว่า คุณนับถือศาสนาอะไร ใครเป็นผู้ก่อตั้ง ศาสนาของคุณจัดตั้งอย่างไร

ดิฉันเป็นคนสุดท้ายที่ต้องตอบ ดิฉันกังวลมากเมื่อนึกขึ้นได้ว่าไม่ได้นำหนังสือศาสนาจักรมาด้วย แต่ดิฉันพยายามนึกถึงสิ่งที่เคยศึกษา ข้อหนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลเข้ามาในความนึกคิด

“จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า แล้วพระองค์จะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต 3:5-6)

ดิฉันยืนหน้าชั้นด้วยความกล้าหาญและล้มความกลัว ดิฉันกล่าวว่า

ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันเล่าเรื่องราวของเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิทผู้เห็นพระเจ้าเป็นเจ้า ดิฉันรู้สึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอก และนำตาไหล ดิฉันแบ่งปันว่าศาสนาจักรจัดตั้งเมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1830 ดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงเรียกศาสนาดพยากรณ์และฟื้นฟูฐานะปุโรหิต ดิฉันเป็นพยานว่าดิฉันรู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นความจริง

หลายชั่วโมงของการศึกษาพระกิตติคุณคุ้มค่ามาก สิ่งนั้นช่วยดิฉันปกป้องศรัทธาและแบ่งปันพระกิตติคุณ ดิฉันภูมิใจเมื่อเพื่อนร่วมชั้นสี่คนมาโบสถ์กับดิฉันในอีกหลายสัปดาห์ต่อมา

ประสบการณ์นั้นสอนดิฉันให้รู้ความสำคัญของประจักษ์พยาน ตอนแรกดิฉันสงสัยว่าทำไมพระเจ้าไม่ทรงกระตุ้นเตือนดิฉันให้นำหนังสือไปด้วยวันนั้น เพราะหนังสือจะช่วยให้ดิฉันตอบคำถามได้อย่างครบถ้วน แต่ดิฉันตระหนักหลังจากนั้นว่าเราต้องไม่ท่องจำทุกอย่างเกี่ยวกับศาสนาจักรหรืออาศัยหนังสืออ้างอิง—เราควรศึกษา ดำเนินชีวิต และแบ่งปันพระกิตติคุณโดยพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดิฉันอาจไม่มีหนังสือ แต่ดิฉันมีประจักษ์พยาน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองกาคายัน ฟิลิปปีนส์

พวกท่านเห็น พระองค์

บุคคลเหล่านี้เห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้น
คืนพระชนม์จริงๆ แต่ท่านสามารถเป็น
พยานของพระคริสต์ในวิธีของท่านเอง

ท่านคิดว่าการเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์ด้วย
ตาตนเองเป็นอย่างไร สำหรับผู้คนหลายร้อยคนในสมัย
ของพระเยซู พวกเขาไม่ต้องนึกภาพพระองค์—พวก
เขาอยู่กับพระองค์ พระคัมภีร์พูดถึงตัวอย่างที่บันทึกไว้ในพันธ-
สัญญาใหม่อย่างน้อยสิบสองตัวอย่างและอีกหลายตัวอย่างใน
พระคัมภีร์มอรมอนเมื่อพระเจ้าที่ฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏ
ต่อผู้คน บุคคลเหล่านี้เห็นปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งใน
ประวัติศาสตร์ด้วยตาตนเอง นั่นคือ พระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะ
ความตายและทรงทำให้เราแต่ละคนได้มีชีวิตอีกครั้ง เหลือเชื่อ
อย่างยิ่งใช่ไหม

การเป็นพยานของพระคริสต์จริงๆ แล้วหมายความว่าอย่างไร
ขอให้เราสำรวจช่วงเวลาเหล่านี้ในพระคัมภีร์และคิดว่าเรา แม้ไม่
ได้เห็นพระองค์ทางกาย จะเป็นพยานของพระคริสต์ได้อย่างไร

มารีย์ชาวแมกดาลา

มารีย์ชาวแมกดาลาเป็นพยานคนแรก เช้าวันอาทิตย์หลังจาก
การตรึงกางเขน เธอมาที่อุโมงค์กับสตรีอีกสองสามคนเพื่อ
ชโลมพระศพของพระเจ้า เมื่อมารีย์พบอุโมงค์ว่างเปล่า เธอ
ร้องไห้ มีคนเดินจากด้านหลังมาหาเธอและถามว่า “หญิงเอ๋ย
ร้องไห้ทำไม?” ลองนึกภาพความประหลาดใจของเธอเมื่อ
ทราบว่ามันคือพระเยซูผู้คืนพระชนม์ (ดู ยอห์น 20:1–18)

สาวสองคนบนถนนไปเอมมาอูส

เคลโอปัสและสาวอีกคนหนึ่งกำลังเดินบนถนนไปเอมมาอูสเมื่อมีคนแปลกหน้ามาร่วมทางด้วย พวกเขาไม่รู้จักเพื่อนใหม่คนนี้ แต่ระหว่างรับประทานอาหารค่ำด้วยกัน คนแปลกหน้าที่หักขนมปัง จากนั้นดวงตาของเขาทั้งสองก็เปิดออกและตระหนักว่าพวกเขาเดินกับพระผู้ช่วยให้รอดมาตลอดทาง “ใจเราร้อนภายใน... ไม่ใช่หรือ?” พวกเขาถามกันพลางได้ตรึงตรองการยืนยันที่พวกเขาารู้สึกว่าพระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาจริงๆ (ดู ลูกา 24:13-34)

คนโรคเรื้อนสิบคน

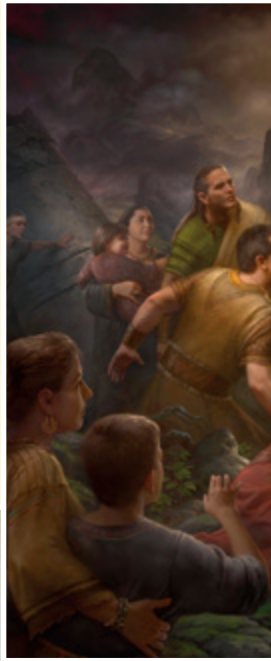
สาวสองคนที่เดินทางไปเอมมาอูสกับพระคริสต์กลับมาเยรูซาเล็มและเล่าประสบการณ์นั้นให้อัครสาวกสิบคนฟัง ขณะพวกเขาสนทนากันอยู่นั้น พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏต่อพวกเขาตรัสว่า “จงดูที่มือและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่เราเห็นว่ามี” (ดู ลูกา 24:36-41, 44-49)

อัครสาวกโรมัส

อัครสาวกโรมัสไม่อยู่เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏครั้งแรกต่ออัครสาวกคนอื่นๆ เขาจึงไม่เชื่อว่าพระคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว หนึ่งสัปดาห์ต่อมา พระคริสต์ทรงปรากฏต่อเหล่าอัครสาวกอีกครั้ง คราวนี้โรมัส *อยู่* ที่นั่น และเพราะเขาเห็นพระคริสต์ เขาจึงเชื่อว่าพระองค์คืนพระชนม์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนโรมัสว่าอย่าเชื่อหลังจากเห็นเท่านั้น “เพราะท่านเห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ? คนที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข” (ดู ยอห์น 20:24-29)

ภาพวาดของโรมัส โดย ไมรอัน คอลลัส

อัครสาวกสิบเอ็ดคนที่ทะเลทิเบเรียส

วันหนึ่งไม่นานหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ อัครสาวกหลายคนไปจับปลาในทะเลทิเบเรียส แต่จับไม่ได้เลย เช้าวันรุ่งขึ้น พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏและทรงแนะนำให้พวกเขาทอดอวนลงทางด้านขวาเรือ เมื่อพวกเขาทำตาม อวนติดปลามากจนพวกเขาลากไม่ไหว! หลังจากจับประปรายด้วยกัน พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเกี่ยวกับความสำคัญของการปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น โดยตรัสว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด” เหล่าอัครสาวกจึงใช้ชีวิตที่เหลือทำเช่นนั้น—สอนผู้คนเกี่ยวกับพระคริสต์—และในบางกรณีพวกเขาถึงกับสละชีวิตเพื่ออุดมการณ์นี้ (ดู ยอห์น 21:1-22)

พระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ ณ ทะเลทิเบเรียส โดย เดวิด ลินด์เบิร์ก

พระเยซูเจ้าโดย ฮาเวิร์ด ลีตอง

ชาวนีไฟในทวีปอเมริกา

ระหว่างการตรึงกางเขน แผ่นดินในอเมริกาเสียหายจากแผ่นดินไหว เพลิงไหม้ ภัยธรรมชาติอื่นๆ และสามวันแห่งความมืดอันเป็นเครื่องหมายการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด ต่อมาพระคริสต์เสด็จลงมาจากสวรรค์ และเสด็จเยือนฝูงชน 2,500 คนที่มาชุมนุมกันใกล้พระวิหารที่เมืองอูมมังกัง พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้ผู้คนถวายเป็นพรในพระหัตถ์ พระบาท และพระปรีศว์ ตรัสเทศนา และทรงอวยพรเด็กๆ ของชาวนีไฟทีละคน วันรุ่งขึ้นมีคนมารวมกันมากขึ้น พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จเยือนและทรงสอนพวกเขา ในที่สุดเหล่าสาวกก่อตั้งศาสนจักรของพระคริสต์ และชาวนีไฟได้รับพยานทรงพลังมากถึงขนาดพวกเขากับชาวเลมันเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้า (ดู 3 นีไฟ 11-18; ดู 3 นีไฟ 8-10; 4 นีไฟ 1)

พยานสมัยนั้นและสมัยนี้

พระคริสต์ทรงปรากฏต่อคนอื่นมากมายเช่นกัน อาทิ สตรีหลายคน ที่มายังอุโมงค์เพื่อช่วยมารีย์แม็กดาลาซโลมพระศพของพระคริสต์ กลุ่มคนกว่า 500 คน ยากอบ และเปาโล (ดู มัทธิว 28:9; กิจการของอัครทูต 9:4-19; 1 โครินธ์ 15:6-7; ดู 3 นีไฟ 19; 26:13 ด้วย)

เราอาจไม่มีโอกาสเห็นพระผู้ช่วยให้รอดเช่นพยานเหล่านั้น แต่ท่านยังคงสามารถเป็นพยานของพระคริสต์ได้ ท่านสามารถแสวงหาพระผู้ช่วยให้รอดเหมือนมารีย์เมื่อเธอไปถึงอุโมงค์โดยเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระองค์ หรือท่านอาจจะใช้ศรัทธาของท่านในพระองค์โดยรักษาพระบัญญัติและทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ หรือท่านอาจจะนึกถึงพรของพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตท่านเนกเช่นสาวกสองคนที่เดินไปเอมมาอูส เทศกาลอีสเตอร์ปีนี้ จงตรงว่าการเป็นพยานของพระคริสต์หมายความว่าอย่างไร คนเหล่านี้เป็นพยานผู้เห็นพระคริสต์ที่ฟื้นคืนพระชนม์จริงๆ—แต่นั่นไม่ใช่วิธีเดียวที่ท่านสามารถเป็นพยานถึงพระองค์ในชีวิตท่าน ■

เรียนรู้จากพระองค์

“เมื่อท่านรู้ถึงการเป็นพยานของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ถึง [พระคริสต์] ยืนยันต่อวิญญาณท่านหลายต่อหลายครั้งในประสบการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ เมื่อท่านพยายามหาความสว่างจากแบบอย่างของพระองค์ในชีวิตท่านทุกวัน และเมื่อท่านแสดงประจักษ์พยานต่อคนอื่นๆ ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้จากพระองค์และทำตาม ท่านก็คือพยานของพระเยซูคริสต์”

เอลลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สันแห่งโลว์รัมอัครสาวกสิบสอง, “การเป็นพยานของพระคริสต์,” *เลียวนา*, มี.ค. 2008, 63.

ห้องสนทนา

พระผู้เป็นเจ้าประทานเครื่องมือแก่เรา

คุณลุงของดิฉันเป็นช่างฝีมือและต่อเรือไม้ลำเล็กใส่ขวดแก้ว งานนี้ใช้เวลา สมาธิ และความพยายามมาก วันหนึ่งดิฉันเห็นเครื่องมือทั้งหมดของท่านและสังเกตวิธีที่ท่านใช้เครื่องมือแต่ละชิ้นทำรายละเอียดหรือสร้างแบบเรือ ขณะดูท่านทำงาน ดิฉันประหลาดใจกับวิธีที่ท่านใช้เครื่องมือต่อเรือเหล่านี้ นั่นทำให้ดิฉันนึกถึงเรื่องนี้ไฟต่อเรือ (ดู 1 นิโฟ 17-18) ท่านต่อเรือตามวิธีของพระเจ้า ไม่ใช่วิธีของมนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าประทานเครื่องมือให้เราต่อเรือของเราเองตามวิธีของพระองค์ พระคัมภีร์ ศรีทธา และความรักของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเครื่องมือที่ดิฉันต้องใช้ในชีวิตตนเองเพื่อต่อเรืออย่างพิถีพิถันโดยไม่มีรอยแตกร้าวดังใดๆ ดิฉันกำลังเรียนรู้การเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้าทุกวัน ■

มาเรีย เมอร์เซเดส จี., โมนาแกส เวเนซุเอลา

รู้สึกโดดเดี่ยว

ช่วงนั้นเป็นฤดูใบไม้ผลิที่อากาศหนาวในเดนมาร์ก ผมเพิ่งเริ่มงานเผยแพร่เต็มเวลา และประจำที่พยานยังอ่อนแอ ผมเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเพียง 19 เดือนและรู้สึกไม่แน่ใจกับการอยู่ต่างประเทศ ภาษาที่ผมพูดไม่ได้และความมกวนของถนนที่ผมนึกภาพไม่ออก คำสวดอ้อนวอนที่เคยเปี่ยมด้วยความกตัญญูของผมกลายเป็นคำตำหนิอย่างรุนแรง “พระผู้เป็นเจ้า โยนทรงปล่อยข้าพระองค์ไว้ตามลำพัง”

เช้าวันหนึ่งผมร้องทูลพระองค์ในการสวดอ้อนวอน แต่แทนที่จะถามด้วยความโกรธในใจว่า “ทำไม” ผมกลับขอพยานยืนยันความจริงของ

พระกิตติคุณและระงับความสงสัยของผม

หลังจากสวดอ้อนวอน ผมเปิดพระคัมภีร์อีกครั้ง ผมอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6: “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือครั่นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระยาเวห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่าน”

ใจผมเปี่ยมด้วยปิติขณะรู้ซึ่งถึงคำตอบการสวดอ้อนวอนของผม นั่นคือ พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่นั่นตลอด พระองค์เพียงรอคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจไม่ใช่คำตำหนิว่าทอดทิ้ง

พระผู้เป็นเจ้าจะไม่มีวันทิ้งเรา แม้เมื่อทุกคนดูเหมือนสิ้นหวัง เราสามารถรู้สึกถึงแสงอาทิตย์ของพระองค์ผ่านการสวดอ้อนวอนและพระคัมภีร์ของพระองค์ ■

เกลย์ตัน อี., รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา

ถึงคราวของท่าน

ลีย โฮ นา ยินดีรับประสบการณ์และข้อคิดของท่านในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ส่งเรื่องราวของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org โปรดระบุชื่อนามสกุล สตรี หรือท้องถิ่น และคำอนุญาตของผู้ปกครอง

เหล่าทหารพระคริสต์เจ้า รีบเร็วเข้ากระบวน

“ชายและหญิงผู้ปรารถนาจะได้รับที่นั่งในอาณาจักรซีเลสเชียลจะพบ
ว่าเขาต้องพยายามเอาชนะความอ่อนแอและบาปทุกวัน”

(คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง (1997), 329)

“ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงฟังคำ สวดอ้อนวอนของฉัน”

การสวดอ้อนวอนเป็นพรอันยิ่งใหญ่และเราได้รับสัญญาว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังเสมอ แต่บ่อยครั้งเราต้องทำบางอย่างจึงจะรู้คำตอบของพระองค์¹ ลองคิดว่า พระผู้เป็นเจ้าอาจทรงได้ยินท่านหรือไม่ได้ยิน หากไม่ได้ยิน การสวดอ้อนวอนย่อมเปล่าประโยชน์ แต่หากได้ยิน (และพระองค์ทรงได้ยิน!) เราต้องคิดหาวิธีสื่อสารกับพระองค์ จริงๆ ในการสวดอ้อนวอน รับรู้คำตอบ และเดินหน้าอย่างซื่อสัตย์

เมื่อเรารู้สึกว่าพระองค์ไม่ทรงฟัง เราอาจต้องประสบการเติบโตส่วนตัวบางอย่าง ท่านอาจถามตนเองว่า ฉันสะอาดหรือไม่ แรงแจ้งใจของฉันน่ายกย่องหรือไม่ ฉันเต็มใจทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอหรือไม่² หากคำตอบของคำถามแต่ละข้อนี้คือใช่ ท่านวางใจได้ว่า “พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรง... ให้คำตอบ คำสวดอ้อนวอนของเจ้าแก่เจ้า” (คพ. 112:10) จำไว้ว่า บางครั้งคำตอบมาอย่างคาดไม่ถึงหรือเป็นนัย

หากท่านตอบว่าไม่สำหรับคำถามบางข้อ ยังไม่สายเกินไป! จงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่จำเป็นในชีวิตท่านเพื่อท่านจะมีพระวิญญาณ จงเต็มใจทำตามการกระตุ้นเตือนที่ท่านได้รับ

และอย่าลืมว่าทุกคนได้รับคำตอบต่างกัน จงสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนท่านว่า ท่าน จะรับรู้คำตอบได้อย่างไร การรับรู้คำตอบอาจไม่ง่ายในตอนแรก แต่การฝึกฝนทำให้เก่งได้เหมือนทักษะอื่น จงมีศรัทธาและวางใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงฟัง *เสมอ*

อ้างอิง

1. ดู มัทธิว 7:7; ยากอบ 1:5-6; แอลมา 33:4-11; หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:1-2
2. ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์ “Learning to Recognize Answers to Prayer,” *Ensign*, Nov. 1989, 32.

จงฟังพระวิญญาณ
พยายามฟังพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ คน
เราได้ยินพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ต่างกัน ด้วยเหตุ
นี้คุณจึงอาจกำลังฟังสุรเสียงสงบ
แผ่วเบาขณะที่การกระตุ้นเตือนมา
เป็นความรู้สึก ดิฉันรู้ว่าพระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะทรงบอกคุณทุกอย่างที่คุณ
ต้องรู้—คุณแค่ต้องฟัง
เอลิซ จี., อายุ 13 ปี, แอลเบอร์ตา แคนาดา

คำตอบในศาสนจักร

ครั้งหนึ่งดิฉันมีความสงสัยมากว่าจะออกเดทกับคนไม่เป็นสมาชิกต่อไปหรือไม่ วันอาทิตย์วันหนึ่งในการประชุมศีลระลึก ซิสเตอร์คนหนึ่งพูดเรื่องที่ดูเหมือนจะตรงมาที่ดิฉันเป็นการส่วนตัว ขณะนั้นดิฉันได้รับความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน ก่อนหน้านั้นดิฉันสับสนว่าต้องทำอะไร แต่หลังจากนั้นดิฉันได้รับการปลอบโยนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทำให้จิตใจฉันเปี่ยมด้วยปีติและความกล้าหาญ พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบเราผ่านความรู้สึก ความคิด พระคำภีร์ และแม้แต่ผู้พูดที่โบสถ์
แคเรน วี. อายุ 19 ปี, มินัส เจริญส บราซิล

จำไว้ว่าคุณเป็นใคร
ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงได้ยินเราเพราะคำสวดอ้อนวอนทำให้เกิดความรู้สึกสงบ สบายใจและความรักในใจดิฉัน ดิฉันเห็นว่าพระองค์ทรงทำให้ดิฉันพ้นจากอันตรายมากมายวันแล้ววันเล่าและพระองค์ทรงคุ้มครองครอบครัวของดิฉัน และดิฉันรู้สึกถึงความรักของพระองค์ ก่อนไปโรงเรียน ดิฉันจะพูดสาระสำคัญเยาวชนหญิงเสมอ นั่น

ช่วยให้ดิฉันจดจำว่าดิฉันเป็นธิดาของ
พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักดิฉัน
นิโคล เอ็ม. อายุ 19 ปี, ลิมา เปรู

สวดอ้อนวอนอย่างจริงใจ

หลังจากสวดอ้อนวอน คุณสามารถฟัง
ความรู้สึกและเจตนาที่เข้ามาในใจคุณ
หนึ่งในนั้นอาจเป็นคำตอบการสวด
อ้อนวอนของคุณ เมื่อเราสวดอ้อนวอน
ด้วยเจตนาแท้จริงและจริงใจ พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงตอบตามศรัทธาที่
เรามีในพระองค์ พระองค์ไม่ทรงตอบ
เพียงเพื่อสนองความอยากรู้ของเรา
จิน-เกลดี เอ็น. อายุ 16 ปี, กาโซ-เซนต์ทรีล
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

ขอและเจ้าจะได้รับ

พระคัมภีร์สอนเราว่าพระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของเราเสมอ
และจะทรงตอบถ้าเราทูลพระองค์ด้วย
ศรัทธาและเจตนาแท้จริง เราจะรู้สึกถึง
การยืนยันในใจเราว่าพระองค์ทรงได้ยิน
เรา รู้สึกสันติและสงบ เราารู้สึกได้ว่าทุก
อย่างจะดีเมื่อเราทำตามพระประสงค์
ของพระบิดา ถ้าเราสงสัยว่าพระองค์
ทรงฟังเราหรือไม่ เราควรแสวงหา
การนำทางในพระคัมภีร์แล้วทูลถามว่า
สิ่งเหล่านั้นที่เราอ่านจริงหรือไม่
คอนสแตนซา แอล. อายุ 20 ปี, บีโอ-บีโอ ซิลี

วางใจพระองค์

พระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังคำสวด
อ้อนวอนของเราเสมอ แต่บางครั้งดู
เหมือนพระองค์ไม่ทรงตอบเพราะ
อาจจะไม่ทรงตอบเราในวิธีหรือเวลา
ที่เราต้องการ เราต้องเต็มใจยอมให้
ความประสงค์ของเราเป็นไปตามพระ
ประสงค์ของพระองค์และมีศรัทธา
ว่าพระองค์ทรงทราบว่าจะได้ดีที่สุด
สำหรับเรา พระบิดาบนสวรรค์ทรง
รักเรา พระองค์จะพยายามช่วยให้

เราเรียนรู้และเติบโตเสมอขณะทรง
ตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา
โมไซยาห์ เอ็ม. อายุ 17 ปี, รัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกา

ค้นหา

ผมเคยสงสัยว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของ
ได้ยินคำสวดอ้อนวอนของผมไหม
จากนั้นผมรู้สึกถึงคำตอบในใจผม ผม
ได้ยินบางคนแสดงประจักษ์พยาน
เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน และผมรู้สึก
ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำแนะนำ
อีกอย่างหนึ่งของผมคือ ถามพ่อแม่
อธิการ หรือสมาชิกออร์ดคนอื่นๆ
คุณอาจจะสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ
ในเรื่องนี้ได้!

โจชัว เอส. อายุ 13 ปี, รัฐออริกอน
สหรัฐอเมริกา

คำสวดอ้อนวอนของเด็ก

ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงได้ยินคำ
สวดอ้อนวอนของดิฉัน
เพราะเนื้อร้องในเพลงปฐมวัย “การ
สวดอ้อนวอนของเด็กๆ” (หนังสือ
เพลงสำหรับเด็ก, 6) ที่ว่า “พระบิดา
บนสวรรค์ ทรงอยู่ที่นั่นไหม? พระ
ทรงได้ยินและตอบคำสวดของเด็ก

อย่ายอมแพ้
“จงเชื่อฟัง จง
นึกถึงเวลาที่
ท่านรู้สึกถึงพระ
วิญญาณในอดีต

และทูลขอด้วยศรัทธา คำตอบ
ของท่านจะมา และท่านจะรู้สึก
ถึงความรักและสันติสุขจากพระ
ผู้ช่วยให้รอด คำตอบอาจจะไม่
มาอย่างรวดเร็วหรือในรูปแบบ
ที่ท่านปรารถนา แต่คำตอบจะ
มา อย่ายอมแพ้!”

เอ็ดเวิร์ดเจมส์ บี. มาร์ติน, “หันไปหาพระองค์
แล้วคำตอบจะมา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2015, 59

เด็กใหม่? บางคนพูดว่าสวรรค์นั้น
อยู่ไกล แต่ฉันรู้สึกว่ามันใกล้เมื่อฉันสวด
อ้อนวอน” เมื่อดิฉันนึกถึงเพลงนี้
ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงฟังเพราะดิฉัน
รู้สึกถึงพระวิญญาณและความรักที่
ทรงมีให้ดิฉันไม่สิ้นสุด เมื่อดิฉันจำ
ได้ว่าพระองค์ทรงรักดิฉัน ดิฉันรู้สึก
อบอุ่นใจและรู้ว่าพระองค์ทรงได้ยินคำ
สวดอ้อนวอนของดิฉัน

เอลเลน บี. อายุ 16 ปี, นอร์ทแคโรไลนา
สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันจะขอให้เพื่อนๆ
ไม่พูดให้ร้ายหรือไม่
เหมาะสมเกี่ยวกับคน
อื่นๆ ได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตาม
ความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 พฤษภาคม 2017
ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article”) หรือ
ส่งทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org

โปรตระกูล (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด
(3) วอร์ดหรือสาขา (4) สดลหรือท้องถิ่น (5) คำ
อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่าน
อายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์
อักษรของผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย
(ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำ
ตอบที่ส่งมา

แอนดรี และ คำพูดไม่ดี

โดย จูลี บี. โดแนลด์สัน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันจะพยายามกลับใจ ทำให้ดีขึ้น สวดอ้อนวอน”
(Children's Songbook, 98)

“นายคิดว่านายดีกว่าคนอื่นเพราะนายไม่สบถ”
นิโคลีพูดช่วงพักกลางวัน

“ไม่จริงเลย” แอนดรีบอก

“แล้วทำไมนายไม่สบถสักคำ
แค่คำเดียว มันไม่ผ่านนายหรอก
ใครๆ ก็สบถ”

แอนดรียิ้มไห้ “ฉันแค่ไม่
อยากพูด”

แอนดรีรู้ว่าการสบถไม่
ดีและทำให้พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จากไป แอนดรี
ต้องการให้พระวิญญาณ
บริสุทธิ์อยู่กับเขา เขาจึง
ไม่สบถ

แอนดรีเป็นนักเรียน
ใหม่ที่โรงเรียน
และนิโคลีเป็นคนเดียวในชั้น
ประถมหกที่
ต้องการเป็น
เพื่อนกับเขา
แต่นิโคลี
ค่อนข้างเขา
ทุกวันเรื่อง
การสบถ และ
แอนดรีเบื่อ
มากขึ้นทุกวัน
ที่ต้องตอบว่าไม่
นอกจากนี้ แอนดรี

ยังกลัวว่านิโคลีจะเลิกเป็นเพื่อน
เขา ถึงตอนนั้นเขาจะโดดเดี่ยว
แน่นอน

“แค่สบถคำ
เดียว” นิโคลี
บอกหลังเลิก
เรียน “แล้ว
จากนั้นฉันจะ
ไม่อยู่กับนาย
อีก”

ในที่สุด
แอนดรีก็
เหนื่อยหน่าย
กับการถูกเข้าชี้

เขาจึงสบถออกมาหนึ่งคำ
—คำที่ไม่แย่ เกินไป

นิโคลีพยักหน้า “ดีแล้ว
ตอนนี้นายเป็นพวกเดียวกับ
เราแล้ว”

หลังจากนั้น เพื่อนคนอื่นๆ
ของนิโคลีก็พูดกับแอนดรี
ด้วย พวกเขากินอาหาร

กลางวันกับแอนดรีและเล่นฟุตบอลด้วยกันช่วงพักกลางวัน แต่การอยู่ในกลุ่มเพื่อนของนิโคลีเหมือนการเดินลงไปในทรายดูด ยิ่งแอนดรีอยู่กับพวกเขา เขายิ่งพูดและทำเหมือนคนกลุ่มนั้น และทุกคนสับสนมาก พวกเขาหัวเราะเยาะและแตกตั้นกัน พวกเขาพูดไม่สุภาพเกี่ยวกับครูของพวกเขา พวกเขาโมโหและทำตัวหยาบคายบ่อยๆ แอนดรีเริ่มรู้สึกโกรธบ่อยขึ้นและพบเหตุผลให้สับสนมากขึ้นเรื่อยๆ ค่ะหนึ่งเมื่อพ่อแม่ไม่อยู่ แอนดรีกับคัทยาพี่สาวเถียงกัน เรื่องรายการที่จะดู คำสับสนหลุดออกจากปากแอนดรีก่อนที่จะจะทันคิด

คัทยามองด้วยความตกใจ “พี่จะบอกแม่”

แอนดรีวิ่งเข้าห้องนอนและปิดประตูดังปัง ทุกคนเป็นอะไรกันไปหมด ทำไมพวกเขาทำให้โกรธตลอดเวลา เมื่อพ่อแม่กลับถึงบ้าน แอนดรีแฉ่ประตูและได้ยินคัทยาพูดว่า “แม่คะ แอนดรีด่าหนู”

“อะไรนะ” คุณแม่ทำเสียงแปลกใจ “แอนดรีไม่เคยด่าฉัน”

แอนดรีปิดประตูและกระแทกตัวนั่งลงบนเตียง เขาคิดว่าเขาเปลี่ยนไปมากตั้งแต่เขาเริ่มสับสน นานมากแล้วตั้งแต่เขารู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

แอนดรีคุกเข่าข้างเตียงและสวดอ้อนวอน “พระบิดาบนสวรรค์ที่รัก ข้าพระองค์เสียใจที่ข้าพระองค์หยาบคายและโกรธ ข้าพระองค์เสียใจที่เริ่มสับสน ข้าพระองค์จะทำให้ดีขึ้น”

ขณะที่แอนดรีสวดอ้อนวอน เขารู้สึกอบอุ่นในใจ เป็นครั้งแรกที่เขาารู้สึกมีความสุขจริงๆ ตั้งแต่เขาเริ่มสับสน เขารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของหัวใจเขา และเขารู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขารู้สึกได้รับการให้อภัยและรู้ว่าเขาเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้นได้

หลังจากสวดอ้อนวอน เขาเล่าความจริงให้แม่ฟังและขอโทษคัทยา แอนดรีรู้สึกดีขึ้นหลังจากนั้น รู้สึกดีที่ได้กลับใจ

วันรุ่งขึ้นที่โรงเรียน แอนดรีไม่กินอาหารกลางวันกับกลุ่มของนิโคลี แต่เขานั่งใกล้กับเด็กบางคนที่เขาไม่รู้จัก นั่นใช้เวลา แต่แอนดรีรู้ว่าเขาจะพบเพื่อนที่ดี เพื่อนที่มีความสุขและไม่สับสน เหมือนเขา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คำทำให้เลือกสิ่งดี

“ฉันจะเอ่ยพระนามของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ด้วยความเคารพ ฉันจะไม่สับสนบาปหรือใช้วาจาหยาบคาย”
(มาตรฐานพระกิตติคุณของจีน)

เขียนหรือวาดว่าคำพูดที่ดีทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร
ไว้บนแผ่นกระดาษด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งให้เขียนหรือวาดว่าคำพูดไม่ดีทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

อ่าน เลวินิตี 19:12 เหตุใดการเอ่ยพระนามของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ด้วยความเคารพจึงสำคัญ

ถามพ่อแม่หรือผู้นำว่าเหตุใดเราจึงควรใช้ภาษาที่ดีและนั่นเป็นพรแก่พวกเขาอย่างไร

ฉันทำทนายตนเองให้...

โดย เอ็ดเดอร์
เดวิด เอ.
เบตนาร์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ฉันจะช่วยให้ ครอบครัวเข้มแข็ง ได้อย่างไร

บอกครอบครัวว่าท่านรักพวกเขาและ
แสดงความรักโดยการกระทำ

แสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งที่รู้ว่าเป็นความจริง
โดยการเป็นพยานของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
แบ่งปันประจักษ์พยานกับคนที่ท่านรักมากที่สุด

เต็มใจร่วมสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์
กับครอบครัว มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น
ในการสังสรรค์ครอบครัวและทำให้สนุก

ซื่อสัตย์ในการเรียนรู้ ดำเนินชีวิต และรักพระ
กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

โดย จอย ดี. โจนส์
ประธาน
ปฐมวัยสามัญ

เตรียมเข้า พระวิหาร ทุกวัน

เมื่อดิฉันอายุเก้าขวบ ดิฉันมีครูปฐมวัยที่ยอดเยี่ยมชื่อซิสเตอร์โคห์เลอร์ ดิฉันเป็นเด็กเป็นอายุมาก และเธอใจดีจนดิฉันชอบอยู่กับเธอ วันหนึ่งเธอแจกกระดาษให้เราคนละแผ่น เราทุกคนจดสิ่งที่เราอยากทำเมื่อโตขึ้น ดิฉันเขียนว่า “ไปมหาวิทยาลัยและแต่งงานในพระวิหาร” ดิฉันติดกระดาษแผ่นนี้ไว้ที่ประตูตู้เสื้อผ้า ตอนกลางคืน แสงจากไฟถนนส่องเข้ามาทางหน้าต่าง ดิฉันเงยหน้ามองกระดาษแผ่นนั้น นั่นเตือนดิฉันว่าดิฉันต้องไปพระวิหารสมัยนั้นมีพระวิหารเพียง 12 แห่งในโลก ดิฉันอยากไปทุกแห่ง

เมื่อคุณพ่อคุณแม่วางแผนวันหยุด พวกท่านมักจะพาครอบครัวไปพระวิหารเสมอ เราอยู่ในรัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา พระวิหารใกล้ที่สุดอยู่ไกลออกไป 600 ไมล์ (965 กิโลเมตร) ในเมืองคาร์สตัน รัฐแอลเบอร์ตา แคนาดา รถยนต์ของเราไม่มีเครื่องปรับอากาศ ดิฉันกับพี่ชายและน้องสาวนั่งเบาะหลัง เราจะห้อยผ้าเช็ดหน้าเปียกไว้นอกหน้าต่างรถ จากนั้นก็เอามาพันคอเพื่อให้เย็นขึ้น

เราตื่นเต้นมากเมื่อเราเห็นพระวิหาร ดิฉันไม่ค่อยทราบอะไรมากนักว่าเกิดอะไรขึ้นที่นั่น แต่พ่อแม่มีความสุขเสมอเมื่อพวกท่านออกมา ดิฉันรู้ว่าพระวิหารสำคัญมาก ดิฉันรู้ว่าที่นั่นเป็นบ้านของพระเจ้า (ในรูปถ่ายดิฉันคือคนที่ใส่เสื้อสีขาว)

หลังจากครบ 12 ขวบ ดิฉันไปทำพิธีบัพติศมาในพระวิหารหลายแห่ง จากนั้นเมื่อพบสามิโนอนาคต ดิฉันพบว่าเขารักพระวิหารเหมือนดิฉัน! เราแต่งงานในพระวิหารแมนไฮ ยูทาห์

ท่านสามารถเตรียมเข้าพระวิหารได้ทุกวัน ไปพระวิหารเมื่อไปได้ แต่ผมยังพระวิหาร เมื่อจารย์เร็ดหลานชายของดิฉันอายุ 11 ขวบ เขาทำประวัติครอบครัวทุกวันอาทิตย์กับพ่อของเขา เขาพบข้อบรรพชนมากมาย ขณะนี้เขาอายุครบ 12 ขวบ เขาทำบัพติศมาในพระวิหารให้บรรพชนเหล่านั้น

เมื่อท่านอยู่ในพระวิหาร ท่านจะได้เดินในที่ซึ่งพระเยซูทรงดำเนิน นี่คือพระนิเวศน์ของพระองค์ ดิฉันหวังว่าท่านจะสวดอ้อนวอนทุกวันขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยท่านเตรียมเข้าพระวิหารและรู้สึกถึงความรักของพระองค์ ■

สตาร์ส่องแสง

โดย เจน แม็คไบรด์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ดีที่ได้อยู่ด้วยกันใน
ปฐมวีย์” (Children’s
Songbook, 254)

สตาร์จัดชุดที่เธอสวม
เธอยังรู้สึกแปลกๆ เมื่อ
ต้องสวมชุดกระโปรงไปโบสถ์
ในโบสถ์เดิมของเธอเด็กผู้หญิง
หญิงสวมกางเกงขาสั้นหรือ
ขาสั้นวันอาทิตย์ แต่ในโบสถ์
ใหม่ของเธอไม่ใช่ เธอกับ
คุณแม่เพิ่งรับบัพติศมา
เข้าในศาสนาจักรของพระ
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย

สตาร์ถอนหายใจ
ขณะส่องกระจก เธอ
ตื่นเต้นที่จะได้ไปโบสถ์ครั้ง
แรกในฐานะสมาชิกอย่าง
เป็นทางการ แต่เธอกังวล
ด้วย ก่อนหน้านั้นเธออยู่กับ
คุณแม่ตลอดเวลาที่โบสถ์
แต่คราวนี้เธอจะไปปฐมวีย์

สตาร์ตะลึงกับภาพที่เห็น
ในกระจก จะเป็นอย่างไรถ้าเธอเข้ากับคนอื่นไม่ได้ จะ
เป็นอย่างไรถ้าเด็กคนอื่นไม่ชอบเธอ

“สตาร์ เสรีจียัง” คุณแม่เรียก

สตาร์เดินลงบันได
มาชั้นล่าง “หนูดูดี
ไหมคะ” เธอถาม
คุณแม่ยิ้ม “สวยจ้ะ”
สตาร์ทำหน้าเหยเก
“คุณแม่ต้องพูดแบบ
นั้น เพราะคุณแม่
เป็นแม่ของหนู”
“ลูกพูดถูก แม่
ต้อง พูดอย่างนั้น
เพราะมันจริง”

สตาร์ยิ้มนิดๆ คุณ
แม่มีวิธีทำให้เธอรู้สึก
ดีขึ้นเสมอ แต่เธอก็ยัง
รู้สึกท้อใจที่ปฐมวีย์ จะ
เป็นอย่างไรถ้าไม่มีใคร

อยากคุยกับเธอ เธอมีเพื่อนที่โรงเรียน แต่พวกเขาไม่ได้
เป็นสมาชิกในโบสถ์ใหม่ของเธอ เธออยากมีเพื่อนสักคน
ไปโบสถ์กับเธอ

“หนูแค่นี้ก็ถึงสิ่งที่ต้องทำ” เธอบอกคุณแม่
เธอวิ่งกลับขึ้นข้างบนและคุกเข่าข้างเตียง “พระบิดา
บนสวรรค์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์มีเพื่อนด้วยเถิด
ข้าพระองค์เชื่อว่าสิ่งที่ผู้สอนศาสนาสอนเป็นความจริง
แต่ข้าพระองค์กลัว”

สตาร์ยังคงคุกเข่าและฟัง ครู่หนึ่งหลังจากนั้นเธอรู้สึก
ดีและสงบ เธอไม่กังวลอีกเลย

ที่โบสถ์สตาร์กับคุณแม่นั่งข้างครอบครัวหนึ่งที่มีลูกสาวตัวเล็ก ๆ สามคน พ่อแม่ของพวกเขานำตัวและเริ่มพูดคุยกับคุณแม่ก่อนการประชุมเริ่ม สตาร์ช่วยเด็กผู้หญิงระบายสีภาพพระเยซู

อธิการแอนดรูว์เดินมาหาพวกเธอ “ซิสเตอร์คันนิงแฮม! สตาร์! ดีจังที่ได้พบพวกคุณวันนี้” เขายิ้มและจับมือทักทายพวกเธออย่างอบอุ่น สตาร์ลืมไปว่าทุกคนที่โบสถ์น่ารักมาก ยังไงเสียเธอก็น่าจะมีเพื่อน

หลังการประชุมเสร็จเสร็จสตาร์ไปปฐมนิเทศ เธอชำเลืองมองเด็กคนอื่น ๆ อย่างประหม่าขณะนั่งลง พวกเขาคู่กันและดูเหมือนไม่เห็นเธอ หัวใจของสตาร์หล่นวูบ เธอต้องอยู่คนเดียวเสียแล้ว

ทันใดนั้นเด็กผู้หญิงอายุเท่าสตาร์เดินเข้ามาในห้อง “เธอดูกังวลเหมือนกัน” สตาร์คิด “ฉันจะไปคุยกับเธอ”

สตาร์สูดลมหายใจลึก ๆ แล้วเดินไปหาเธอ “สวัสดีค่ะ ฉันชื่อสตาร์ ฉันเพิ่งมาใหม่ เธออยากนั่งข้างฉันไหม” สตาร์กลั่นหายใจ เด็กผู้หญิงคนนั้นอยากเป็นเพื่อนเธอหรือเปล่า

เด็กผู้หญิงยิ้มน้อยๆ “ฉันชื่อซาร่าห์ ฉันมาใหม่เหมือนกัน ครอบครัวของฉันเพิ่งย้ายมาจากออนแทรีโอ”

“ฉันกับคุณแม่รับบัพติศมาเมื่อสองอาทิตย์ก่อน” สตาร์บอก “ฉันไม่รู้ว่าควรจะทำอะไรดี” ซาร่าห์ยิ้มกว้างขึ้น “เราจะคิดหาทางออกด้วยกัน” สตาร์กับซาร่าห์นั่งกับชั้นเรียนของพวกเธอ บางครั้งสตาร์ก็จ้องตาซาร่าห์และยิ้ม ซาร่าห์ยิ้มตอบ สตาร์รู้สึกสงบและมีความสุข เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเธอและช่วยให้เธอพบเพื่อน

ในชั้นครูขอให้สตาร์กับซาร่าห์แนะนำตัว สตาร์ลุกขึ้นยืน “หนูชื่อสตาร์ คันนิงแฮมค่ะ หนูกับคุณแม่รับบัพติศมาเมื่อสองอาทิตย์ก่อน” เธอหยุดครู่หนึ่ง และยิ้มกว้างขึ้นขณะมองดูเพื่อนใหม่ของเธอ “และนี่ซาร่าห์เพื่อนหนู” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

ใครควรช่วยให้ดี

ท่านจะต้อนรับคนมาใหม่ที่โบสถ์ได้อย่างไร

เป็น แสงสว่าง!

โดย เอลิซาเบธ ฟินบอร์ฟ

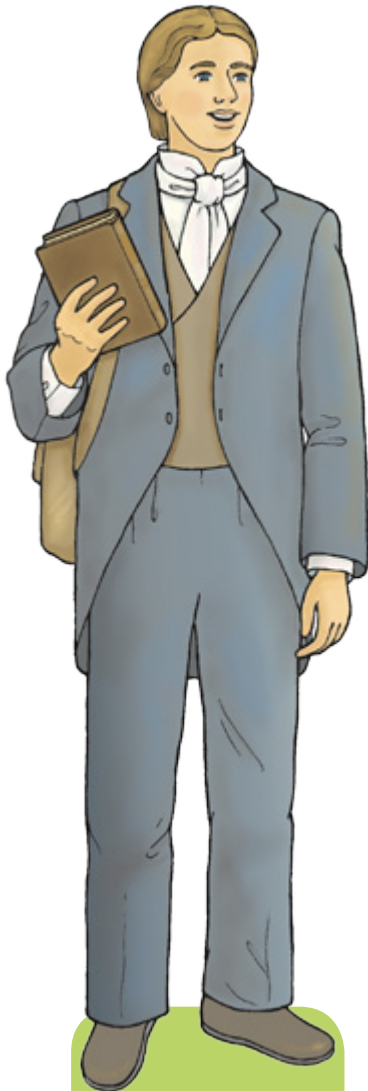
“จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้นเพื่อมันจะส่องโลก ดูเถิดเราเป็น
แสงสว่างซึ่งเจ้าจะชูขึ้น” (3 นีไฟ 18:24)

เราเป็นแสงสว่างให้ผู้อื่นได้โดยเป็นเพื่อนแท้ อ่านแนวคิด
ด้านล่างและเพิ่มแนวคิดบางอย่างของท่าน ทุกครั้งที่ท่าน
เขียนชื่อคนที่ท่านต้องการแสดงความรักต่อเขา ให้ระบายสี
ดวงอาทิตย์เพิ่ม

1. **รักผู้อื่น:** ท่านสามารถสร้างสรรค์สิ่งพิเศษในชีวิตพวกเขา! พระ
คริสต์ทรงรักพวกเขา จงพยายามแสดงให้พวกเขาเห็นความรักนั้น
ใคร: _____
2. **ให้อภัย:** ถ้ามีคนทำร้ายท่าน ให้พยายามมองจากมุมของพวกเขา
ท่านสามารถช่วยให้ใจพวกเขาอ่อนลงได้ถ้าท่านให้อภัย
ใคร: _____
3. **ให้กำลังใจ:** ชมเชยข้อดีของเพื่อน มองส่วนดีที่สุดในพวกเขา
แม้พวกเขายังต้องปรับปรุง การเป็นคนดีที่สุดของท่านช่วย
พวกเขาเช่นกัน!
ใคร: _____
4. **ฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์:** คำพูดของท่านสามารถเปลี่ยน
สถานการณ์ไม่ได้ให้เป็นดีได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถ
ช่วยให้ท่านรู้ว่าอะไรจะพูดอะไรและแสดงความเมตตาอย่างไร
ใคร: _____
5. **อย่าหนีทา:** คำพูดให้ร้ายสามารถทำร้ายจิตใจได้ สันนิษฐาน
ไว้ก่อนว่าคนอื่นไม่ผิดและมองข้ามความคิดในทางลบ
ใคร: _____
6. **สนับสนุนเพื่อนของท่าน:** แค่ปรากฏตัวที่การแข่งขันกีฬาของ
เพื่อนหรืองานละครโรงเรียนก็ช่วยให้พวกเขารู้สึกถึงความรัก
ของท่านได้
ใคร: _____
7. **ชวนผู้อื่นเรียนพระกิตติคุณ:** ถึงแม้พวกเขาไม่ยอมรับสิ่ง
ที่ท่านพูด แต่ท่านแสดงให้เห็นว่าท่านใส่ใจมากพอจะ
แบ่งปัน
ใคร: _____
8. **เป็นเพื่อนกับคนหลายประเภท:** คนอื่นมีความคิมากมายให้
แบ่งปัน พระคริสต์ทรงช่วยและทรงรักทุกคนไม่ว่าอะไรก็ตาม
ใคร: _____

เผยแพร่พระกิตติคุณ

ใช้บุคคลเหล่านี้แบ่งปันเรื่องราวประวัติศาสตร์จักร!

แซมมิเอล สมิธ

ไฮรัม สมิธ

พาร์ลีย์ พี. แพรทท์

หลังจากจัดตั้งศาสนจักร พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ทุกคนได้ยื่นพระกิตติคุณ ผู้สอนศาสนาคนแรกคือแซมมิเอลน้องชายของโจเซฟ สมิธ ไฮรัมพี่ชายของโจเซฟสอนพระกิตติคุณให้คนอื่น ๆ เช่นกัน วันหนึ่งชายชื่อพาร์ลีย์ พี. แพรทท์บอกไฮรัมว่าเขาใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทั้งวัน ไฮรัมสอนเขามากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักรและเขารับบัพติศมา หลังจากนั้นพาร์ลีย์ไปรับใช้งานเผยแผ่ เขากลายเป็นผู้นำคนหนึ่งในศาสนจักร

หาบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์จักรเพิ่มเติมได้ที่ liahona.lds.org

นึกถึง พระเยซู

โดย ลินเซย์ แทนเนอร์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

มี อาตั้นเต้น เธออยู่ที่โบสถ์ครั้งแรก
ผู้สอนศาสนาบอกครอบครัวเธอ
เกี่ยวกับศาสนจักรนี้ พวกเขาจึงตัดสินใจมา

มีอามองไปรอบๆ เธอเห็นผ้าขาวบน
โต๊ะ มีบางอย่างอยู่ใต้ผ้าขาว

“อะไรอยู่ใต้ผ้าผืนนั้นคะ” มีอากถามผู้
สอนศาสนาคนหนึ่ง

ซิสเตอร์แฮนสันยิ้ม “ศีลระลึกคะ”

ศีลระลึก คำนี้เข้าใจยาก มีอ่าได้ยินผู้
สอนศาสนา กำลังบอกพ่อแม่เรื่องนี้ แต่

เธอไม่แน่ใจว่าคืออะไร

ทุกคนร้องเพลง ชายสองคนเปิดผ้าสี
ขาว ถาดขนมปังอยู่ใต้ผ้า! มีอาดูพวก
เขาฉีกขนมปังเป็นชิ้นๆ

หลังจากร้องเพลง ชายคนหนึ่งกล่าว
คำสวดอันหวาน ชายอีกหลายคนส่ง
ผ่านขนมปังให้ทุกคน

“ขนมปังช่วยให้เราระลึกถึงพระวรกาย
ของพระเยซู” ซิสเตอร์การ์เซี่ยกระซิบ

มีอ่าหยิบขนมปังหนึ่งชิ้น เธอนึก
ภาพพระเยซูยืนตรงหน้าเธอ

จากนั้นก็มีอีกคนหนึ่งสวดอ้อนวอน
ชายหลายคนส่งผ่านถาดที่มีถ้วยน้ำ
เล็กๆ

“น้ำช่วยให้เราระลึกถึงพระโลหิต
ของพระเยซู” ชิสเตอร์การ์เซี่ยกระซิบ
“พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อเราเพราะ
ทรงรักเรา”

มีอาหยิบถ้วยน้ำ เธอคิดว่าพระ
เยซูทรงรักเธอมาก เธอรู้สึกเหมือน
พระองค์กำลังกอดเธอแน่น

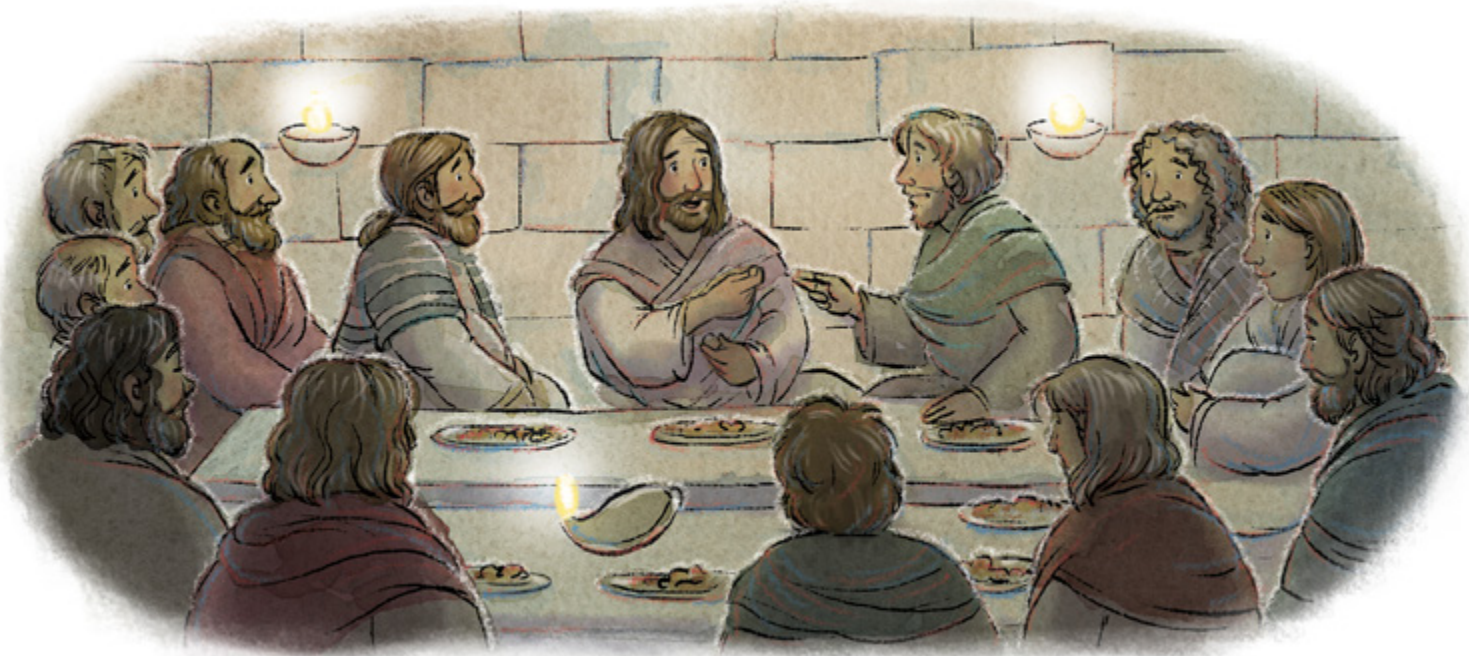
ต่อมาซิสเตอร์แซนสันมอบภาพ
เล็กๆ ของพระเยซูให้มีอา “เรากิน
ขนมปังและดื่มน้ำเพื่อระลึกถึง
พระเยซูและสัญญาว่าจะติดตาม
พระองค์” เธอยิ้ม “หนูคิดอย่างไรกับ
ศีลระลึก”

มีอาดูภาพพระเยซู เธอนึกถึงความ
รู้สึกอบอุ่นที่มี เธอยิ้ม “ดีมากค่ะ!
หนูรักพระเยซู” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

พระเยซูประทานศีลระลึกแก่เรา

โดย คิม เว็บบ์ ริด

พระเยซูทรงทราบว่าเวลาของพระองค์บนแผ่นดินโลกใกล้สิ้นสุดแล้ว พระองค์ทรงให้เหล่าอัครสาวกร่วมรับประทานพระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระองค์ประทานศีลระลึกแก่พวกเขาและทรงขอให้พวกเขาระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา

พระเยซูเสด็จไปสวดอ้อนวอนในสวน พระองค์ทรงเจ็บปวดเพราะบาปและเรื่องเศร้าทั้งหลายในชีวิตทุกคน จากนั้นพระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขน มีผู้นำพระศพของพระองค์ไปวางไว้ในอุโมงค์

เช้าวันอาทิตย์หลังจากพระ
เยซูสิ้นพระชนม์ สตรีบางคน
มาที่อุโมงค์ ก่อนหินที่ประตู
ถูกกลิ้งออกไปแล้ว และ
อุโมงค์ว่างเปล่า! พระ
เยซูอยู่ที่ไหน

พระองค์ทรงพระชนม์อีกครั้ง! มารีย์ชาวมักดาลาเห็นพระเยซู
พระองค์เสด็จเยือนอัครสาวกเพื่อพวกเขาจะพร้อมสอนพระ
กิตติคุณหลังจากพระองค์เสด็จกลับสวรรค์

เมื่อผมรับศีลระลึก ผมระลึกถึงพระเยซู ผมระลึกว่าพระองค์
ทรงพระชนม์ สิ้นพระชนม์ และฟื้นคืนพระชนม์เพื่อผม
ดังนั้นผมจะมีชีวิตได้อีกครั้ง! ■

ดอกลิลลี่อีสเตอร์

ดอกลิลลี่อีสเตอร์สีขาวสวยเตือนให้เรานึกถึงวันอีสเตอร์รี่นั้นเมื่อพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์
ดอกลิลลี่สีขาวห้าดอกซ่อนอยู่ในภาพนี้ ทุกครั้งที่ท่านพบดอกหนึ่ง
ให้บอกสิ่งหนึ่งที่ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซู

โดย เอ็ดเดอร์
บรูซ อาร์. แมคคองกี
(1915–1985)
แห่งไคโรม์อัครสาวก
สิบสอง

เดชานุภาพของ พระผู้เป็นเจ้า

ศรัทธาคือพลังอำนาจและพลัง
อำนาจคือฐานะปุโรหิต

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมของศรัทธาทั้งหมด พลังอำนาจทั้งหมด และฐานะปุโรหิตทั้งหมด ชีวิตที่พระองค์ทรงพระชนม์เรียกว่าชีวิตนิรันดร์

ระดับการเป็นเหมือนพระองค์คือระดับที่เรามีศรัทธาของพระองค์ได้ เดชานุภาพของพระองค์ และใช้ฐานะปุโรหิตของพระองค์ และเมื่อใดที่เราเป็นเหมือนพระองค์ทั่วทุกด้านจริงๆ เมื่อนั้นเราจะมีชีวิตนิรันดร์เช่นกัน

ศรัทธาและฐานะปุโรหิตไปด้วยกัน ศรัทธาคือพลังอำนาจและพลังอำนาจคือฐานะปุโรหิต หลังจากเรามีศรัทธา เราได้รับฐานะปุโรหิต จากนั้นโดยผ่านฐานะปุโรหิต เราเติบโตในศรัทธา จนเรามีพลังอำนาจทั้งหมดเหมือนพระเจ้าของเรา

เวลาของเราที่นี้ในความเป็นมรรตัยส่งวนไว้ให้เป็นเวลาของการทดสอบและการทดสอบ สิทธิพิเศษของเรายกขึ้นอยู่ที่นั่นคือทำให้ศรัทธาของเราสมบูรณ์และเติบโตในพลังอำนาจฐานะปุโรหิต...

ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ทำให้มนุษย์ดีพร้อมในสมัยของเอโนคมากกว่า

สมัยอื่น ระเบียบของเอโนค (ดู คพ. 76:57) ที่รู้จักในสมัยนั้นคือพลังอำนาจที่แปรสภาพของเอโนคกับผู้คนของเขา พวกเขาได้รับการแปรสภาพ เพราะพวกเขามีศรัทธาและใช้พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต

พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับเอโนคว่าโดยผ่านศรัทธาทุกคนที่ได้รับฐานะปุโรหิตจะมีพลังอำนาจปกครองและควบคุมทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกไม่หวั่นกองทหารของนานาชาติ ยืนในรัศมีภาพและความสูงส่งต่อพระพักตร์พระเจ้า

เมลคีเซเดคเป็นชายผู้มีศรัทธาเช่นนั้น “และผู้คนของเขากระทำความชอบธรรม และได้รับสวรรค์, และแสงสว่างนครแห่งเอโนค” (งานแปลของโจเซฟ สมิท, ปฐมกาล 14:34)...

แล้วหลักคำสอนของฐานะปุโรหิตคืออะไร เราจะดำเนินชีวิตอย่างไรในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า

หลักคำสอนนี้คือพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเราทรงเป็นองค์สัตถภาวะที่มีรัศมีภาพ ดีพร้อม และสูงส่ง ผู้มีฤทธานุภาพทั้งมวล เดชานุภาพทั้งมวล และอำนาจการปกครองทั้งมวล ผู้ทรงรู้ทุกสิ่งและไม่มีขอบเขตในพระคุณ ลักษณะทั้งมวลของพระองค์ และผู้ทรงพระชนม์ในหน่วยครอบครัว

พระบิดานิรันดร์ของเรานั้นเองที่ได้รับสถานะอันสูงส่งนี้ของรัศมีภาพความดีพร้อม และเดชานุภาพเพราะศรัทธาของพระองค์สมบูรณ์แบบและฐานะปุโรหิตของพระองค์ไร้ขีดจำกัด

ฐานะปุโรหิตนี้เองที่เป็นชื่อเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า และถ้าเราอยากเป็นเหมือนพระองค์ เราต้องได้รับและใช้ฐานะปุโรหิตหรือเดชานุภาพของพระองค์เช่นที่พระองค์ทรงใช้...

โดยศรัทธาเรามีพลังอำนาจปกครองและควบคุมทุกสิ่ง ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ ทำงานปาฏิหาริย์และทำชีวิตให้ดีพร้อม ยืนในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นเหมือนพระองค์ เพราะเรามีศรัทธาของพระองค์ ความดีพร้อมของพระองค์ และเดชานุภาพของพระองค์ หรืออีกนัยหนึ่งคือมีความบริบูรณ์แห่งฐานะปุโรหิตของพระองค์

นี่คือหลักคำสอนของฐานะปุโรหิต ไม่มีสิ่งใดยิ่งใหญ่กว่านี้ได้ นี่คือพลังอำนาจที่เราได้รับผ่านศรัทธาและความชอบธรรม...

มีพลังอำนาจในฐานะปุโรหิตจริงๆ — พลังอำนาจที่เรามุ่งหมายจะได้มาใช้ พลังอำนาจที่เราสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังขอให้อยู่บนเราและบนลูกหลานของเราตลอดไป ■

จากคำปราศรัยภาคฐานะปุโรหิตสามัญเรื่อง “The Doctrine of the Priesthood,” Ensign, May 1982, 32–34; ปรับตัวเขียนตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

แกะอื่นที่เรามี
โดย เอลส์เพธ ยังก์

พระเจ้าผู้คืนพระชนม์เสด็จเยือน “แกะอื่น” ของพระองค์ (3 นิไฟ 15:21) ในอเมริกา
และที่อื่น ชาวนิไฟ “สัมผัสรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์และที่พระบาทของ
พระองค์; และการนี้พวกเขาทำ, โดยออกไปที่ละคนจนพวกเขาทั้งหมดได้ออกไป,
และเห็นด้วยตาของตนและสัมผัสด้วยมือของตน, และรู้แน่แก่ใจและเป็นพยาน,
ว่าคือพระองค์, ผู้ซึ่งศาสดาพยากรณ์เขียนไว้, ว่าจะเสด็จมา” (3 นิไฟ 11:15)

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

เข้าใจ ปิตุพร ของท่าน

ปิตุพรไม่ได้บอกเราทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นในชีวิตเรา
แต่ให้แผนที่ถนนส่วนตัวที่สามารถนำเราไปพบความ
สุขใหญ่หลวงที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้
เราแต่ละคน

น.44

สำหรับเยาวชน

น.58

พวกท่านเห็น พระองค์

พวกท่านเป็นพยานถึงพระคริสต์
ผู้คืนพระชนม์ วิธีที่เราสามารถ
ยืนยันพยานในปัจจุบัน

สำหรับเด็ก

พระเยซูประทานศีลระลึกแก่เรา

เราได้รับศีลระลึกทุก
สัปดาห์ แต่ลูกๆ
ของท่านรู้หรือ
ไม่ว่าเพราะอะไร

น.76